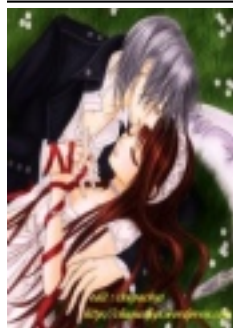

Yêu Thương Ma Cà Rồng

Contents

Yêu Thương Ma Cà Rồng	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	9
3. Chương 3	16
4. Chương 4	21
5. Chương 5	29
6. Chương 6	34
7. Chương 7	40
8. Chương 8	46
9. Chương 9	54
10. Chương 10	63

Yêu Thương Ma Cà Rồng

Giới thiệu

Truyện xoay quanh câu chuyện tình yêu, những gì làm cô gái Khâu Phù Lạc phải bận lòng và có chút

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/yeu-thuong-ma-ca-rong>

1. Chương 1

Cái chêm

Ban đêm u tối, trăng tròn là đại địa quang minh quý nhất, nó đã trải qua hàng tỉ năm năm tháng, ở xa xôi bên ngoài Địa Cầu, lần nào đó nhìn thấy lực lượng thần bí làm ảnh hưởng đến dòng hải lưu, cùng từ trường Địa Cầu cho dất nhau, cho nên người sinh ra trong tháng có cá tính giống nhau, tỉ như chòm sao song nam nhân ái, xử nữ có yêu cầu hoàn mỹ, chòm sao bò cạp dám yêu dám hận..... Chiêm tinh học bởi vậy sinh ra.

Khi màn đêm buông xuống, ít người chú ý tới, năng lực của ánh trăng cũng được thức tỉnh. Căn cứ nghiên cứu, đêm trăng tròn chính là thời điểm âm mặt trăng chịu ảnh hưởng từ trường Địa Cầu lớn nhất, mọi người vào lúc này rất dễ bị kích động phiền chán, áp lực đã lâu nay bị tỉnh lại, cho nên người đặc biệt hoa tiền dưới ánh trăng, đàn ghi-ta thông báo ngày càng nhiều, thậm chí tội phạm so với bình thường cũng cao hơn.

“Quý nha”

Ở Los Angeles ám lam lý, mọi người trừng mắt hoảng sợ trong bóng đêm duy nhất có thể thấy được con người, bóng dáng của nam tử quý mị trong bóng đêm cơ hồ không thấy rõ, nhưng mà cũng là tồn tại thật sự.

Ánh mắt tà mị, chậm rãi nhìn quét mọi người.

“Người của trời à! Đó là cái gì vậy?!”

“Hong..... Ánh mắt màu đỏ?”

Chỉ cần xem qua gương mặt tuần mỹ phi thường kia, liền tuyệt đối không quên.

Nam tử thần bí khí độ quý tộc khoác áo choàng đen mà tới, mắt màu lửa đỏ, màu da trong suốt, cùng với ban đêm hòa hợp nhất thể, Ma Mị khí trên người hắn càng làm người ta thêm sợ.

Chỉ cần bị con người đỏ tươi kia chăm chú nhìn qua, mọi người nhất thời mềm nhũn ra, muốn chạy trốn nhưng trốn không thoát, tưởng chừng không thể động đậy được, dường như giống ma, một giây trước còn kinh hoàng gọi bậy, giây tiếp theo như thành pho tượng bất động.

Bóng đen chậm rãi đi hướng con mồi, tiến hành trong thời khắc trăng tròn, móng tay hắn bén nhọn nhẹ nhàng lướt qua cổ mọi người, giống như trên quý bảo bối. Một hồi lâu sau, hắn nhếch môi, lộ ra răng nanh, ở trên cổ con mồi hôn lấy, máu thỏa mãn nhu cầu của hắn, huyết vị làm toàn thân hắn vui sướng.

Đồng thời hấp thụ máu tươi, hắn cũng mang đi trí nhớ của mọi người, người bị hắn cắn hạ, trong đầu sẽ không lưu lại ấn tượng gì về hắn.

Không có người hiểu được, mà cả rừng từng đến thăm họ.

Lần đầu tiên liếc thấy Khâu Phù Lạc, tuyệt đối làm người ta kinh diễm.

Nàng xinh đẹp như thể không giống người thường, nguyên lai là vì huyết thống con lai. Phụ thân nàng là người Trung Quốc đi di dân sang nước Mỹ, một mỹ nam tử Đông Phương điển hình, mà mẫu thân là mỹ nhân tóc vàng, tình cảm lưu luyến dục dục nàng, khiến nàng có được da thịt trắng nõn, mái tóc đen dài, con ngươi hắc nâu, ngũ quan tinh xảo âm thầm nhụy, kiếm cựa nét đẹp Phương Đông cổ điển cùng với Phương Tây lập thể.

Sinh ra thêm Phù Lạc, có được học vị đại học y học Tây Bắc, cũng là thành viên hiệp hội hình sự nước Mỹ, lại toàn mỹ hình sự nhân loại học kiểm định dự tư cách mười lăm pháp y bên trong, một vị trẻ tuổi xinh đẹp nhất.

Nam nhân lần đầu nhìn thấy nàng, không không hề vì nàng xinh đẹp động tâm mà triển khai theo đuổi, nhưng sau khi tiếp xúc, cứ giống như trải qua việc hiển hách, nam nhân liên can cố ý theo đuổi nàng liền bị dọa chạy.

Bởi vì, nàng là băng sơn mỹ nhân, hơn nữa vì công tác quá đặc thù – chuyên là công tác pháp y khám nghiệm tử thi, nàng càng có vẻ cùng với người bình thường không hợp nhau.

Dù sao cũng không có người nam nhân nào có thể chịu được cùng bạn gái của mình đối thoại như vậy –

“Thực xin lỗi, là ta tới chậm, chờ thật lâu sao?” Nam nhân nói.

“Hoàn hảo.”

“Làm sao vậy, suy nghĩ cái gì?”

“Muốn chết người.” Nhà gái bình tĩnh trả lời.

“Mới hai ngày không gặp thôi mà, nghĩ như vậy ta?” Nam nhân nhẹ nắm lấy tay nàng, không thể tưởng tượng được mặt ngoài lạnh như băng như nàng, có thể có mặt nhiệt tình.

“Không, ta nghĩ là người chết.”

“Đi?”

“Ngày hôm qua mới phát sinh vụ án giết người, thụ hại tử trạng thực đặc biệt, nội tạng bên trong cơ thể hơn phân nửa đều lộ ra bên ngoài.”

“Ngại....”

“Theo ở mặt ngài xem xét, người chết hình như là va chạm khi say rượu lái xe, nhưng ta lại hoài nghi mặt khác, bởi vì nội tạng lộ ra ngoài tình huống thực đặc biệt.”

“Này.....” Xấu hổ.

“Cảm giác như là bị xé bụng đào ra, gan cũng bị phá, ruột trực tiếp lộ ra ngoài, càng kỳ quái là thận hẳn bị phiền hắc, ta lấy huyết thanh xem xét, sau khi cơ nước xong ta còn muốn chạy trở về làm bộ lòng, đứng rồi, muốn ăn cái gì? Bít tết như thế nào? Nhà hàng này bít tết rất nổi danh, ta muốn ba phần, người đâu?”

“.....” Thèm ăn toàn tiêu, mồ hôi lạnh chảy ròng.

Cho nên, không đến một tháng, đệ nhất bạn trai rất dễ dàng bỏ mình, không chút nào ngoài ý muốn bị tính chất công tác của nàng dọa chạy. Mà kể tiếp đều đàm vài đoạn tình cảm, đồng dạng chưa nở hoa kết quả, liền đều lâm vào tình huống chết non. Nhưng nàng xinh đẹp hấp dẫn không ít người theo đuổi, trong đó cũng không thiếu thích ừng năng lực tốt hơn người, bất quá đối phương dễ dàng tha thứ công tác tràn ngập “huyết tinh” của nàng, lại không chịu nổi tình cảm lưu luyến quá kích thích mạo hiểm, tỷ như tình huống –

“Đang nhìn tin sao? Ai kí đến?” Nam nhân ôn nhu hỏi nhà gái.

“Là phong thư nặc danh.”

“Thư tình?”

“Không phải.”

Nam nhân nhẹ nhàng mở ra, nhưng lại không hi vọng tình địch chính mình xuất hiện, lại hỏi nhà gái tiếp một câu –

“Là một phong tín đe dọa.”

“Ách?”

“Này hiệp ta không cho phép ta một lần nữa khai quan khám nghiệm tử thi.”

“Cái gì?” Tiến tới kinh ngạc.

“Một lần nữa khai quan ý tứ chính là người chết đã muốn xuống mồ, nhưng bởi vì vụ án có điểm đáng ngờ, phải đem quan tài đào ra, sau đó đem thi thể –“

Nam nhân cường chế cảm giác ghê tởm toan cuộn cuộn nói. “Không, là ta hỏi....Người đó nói là thư đe dọa?”

“Đúng vậy, khẳng định là có tặc giết mình sợ ta điều tra ra chân tướng, cho nên muốn ngăn cản ta tìm ra căn nguyên”

Nam nhân bắt đầu đổ mồ hôi lạnh, nhưng vẫn trấn định. “Này có phải, báo nguy – không, công việc quan trọng như truyền thông, không đúng, không đủ, tìm quốc hội nghị viện, ta có người nhận thứ –”

“Không cần phiền toái như vậy, loại sự tình này chỉ cần đến cảnh cục làm ghi chép là được.” Ngữ điệu không chút để ý.

“ÁchPhải không?”

Nhà gái không chút nào để ý trả lời. “Ta thường thu được loại thư này, chẳng có gì là lạ.”

“Thường thu được?” Nam nhân trợn mắt há hốc mồm.

“Chia đều một thảng ít nhất có mười cái!”

“Mười cái?” Nam nhân lưng phiếm lạnh.

“Cùng ám sát tướng góc, vẫn là tiểu case.” Nàng thật sự cho rằng như thế.

“Thứ, ám sát?” Nam nhân mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

“Ân, thói quen ta.”

“.....” Nam nhân toàn thân cứng ngắc.

“Cẩn thận!” Nhà gái phản ứng nhanh chóng lôi kéo nam nhân ẩm úp xấp xuống, bởi vì có người đột nhiên hướng bọn họ nổ súng.

Nay mắt, cảnh sát phụ cận vừa vặn đi ngang qua, lập tức bắt tội phạm hiện hành.

Nữ tử vỗ vỗ tro bụi trên áo, đứng lên an ủi bạn trai: “Đừng lo lắng, loại tình huống này là lần đầu tiên phát sinh, bình thường chỉ là thư đe dọa đến âm thôi, không có hành động thực tế, lần này là ngoại lệ — a?”

Nàng quay đầu nhìn xem bạn trai, mới phát hiện hắn nằm trên mặt đất miệng sùi bọt mép, đang chờ đưa đi cấp cứu.

Một hồi ước hội, không có lãng mạng, tràn ngập bạo lực, nhà trai run sợ mãnh liệt đối lập cùng nhà gái bình tĩnh, cho nên bạn trai thứ năm lại bị dọa chạy, đoạn tình cảm lưu luyến này lại tuyên cáo vô tận mà chết.

Người theo đuổi từng bước từng bước bị thái độ cuồng công việc cùng tinh thần chuyên nghiệp dọa tới mức bỏ mình ngay tại chỗ, cho dù thanh danh xinh đẹp của nàng lan xa, nam nhân vẫn là lùi bước, tính cả đồng nghiệp nam cũng không dám truy nàng, cho dù làm mười mấy năm pháp y hoặc hình cảnh, cũng vẫn như cũ hội niết một phen mồ hôi lạnh, nàng ngay cả mày cũng không nhăn một chút.

Mỗi đêm dài cùng người chết sống chung, nàng cũng là bằng chân như vại, người khác nhìn thấy tử trạng thê thảm liền chạy đến một bên nôn mửa, nàng sớm vùi đầu nghiên cứu xem tử trạng người chết có cái gì đặc biệt.

Chuyện xưa lần nữa lặp lại, nam nhân lần nữa bỏ chạy, người theo đuổi nàng dần dần giảm bớt, cho tới hôm nay ba mươi hai tuổi, nàng vẫn xinh đẹp như trước, lại thiếu người hỏi thăm, cuối cùng ngay cả đồng sự của nàng đều không nhìn được.

“Phù Lạc, không phải ta nói người, ngẫu nhiên người cũng nên tìm một cái nam nhân ước hội một chút, không cần luôn công tác được không?”

“Này không phải công tác.” Khâu Phù Lạc đang ở nơi giải phẫu thi thể, cũng không ngần đầu lên trả lời trợ lý David, chính sắc cường điệu: “Đây là hứng thú của ta.”

David xem thường, lắc đầu. “Khó trách nam nhân đều bị người dọa chạy, nữ nhân bình thường sẽ không nói như vậy, nếu ta và người không ở chung với nhau lâu như vậy, ta nhất định đem lời nói mới rồi của người giải độc thành ý tứ giải phẫu thi thể.”

“Phân biệt sao?”

“Kém cách xa nhau vạn dặm.” David nhìn không được đề cao âm điệu, hắn cùng Khâu Phù Lạc cùng lúc tấn công truyền thống pháp y học, lấy tìm tòi nghiên cứu làm chủ, là hảo trợ thủ, hảo đồng sự, lại là bạn tốt của Khâu Phù Lạc. Hắn bội phục Khâu Phù Lạc, bởi vì nàng là nữ hình sự pháp y duy nhất ở Los Angeles, lại là một pháp y vĩ đại chuyên nghiệp.

Nhưng đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là, Phù Lạc lại cùng bạn trai chia tay!

Lúc này ở phòng khám nghiệm tử thi, hai người mặc nguyên bộ phòng hộ y, đội khẩu trang, chỉ lộ ra hai ánh mắt, tuy rằng thi thể đã qua rửa cùng xử lý, nhưng tuyệt đối không thể nào đẹp mắt, David không rõ vì sao Phù Lạc lại nhập tâm như thế, cho dù có chính nghĩa, nhưng sợ hãi là thiên tính của nhân loại, ngay cả thân là nam như hắn cũng không dám nữa đêm ở lại trong phòng khám nghiệm tử thi, đối với Phù Lạc mà nói cũng là việc nhà rau dưa.

“Ta biết người đem tử nhân ra tra, coi việc giúp người chết bắt được hung thủ giải hàm oan là nhiệm vụ của mình, nhưng là ngẫu nhiên người cũng nên giống nữ nhân bình thường một chút, không cần ngay cả cuối tuần cũng ở phòng khám nghiệm tử thi.” Làm hại thân là trợ thủ như hần cũng phải hi sinh theo nhày nghỉ cuối tuần.

“Vậy người nói cho ta biết cái gì kêu là nữ nhân bình thường?”

“Rất đơn giản, không cần cùng nam nhân nói thể nào là giải phẫu thi thể, không cần nói đến người chết, lại càng không nên đem nó nói đến trực tiếp, tỷ như câu vừa rồi “Đây là hứng thú của ta”, ta nghe xong đều đỏ mồ hôi lạnh, huống chi là người ngoài nghề.”

“Ta chán ghét nói dối, càng chán ghét làm ra vẻ, làm bạn trai của ta phải, phải nhận chuyện ta là pháp y, nếu không được, tốt nhất nên sớm chia tay, miễn cho lãng phí thời gian không cần thiết.” Khâu Phù Lạc thẳng thắn, ngay thẳng là cá tính của nàng.

Đừng nhìn nàng bề ngoài cao quý có khí chất, nhìn qua so với thực tế tuổi nhỏ hơn năm tuổi, nhưng lá gan của nàng so với nam nhân đều lớn, cá tính so với nam nhân đều lí trí, có lẽ chính là rất lí trí, làm cho nàng thiếu sự kiêu khiếp cùng nhu nhược của nữ nhân. Về phương diện khác bởi vì nàng thường giúp cảnh sát cung chứng, cho nên hướng đến lời nói chỉ nói thật, không thể quanh co lòng vòng, mỗi khi ước hội về người chết giọng điệu không hề sợ hãi.

Nàng cũng hiểu được người bình thường không thể nhận nữ nhân như vậy, nhưng nàng không thể đổi được nha!

Tuy rằng nàng biết David là vì tốt cho nàng, David không rõ, kỳ thật mỗi lần cùng bạn trai chia tay, nàng cũng rất thương tâm. Vì sao đâu? Nàng cũng thường hỏi chính mình như vậy.

Có lẽ...Nàng đang chờ đợi một nam nhân có thể thiết tình hiểu nàng, tiếp nhận nàng! Qua mấy người bạn trai, nàng dần dần hiểu biết được một việc, chỉ có nam nhân lòng dạ đủ rộng, mới thích hợp làm bạn của nàng.

Rất nhiều nam pháp y đều có vợ, nếu nữ nhân có thể nhận nam nhân cả ngày cùng huyết tinh làm bạn, nam nhân kia vì sao không thể nhận chức nghiệp của nàng?

Này chỉ nói sáng tỏ một chuyện thật, nam nhân so với nữ nhân keo kiệt. Mượn David mà nói, David cũng từng ái mộ nàng, nhưng thủy chung không thể nhận kết hôn với một nữ pháp y là lão bà.

Ở cùng với nam nhân keo kiệt sẽ không hạnh phúc. Nếu nam nhân cưới vợ, chính là muốn đem các nàng nhốt lại trong nhà, nàng có thể nào không nghi ngờ bản chất chân ái? Chân ái chính là làm cho đối phương khoái hoạt, mà không phải là cướp đoạt khoái hoạt của đối phương, nếu ngộ không có, nàng tình nguyện sẽ cùng thi thể làm bạn, độc thân cả đời cũng không sao, dù sao, nàng luôn luôn khoái trá khi ở cùng người chết.

“Người hần là đi câu một nam nhân ước hội đi.” David hần vẫn như cũ kiên trì ý tưởng này, này cũng là quan niệm phổ biến của người nước Mỹ, một gã độc thân nữ tử hần là thích hợp làm bạn với nàng, như vậy mới bình thường.

“Ta đang ước hội nha!” Khâu Phù Lạc xinh đẹp cong mi mắt ra vẻ mê người tươi cười.

David ngẩn ra, tiến tiến xấu hổ đỏ mặt. “Người nói như vậy ta sẽ ngượng ngùng”

“Thật có lỗi, ta không phải nói người, người đã sắp kết hôn, ta là nói hần –”

Khâu Phù Lạc dùng cằm chìa chìa thi thể lạnh như băng trên đài giải phẫu. “Xem, vị này, cổ họng đã lộ ra hoại tử màu đen, hần nói cho ta biết, hần sau khi chết mới bị người quán độc.”

Nàng thoải mái mà búng da đầu. “Nhạ, đầu lâu người này có vết rách, có vẻ đã bị đánh quá nặng, điều này nói cho ta biết, hần là bị đánh quá mạnh đến choáng váng, đến xem cái khe y, là dộn khí nào đó, thực có thể là loại gì đó như tảng đá.”

David liếc mắt một cái xem người chết, nhin không được khóe mắt run run “Người không biết là... Hần thực rừng bô...” Mỗi lần giải phẫu, hần đều tận lực trách xem mặt người chết. bởi vì đó là bộ phận khủng bố

nhất, nhất là xử lý loại tử trạng này vô cùng thâm, cho dù hán đã làm pháp y hai năm, hán vẫn sợ hãi như cũ.

“Sẽ không.”

“Vì sao?” Tuy rằng những lời này hán hỏi qua không dưới ngàn lần, vẫn là nhin không được muốn hỏi.

Khâu Phù Lạc dùng ánh mắt khó hiểu nhìn hán, đương nhiên trả lời.

“Bởi vì hán đã chết.”

Làm ơn, có lẽ bởi vì như thế, nàng mới thích hợp làm pháp y! Thân là trợ thủ của nàng, đành phải nhận mệnh.

O0o0O

Khâu Phù Lạc vẫn làm việc đến nửa đêm, mới quyết định đem công việc về nhà, David muốn lái xe đưa nàng trở về, nhưng nàng cự tuyệt, gọi hán sớm một chút nên về nhà bởi lão bà cùng đứa nhỏ, bởi vì chính mình ngụ ở lân cận mà thôi, nàng còn muốn chạy một đoạn đường để tản bộ.

Tuy rằng buổi tối một nữ nhân một mình đi trên đường rất nguy hiểm, bất quá nơi nàng ở và nơi công tác cùng địa phương, phạm vi năm trăm mét trong thành phố, tổng cộng có mấy cái đèn xanh đèn đỏ, hướng hồ phụ cận đều là khu chung cư cao cấp, chung quanh đều có xe cảnh sát tuần tra, nàng trong túi tiền cũng có điện giật bỏng để phòng thân, hơn nữa nàng chức nghiệp quan hệ đặc thù, nàng đặc biệt có thể trực tiếp liên lạc cảnh cục khi cần, chỉ cần nàng ấn hạ cái nút, cảnh sát lập tức đuổi tới.

Tiếng giày cao gót khánh khách đi trên đường yên tĩnh có vẻ phá lệ vang dội, nàng ngẩng đầu nhìn lên, đêm nay ánh trăng rất đẹp, thật sự xinh đẹp, làm cho nàng nhất thời nhìn đến ngây ngốc, căn bản không phát hiện có người theo dõi nàng.

Một hồi lâu sau, nàng hoàn hồn, mới cảnh giác nghe thấy phái sau truyền tới tiếng bước chân, nàng nhìn lại, là một nam nhân, không phải nam nhân có ý tốt.

Nàng dừng bộ pháp lại, phát hiện cũng truyền đến tiếng bước chân, xuất hiện hai nam nhân, bên trái cũng truyền tới tiếng bước chân, bên phải cũng có, trước sau bốn phía xuất hiện bảy nam nhân, phá hỏng buổi tối của nàng.

Khâu Phù Lạc cũng không bởi vậy mà khiếp đảm, ngược lại đưa tay vói vào gói hành lý to, ấn hạ tấn thông khí, làm cho cảnh sát mau chóng tập trung chỗ vị trí của nàng rồi cứu nàng, chỉ cần nàng có nàng có thể dùng điện giật bỏng kéo dài năm phút thời gian đồng hồ.

“Có chuyện gì sao?” Nàng hỏi.

Trong đó có một gã đại hán hiển nhiên là đứng đầu, trầm mặc đối với những người khác so với cái thủ tể sau, nam nhân lập tức tiến lên trước mặt nàng.

“Shit!” Nữ nhân này có điện giật bỏng!” Trong khi người nam nhân bị điện giật, có người mắng to: “Bọn họ nói đúng, nữ nhân này không muốn tốt, nàng nhất định đã gọi cảnh sát, mau đưa nàng đi!”

Khâu Phù Lạc quyết định cởi giày cao gót chạy trốn thật nhanh, con đường phía trước bị cản, nàng phải đi đường vòng mới được, cũng không thể làm cho bọn họ biết nàng nghỉ ngơi ở đâu. Nhóm người này nhất định là muốn ngăn cản nàng đưa chứng cứ cho cảnh sát, xác định vững chắc chỉ có con đường chết, nàng phải tranh thủ thời gian.

Ý vào khu phụ cận địa hình quen thuộc, nàng rẽ trái rồi rẽ phải, tạm thời đưa bọn họ để lại phía sau, nhưng ngẩng đầu vừa thấy, nhưng cũng đem chính mình bước vào cỏi chết, phát hiện tiền vô tiền lộ, phía sau không có đường thui, lưng nàng chợt lạnh, tựa như rơi vào đáy cốc.

“Thối kỹ nữ! Xem ngươi chạy đi đâu!” Không bao lâu, sáu vị hung thần ác sát khác cũng đuổi theo bao vây nàng.

Nàng trên tay chỉ có một đũa65n giật bỏng nho nhỏ, đối phương người đông thể mạnh, nàng không nắm chắc có thể lấy ích địch nhiều, nên làm cái gì bây giờ

Nàng mồ hôi lạnh ứa ra, khi nghĩ đến chính mình chết chắc rồi, đột nhiên một trận phong âm xốt xa xốt xa đánh úp lại, làm cho không khí thoáng chốc cuốn hút một phần quỷ dị.

Không khí không đúng, tựa hồ như có người đến?

Mọi người tuy rằng không thấy được cảnh tượng quỷ dị gì, nhưng nhất trí cảm giác được không khí chung quanh không rét mà run, mỗi người không hiểu hàn ý xâm nhập, từ lòng bàn chân lạnh đến đỉnh, sáu gã đại hán nhìn lẫn nhau, xác định đối phương cùng chính mình giống nhau nên không nói lời sợ hãi.

Bọn họ trong lòng run sợ nhìn về phía cuối, bởi vì có cảm giác uy hiếp trầm trọng, chỉ thấy trong bóng đêm bỗng dưng trong bóng đêm mở một đôi mắt ánh lửa đỏ, mọi người lâm vào nín thở.

“Đó là cái gì?”

“Quái Quái vật!”

Nỗi sợ hãi bao phủ lấy bọn họ, tìm đập nhanh hơn, “Kia này nó” Càng ngày càng gần, trong đó một gã nam nhân như bị dọa đến phát cuồng, móc súng lục ra nhắm ngay “Kia này nó” Sẽ loạn xạ vừa bắn vừa thông suốt, nhưng khẩu súng còn không kịp bắn ra, nòng súng phút chốc chuyển hướng khác.

Bang bang phanh – bang bang –

“Oa – người đánh chân ta làm cái gì!”

“Má ơi! Người đánh trúng hông của ta!”

“Người điên rồi!”

“Đừng nổ súng – ôi!”

“Cứu mạng a! Ta đổ máu!”

Bọn họ sợ tới mức tè ra quần thoáng chốc tiếng kêu than dậy khắp trời đất, nội bộ trúng đạn tuy không nguy hiểm đến tính mạng, máu tươi khiến mọi người sợ hãi.

Một khẩu súng lục, một người còng, còn thừa một viên đạn cuối cùng, thế nhưng khẩu súng chỉ hướng lòng bàn tay trái chính mình

Phang –

“Oa oa oa – đau quá a!” Nam nhân thống khổ kêu. “Là ai bắn ta!”

“Chính người bắn!”

“Ta làm sao có thể bắn chính mình!”

“Chính là người! Cưng nhiên dám dùng thương đánh thù ta, ta không tha cho người!”

“Ta không biết a!”

“Đừng âm ỹ, mau kêu cứu thương a~ cái hông của ta nổ hoa rồi! Ôi quỷ nha

”

Hiện trường vang lên một mảng thê lương thảm thiết, nhưng bất quá chỉ là trong nháy mắt, các nam nhân đột nhiên hoàn toàn câm điếc, hoảng sợ trừng mắt, trong bóng đêm một nam tử chậm rãi đi ra.

Nam tử cao lớn có tóc dài màu đen, ánh trắng chiếu rọi xuống gương mặt quần mã có vẻ trong suốt quá đáng, hần khoác áo choàng phong cách hoàng tộc, động tác tao nhã chậm rãi mà ma mỵ.

Ánh mắt lóe đỏ hào quang không phải điều đáng sợ nhất, mà là cánh môi hần đỏ tươi màu máu, tản ra mê lực hấp dẫn, khi hần mỉm cười, có thể thấy thanh quang Ma Mỵ bén nhọn.

Những tên lưu manh này như là bị thôi miên đến địa chấn cũng không động đậy, nội người không thể tin, mà cả rống luôn luôn chỉ xuất hiện trên điện ảnh hoặc tiểu thuyết, nhưng hiện nay rõ ràng là đang đứng trước mắt bọn họ, nhiệt độ cơ thể thoáng chốc theo toàn thân hút ra, bóng ma hướng bọn họ bao phủ mà đến.

Farl vừa lòng cười, thông dong nhìn quét qua con mồi ngon miệng, chậm rãi hạ thân, hương vị máu tươi xông vào mũi, đôi mắt lửa đỏ kia thấp thoáng quang mang.

Mỗi khi đêm trăng tròn, hắn đều đi ra ngoài hấp huyết để bổ sung nguyên khí, máu cung cấp lực lượng cho hắn, mà trăng tròn còn có thể khiến cho lực lượng của hắn đạt tới cao nhất.

Hôm nay sẵn bản chỉ do trùng hợp, đang lúc hắn đi chung quanh tìm kiếm con mồi, trùng hợp nhìn thấy sáu nam nhân truy đuổi một nữ nhân, lấy nhiều khi ít, làm người ta sinh ghét, cho nên hắn xem bọn họ là con mồi, thôi miên mọi người. Mà hiện tại, nếu hắn xuất mã, sẽ được nêu đến đại giới.

Chậm rãi ở người đầu tiên ngồi xổm xuống trước mặt, hắn loan phía trước, lợi hại hướng đến cổ đối phương cắn, cảm giác được máu chảy ồ ạt ra, hắn hưng phấn àm nhấp nhấp, không ngờ, nguyên bản thần thái đang bay bổng, tuấn dụng nháy mắt thay đổi sắc mặt.

“Phi phi phi! Khó ăn chết!”

Farl rửa một tiếng, chuyển hướng con mồi thứ hai cắn!

“Ngẫu phi! Người này có bệnh tiểu đường!”

Đổi người thứ ba

“Nônshit! Mùi ma túy!”

Đổi cái thứ tư

“Ác.... Mang bệnh AIDS”

Cái thứ năm.

“Là ma rợ!”

Cuối cùng một cái

“Nôn Nôn Ô ác....”

Farl buồn nôn chạy đến một bên phun đi, huyết khó uống đến mức hắn không nói ra lời.

Bọn họ đều bị ô nhiễm, không phải hít thuốc phiện cũng là độ cồn rất cao, vị thối, bệnh nhiễm khuẩn, làm hắn khó có thể nuốt xuống.

Thân là ma cà rồng, máu tươi là lực lượng cứng nguyên khí của hắn, máu càng thuần khiết, hắn càng có thể đạt được lực lượng lớn hơn nữa. Một tháng phải tiến hành nghi thức hấp huyết một lần đã muốn giằng co mấy trăm năm, nhưng là đến nay thế kỷ hai mươi mốt, nơi nơi tràn ngập đồ ăn rác, ô nhiễm môi trường nghiêm trọng, máu tươi tinh thuần ngày càng ít, hại hắn hấp cái này cũng ngứa, hấp cái kia cũng ngứa, đáng giận.....

“Ai.... Đêm nay lại đói bụngA a?”

Cái mùi gì?

Thân ảnh tà mị chuyển hướng, chỗ còn một nữ nhân đứng. Đúng rồi, hắn thiếu chút nữa đã quên, còn có một nữ nhân!

Trong nháy mắt, hắn đã đi đến trước mặt Khâu Phù Lạc. Mùi của nàng chọc ánh mắt hắn càng thêm diễm hồng, răng nanh lợi hại hơn, toàn thân nhiệt huyết sôi trào.

Thiên! Mùi vị quen thuộc này là..... Máu xử nữ cao cấp nhất!

Vừa rồi hắn chỉ chú ý tới trên người sáu xú nam nhân kia, cho nên không nhìn kỹ nàng, hiện tại mới phát hiện nàng rất đẹp, là mỹ nhân Đông phương xinh đẹp.

Hắn yên lặng dừng ở nàng, trong mắt lóe kinh diễm quang mang, thủy nộn thủy nộn da thịt, nguyệt nha loan loan lông mi, mũi ngọc thanh tú có hình, cánh môi thủy mật, tổ hợp thành ngũ quan tinh trí mê người, làm cho nàng càng thêm “Ngon miệng”

Ha! Hắn thích nhất hấp huyết mỹ nữ, huyết nữ nhân so với huyết nam nhân hảo tốt, mà mỹ nữ lại thêm mỹ vị, nếu là xử nữ, lại là cực phẩm.

Đầu năm nay muốn tìm xử nữ mỹ mạo trẻ tuổi thực khó khăn, vị thành niên, máu còn chưa dứt hương vị sữa, cho nên hắn chỉ tìm nữ tử trưởng thành, nữ tử trưởng thành phần lớn đã không phải xử nữ, nhớ rõ ràng thánh trước hắn vừa hút huyết mỹ nữ tuổi hai mươi, cho dù kết quả đối phương không phải là xử nữ, sinh hoạt cá nhân còn thập phần dâm loạn, hại hắn toàn thân ngứa ngáy, không khỏi cảm thán thối đời ngày sau. Đạo đức không có.

Hắn đã đi qua thời đại hoàng kim, đầy đường đều là xử nữ, hiện tại còn là nhất nữ có cầu, bị bắt đắc dĩ, đành phải nam nữ thông ăn, thời đại này uống huyết khá ít, không tha hắn ăn kiêng.

Đêm nay vận khí thật sự tốt quá, nữ nhân trước mắt trên người chỉ có vị tươi mát tự nhiên, có thể nói sắc hương vị cầu toàn, cực phẩm trong cực phẩm nha! Làm cho hắn kim lòng không đậu tâm hoa nộ phóng.

Nàng đã muốn bị thôi miên, không sợ nàng sợ hãi hét lên chói tai hoặc chạy trốn mất, đôi mắt hồng tham lam khóa trụ nàng, móng tay bén nhọn nhẹ nhàng xẹt qua nốt cổ trắng của nàng.

“Đừng sợ, cho ta nếm một chút là tốt rồi, chỉ biết có cảm giác ma ma, sau, ngươi không nhớ rõ chuyện đêm nay phát sinh”

Hắn ma mỵ tươi cười, lộ ra răng nanh khiếp người, chậm rãi hướng nàng xinh đẹp tuyệt trần cẩn thận cắn hạ, không ngờ, “Đồ ăn” đột nhiên mở miệng, truyền đến một câu hỏi lạnh như băng –

“Ngươi muốn làm sao?”

2. Chương 2

Farl bị dọa lui lại về sau ba bước, hắn là ma cà rồng, hướng đến hắn chỉ có thể dọa người khác, đây là lần đầu hắn bị người dọa đến, hơn nữa đối tượng còn là nữ nhân!

Hắn trừng mắt nhìn đối phương, đối phương cũng trừng mắt nhìn hắn.

“Không có khả năng! Ngươi hắn là không thể động, cũng không thể nói chuyện mới đúng”

“Ta cũng không phải người chết, vì sao không thể động, cũng không thể nói chuyện?”

Farl trừ bỏ ghen hòng nhìn trần trối, vẫn là ghen hòng nhìn trần trối.

Khâu Phù Lạc tò mò đánh giá hắn. Thật sự là nam nhân kỳ quái, khoác hắn áo choàng, đeo kính sát trùng màu đỏ cùng răng giả, giả dạng làm ma cà rồng, bộ dáng giả thần giả quỷ, cũng không phải vạn thánh chương, chẳng lẽ là diễn viên của vũ đài tan tành, hoặc là đang muốn đi tham gia vũ hội hoa 1 trang? Nhưng là, vừa rồi là chuyện gì xảy ra?

Nhìn sáu man tử ngẩn ngơ ngây ngốc, nàng nhin không được tò mò hỏi –

“Cám ơn ngươi đã cứu ta, nếu không có ngươi, đêm nay ta chỉ sợ tánh mạng khó bảo toàn, bất quá Vì sao hắn lại bắn bị thương người nhà? Ngươi là ma thuật sư sao?” Thái độ bình tĩnh của nàng, một chút nhìn không ra vừa mới gặp phải hiểm cảnh, “Vì sao bọn họ đều ngây người, một chút phản ứng cũng không có phản hay là Ngươi là thôi miên sư?” Nàng lại lần nữa nhìn hắn.

Hắn không trả lời, biểu tình ngay từ đầu ghen hòng nhìn trần trối, dần dần khôi phục thành thông dong tao nhã, hồng mâu lóe ánh sáng biến hóa kỳ lạ. Rất ý tứ, gặp được nữ nhân tâm trí không chịu khống chế của hắn, làm cho hắn nổi lên hứng thú rất lớn.

“Làm chi?” Nàng nghi hoặc, hắn làm sao nhìn nàng chằm chằm, giống như đang xem động vật hy hữu, làm cho nàng toàn thân không được tự nhiên.

“Người tên là gì?” Hấn thanh âm dụ hoặc khàn khàn mê người, nói chuyện đồng thời. mặt cũng càng dựa càng gần.

Cảm giác được hấn dần dần tới gần, nàng buộc lòng phải lui về phía sau, ý đồ bảo trì khoảng cách giữa hai người.

“Khâu Phù Lạc.”

“Khâu Phù Lạc” Ba chữ tinh tế nỉ non này, thanh âm khàn khàn tựa hồ có từ tính. “Tên Đông Phương rất êm tai.”

Hấn càng thêm tới gần, bóng dáng khổng lồ mang đến cảm giác áp bách, hơi thở ấm áp phất qua mặt của nàng, khiến ột trận ma ma ngứa kích thích.

Ánh mắt ái mộ kia, tiếng nói ngả ngón, khắp nơi biểu hiện ra ý đồ bất lương của hấn, làm nàng toàn bộ tinh thần đều đề phòng.

“Tiên sinh, mời người tự trọng.” Nàng đã muốn không thể lui được nữa, thẳng đến phía sau tường, mới nghiêm mặt ngăn hấn tới gần.

Vừa mới bởi vì hấn cứu chính mình, cho nên đối với hấn có chút hảo cảm, ai ngờ hấn cũng lỗ mãng giống như những người khác!

Farl dừng động tác lại, thường thức khuôn mặt xinh đẹp không chút sợ hãi của nàng. Chưa bao giờ có nữ nhân bình tĩnh đối mặt với hấn như thế, làm hấn nhìn nàng với cặp mắt khác xưa, đối với nàng hứng thú không chỉ có huyết, mà còn là ý nghĩ muốn giữ lấy —

“Ta muốn người.”

Lại là một xú nam nhân không có hảo ý! Nàng ánh mắt đề phòng càng thêm phần nộ, nghĩ đến hấn là có hảo tâm đến cứu người, không nghĩ tới vô liêm sỉ như vậy, dám ngôn ngữ khinh bảo với nàng.

“Phải không? Vậy người sẽ thất vọng.”

Trong tay nàng đã sớm nắm điện giật bóng Standby, nói vừa xong, lập tức thừa dịp hấn không chú ý tới công kích hấn.

Chuyện kinh người đã xảy ra, điện giật bóng rõ ràng đã đụng phải hấn, điện lực cường độ đủ để một nam nhân trắng kiện lập tức ngã xuống, nhưng hấn phản ứng chính là nhắm mắt lại, thân thể chấn một chút, nhưng lại không ngã xuống, khi cặp ánh mắt kia lại mở ra, ánh mắt trở nên phá lệ lợi hại.

Đối với chuyện trái lẽ thường này, nàng kinh ngạc thiếu chút nữa nói không nên lời. “Người.....Không có khả năng”

Hấn cười tao nhã mang theo tà khí “Thực thoải mái, giống mã sát gà.”

“Người rốt cục là loại người nào?” Nàng hô hấp gấp gáp, tim đập gia tốc, biết có một số việc không thích hợp.

Tay hấn chậm rãi xoa dung nhan tái nhợt lạnh như băng kia, đối với nàng càng thêm thương thức, nàng đến tận bây giờ vẫn bảo trì trấn định như cũ, nếu là người khác đã sớm bị dọa đến hôn mê.

“Nhớ kỹ ta, ta là ma cà rồng Ferl.” Hấn tuyên bố, hai tròng mắt lóe lên quang mang, gần kề chạm đến cánh môi nàng.....

Không ngờ từ xa truyền đến tiếng còi cảnh sát, gián đoạn hảo sự của hấn, hồng mâu nhú lại, khóe môi gợi lên, ở bên tai nàng hứa hẹn một câu—

“Ta sẽ lại đến tìm người.”

Bóng đen lui lại, ở trước mắt nàng nhảy lên nóc nhà, tức khắc biến mất vô tung, để lại nàng khiếp sợ thật lâu, chậm chạp không thể tin được

Khâu Phù Lạc là cô nhi, người nhà của nàng chết trong một lần khủng bố bom công kích, đây cũng là nguyên nhân vì sao nàng lựa chọn làm pháp y, bởi vì nàng coi trọng sinh mệnh, muốn giúp người chết oan tìm công đạo, là chính nghĩa mà nàng theo đuổi.

Nàng nhậm chức hình sự xem xét trung tâm cho Los Angeles, thành viên trung tâm xem xét có sinh học vật gia, độc vật học gia, bệnh lý h5oc gia, tâm lý học gia, thậm chí nhân loại học gia cũng có, mà nàng chính là xem xét giải phẫu học.

Nhóm pháp y ở trung tâm đa phần đều làm nam nhân, trong đó cũng không thiếu nữ nhân, Khâu Phù Lạc tuy rằng không phải là nữ nhân duy nhất, bất quá vẫn như cũ là pháp y bị chú ý nhiều nhất, hơn nữa nàng còn có gương mặt Đông Phương, cho nên càng làm cho nàng trở nên đặc biệt.

Nàng dẫn dắt là tiểu tổ mạnh nhất Los Angeles, thành viên tiểu tổ người người tài cao gan cũng lớn, có chuyên nghiệp mạnh nhất mới có chính nghĩa, Khâu Phù Lạc ngày thường trừ bỏ giám thức công tác, ghi lại công tác, hồi chỉnh tư liệu, liên lạc với cảnh sát, khi tất yếu cũng vì cảnh sát cung cấp xem xét chuyên nghiệp.

Một ngày hai mươi tư giờ, trừ bỏ thời gian ngủ, thành viên tiểu tổ cơ hồ đều kính dăng ở vân tay, bộ lông, dẫn chân, được vật, đang chờ xem xét vô số, bởi vì ở Los Angeles tội phạm rất cao, lượng công việc của pháp y tự nhiên cũng lớn, mặc kệ là ăn cơm, hẹn hò, xem phim, thậm chí là trong giấc ngủ, khi nghe điện thoại cũng phải lập tức chạy đến hiện trường vụ án phối hợp cùng cảnh sát tiến hành khám nghiệm.

Hôm nay, khi mọi người vội vàng làm việc, bọn họ đều được công nhận là không hơn không kém thủ trưởng công tác cuồng — Khâu Phù Lạc,

Hôm nay, khi mọi người vội vàng giám thức công tác, bọn họ hướng đến đều công nhận là công tác cuồng không hơn không kém thủ trưởng — Khâu Phù Lạc, hiện tại thái độ khác thường ngăn người, trừ bỏ công tác, Khâu Phù Lạc rất ít khi vì chuyện khác mà xuất thần, nhưng hiện tại, trong đầu nàng tất cả đều là chuyện phát sinh tối hôm qua.

Tối hôm qua sau khi cảnh sát tới rồi, đem bảy tên bắt cóc mang về cảnh cục, trừ bỏ một tên bắt cóc bị nàng dùng điện giật bồng làm cho hôn mê, còn lại sáu kẻ bắt cóc thanh tỉnh nhưng chuyện phát sinh tối hôm đó đều không nhớ, cũng không biết chính mình vì sao đối với nàng bất lợi. Cảnh sát kinh nghiệm phá án phong phú, kẻ bắt cóc có phải hay không đang nói dối đều nhìn ra được, nhưng sáu người đều đồng thời giả vờ sẽ không hợp lý, nhưng phát hiện chứng thật bọn họ không có nói sai, xác thực mất đi một đoạn trí nhớ, hoàn toàn quên đi nam nhân thần bí kia.

Khâu Phù Lạc tự nhiên cũng làm ghi chép, nhưng là cũng không có nói ra là nhìn thấy ma cà rồng, loại sự tình này ai sẽ tin tưởng? Nói ra sợ rằng người khác còn nghĩ rằng là nàng điên rồi! Một người ở trước mặt nàng nhảy lên nóc nhà hơn mười tầng lầu cao, chuyện này là không thể tin được, cho tới bây giờ, nàng còn không dám tin tưởng đây là thật sự.

Bình tĩnh hồi tưởng lại ánh mắt cuồng dã kia, ý vị ma mỵ làm trái tim nàng vừa áy náy vừa động.

Trên đời này làm sao có thể có ma cà rồng?

Nhưng lúc ấy nàng từng quan sát trạng thái mê dại của sáu kẻ bắt cóc kia, nhìn kỹ, rõ ràng phát hiện trên cổ bọn họ thật sự để lại vết cắn, nàng ngạc nhiên nhìn chằm chằm vết cắn này, dần dần khôi phục nguyên trạng, chỉ còn để lại hai vết màu hồng. Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, nàng thật sự là không thể tin.

“Này, Phù Lạc người lại ngăn người nha.” Đứng ở trước cửa vẽ phòng, cách màn thủy tinh che, một nữ tử mắt xanh tóc vàng đáng người yếu điệu, lấy tay không ngừng đẩy David. Nàng là Tony, năm nay hai mươi tám tuổi, là thành viên tổ giám chức của Phù Lạc, cùng David đều là trợ thủ đắc lực của Phù Lạc.

Tony nhiệt tình, David hài hước khôi hài, hai người đối với xem xét hình sự đều nhiệt tình cự độ, bọn họ phối hợp thủ trưởng Khâu Phù Lạc làm giám thức công tác, mấy năm qua mười phần ăn ý, cũng vẫn hợp tác khăng khít.

Bất quá hai người làm việc thập phần chăm chỉ, vẫn là kém với thủ trưởng bọn họ, Phù Lạc thái độ công tác quả thực chấp nhất đến không người có thể cập bộ, cho tới nay, bọn họ luôn nhìn thấy Phù Lạc chuyên tâm nhất chí, không ngớt làm việc, cũng không phải ngăn người giống như bây giờ.

Đúng vậy, thủ trưởng bọn họ ngăn người, hơn nữa còn ngăn người thật lâu.

Phù Lạc như vậy thực không thích hợp, bọn họ cho tới bây giờ không gặp Phù Lạc ngăn người qua như thế, huống chi ngăn người chính là cả một người.

“Nàng hôm nay cả một ngày đều như vậy.” David nói.

“Nàng sẽ không bị dọa đến ngu đần chứ?” Tony có chút lo lắng, có thể hay không là vì chuyện ngày hôm qua làm cho nàng đến bây giờ còn chưa bình tĩnh trở lại.

“Không có khả năng! Phù Lạc là pháp y tài cao gan cũng lớn, chúng ta không chỉ chứng kiến qua một lần lá gan của nàng, ngay cả nam nhân đều kém nàng, nàng sẽ không bị vài tên đánh lén dọa đến.” David vẫn là khâm phục Phù Lạc. “Ta nghĩ, nàng là đang tự hỏi chuyện gì, mỗi lần có chuyện không rõ, nàng sẽ tạo giả thiết, chứng thực, thăm dò, cho nên chúng ta mới có thể sinh ý thịnh vượng, ngay cả hình cảnh cũng đến thỉnh giáo thủ trưởng xinh đẹp của chúng ta hỗ trợ.

“Người xem xem, chuyện gì làm nàng ngây ngốc lâu như vậy?”

Chuyện của Phù Lạc, ở trung tâm giám thức chỉ có Tony cùng David biết được, mà Phù Lạc mệnh lệnh cho bọn họ không thể nói cho người khác biết, bọn họ đành phải nghe theo, tuy rằng thực sự lo lắng cho nàng, nhưng cũng hiểu được cá tính của nàng, là tuyệt không cúi đầu với thế lực ác.

“Có thể nàng là phát hiện manh mối gì, làm cho nàng hảo hảo tự hỏi, chúng ta đừng làm phiền nàng.”

Không có kết luận, bọn họ chỉ có thể hảo hảo tiếp tục đi làm công tác của chính mình, nhưng vào lúc này, một vị nam tử cương vị cao ngất đi vào, hấp dẫn ánh mắt mọi người, sau khi nhìn diện mạo hắc, mọi người thập phần kinh ngạc.

“A!” Khi nhận ra hắc, Tony không cẩn thận kêu ra tiếng nhỏ.

Nam tử cương nghị đi hướng Tony, đưa ra giấy chứng nhận thân phận hắc, ngữ điệu hữu lực nói thẳng ý đồ chính mình đến.

“Ta tìm Khâu tiến sĩ.”

Tony đỏ mặt nói: “Nàng ở....” Còn chưa nói xong, đối phương theo hướng nàng chỉ nhìn lại, trực tiếp cắt đứt lời nàng.

“Cám ơn.” Nói xong, liền hướng bên trong văn phòng đi đến.

David lại gần, nghi hoặc nhìn chằm chằm nàng khuôn mặt phi hồng, khó hiểu hỏi: “Hắc là ai vậy?”

Tony hướng đến tư liệu nghiên cứu trên máy tính, chỉ cần xem qua hồ sơ, trong đầu liền có ấn tượng, nàng một cái tâm hoa nộ phóng trả lời David.

“Hắc là tham viên cục điều tra liên bang điều tra.”

~~“Khâu tiến sĩ.”

Phù Lạc trong trầm tư, đột nhiên suy nghĩ bị lôi kéo, quay đầu nhìn về phía truyền đến thanh âm.

Chỉ thấy một gã nam tử đứng trước cửa văn phòng, hắc dáng người cường tráng, làn da ngăm đen, vừa nhìn thấy là biết người thường chạy bên ngoài, ánh mắt có quần thâm cùng nếp nhăn, biểu hiện hắc thường xuyên tự hỏi, cũng thể hiện hắc cá tính không dễ thỏa hiệp.

“Người là.....”

“Thực thật có lỗi khi quấy rầy người.” Hắc đưa ra giấy chứng nhận, có con dấu của cấp trên hắc, viết thành viên cục điều tra liên bang nước Mỹ, tên là Uy Đức – White.

“Nhĩ hảo, White tiên sinh.” Nàng đứng lên, vươn tay cùng hắc hàn huyên, nhưng trong lòng không khỏi nghi hoặc, có thể nào có vụ án quan trọng cần người của cục điều tra liên bang ra tay?

Uy Đức vừa nhìn thấy nàng, vẻ mặt nghiêm túc hiện lên một tia kinh ngạc, bởi vì hắc không thể nào đoán được người mà chính mình muốn gặp là một nữ pháp y, lại còn là một mỹ nhân Phương Đông xinh đẹp.

“Cứ gọi ta là Uy Đức.” Hấn nói, hai mắt hữu thần sáng ngời nhìn nàng.

Cứ việc hấn nói như vậy, Phù Lạc vẫn như cũ bảo trì giọng điệu có tông công việc, lễ phép mà có khoảng cách.

“Xin hỏi có cái gì cần ta phục vụ sao?” Nàng phỏng đoán, Uy Đức tham viên khẳng định là có án tử khó giải quyết, cần chuyên nghiệp của nàng xem xét.

“Ta đã xem qua lời khai của ngươi, có liên quan đến chuyện tập kích phát sinh ngày hôm qua, ta nghĩ có vài chuyện muốn nói cùng ngươi.”

Lời hấn vừa nói ra, Khâu Phù Lạc liền hiểu được có sự kỳ quái, trong đầu lại hiện lên hình ảnh nam tử tóc đen thần bí kia. Chuyện này cùng cục điều tra có liên quan sao? Tối hôm qua chuyện mới phát sinh, hôm nay tìm đến đây, thật sự là không tầm thường.

Thỉnh đối phương ngồi xuống, nàng ấn hạ bộ đàm, gọi Tony bưng cà tới, sau đó cũng ngồi vào vị trí, vừa vịn thoáng nhìn thấy đối phương lấy thuốc ra khỏi bao, đang muốn châm bật lửa.

“Ngượng ngùng, ta nơi này cấm hút thuốc.” Nàng mỉm cười, lễ phép nhắc nhở đối phương.

Uy Đức đành thủ thế, tỏ vẻ xin lỗi, rất phong độ đem bao thuốc cùng bật lửa thu hồi.

“Chỉ là theo thói quen, nhất thời không sửa được.”

“Ta hiểu, các người phá án rất áp lực, hút thuốc có thể hiểu được, bất quá như thế rất có hại.”

“Cám ơn, ta sẽ ghi nhớ trong lòng.”

Lúc này Tony vừa bưng cà phê tiến vào, đem cà phê đặt ở trước mặt khách, không dấu vết liếc mắt ngắm Uy Đức anh tuấn một cái, lại đem một ly nước sôi cho Khâu Phù Lạc, cũng hướng nàng nháy mắt, ám chỉ nàng nam nhân này điều kiện không sai, muốn nàng nắm bắt cơ hội.

Khâu Phù Lạc tức giận dùng ánh mắt cảnh cáo nàng đừng nhiều chuyện, đồng sự khoa giám chức này, bao gồm cửa bảo vệ, người người đều giống nhau sợ nàng gả không đi, vừa thấy nam nhân không sai, trở nên so với nàng càng cơ khát, càng không ngừng ý bảo nàng hành động, thường khiến cho nàng dở khóc dở cười.

“Cám ơn, nơi này không có chuyện của ngươi, có cần ta sẽ gọi ngươi.” Nàng dùng ánh mắt cảnh cáo Tony nên đi ra ngoài.

Đội nàng đi rồi, mới bưng ấm nước lên, lơ đãng thoáng nhìn ánh mắt nghi hoặc của Uy Đức tham viên, mới thần nhiên giải thích nói: “Ta không uống cà phê.”

“Không hút thuốc lá, không uống cà phê, khó trách làn da ngươi tốt như vậy.”

Từ trong hắc ca ngồi, Khâu Phù Lạc cảm giác được hấn đối với chính mình có hảo cảm, đây là trực giác nữ nhân, dù sao thì nàng cũng có rất nhiều kinh nghiệm bị nam nhân theo đuổi, nhưng nàng trước mắt không thể tính chuyện yêu đương, không thể xác định đối phương là thật tâm hiểu biết nàng, nàng cũng duy trì ý nghĩ về người phía trước, nàng sẽ không dễ dàng lại phóng tình cảm.

“Ngươi nói muốn cùng ta nói chuyện chi tiết về vụ án tối hôm qua?” Nàng trực tiếp đi vào vấn đề chính.

Uy Đức tham viên vuốt cằm, hỏi: “Cảnh sát có ghi chép, ngươi nói sáu kẻ bắt cóc kia cuối cùng nảy sinh xung đột, người một nhà bắn người một nhà?”

“Đúng vậy.”

“Vậy bốn phía trừ ngươi ra, không có người khác?”

“..... Đúng vậy.”

Nàng chần chờ một giây, cuối cùng vẫn là lựa chọn trả lời như vậy, nhưng đồng thời cũng cảm nhận được nghi hoặc của Uy Đức tham viên.

“Ngươi xác định ngoại trừ ngươi cùng kẻ bắt cóc ra, không có người khác bên cạnh?”

“Lúc ấy trời đã khuya, đèn đường lại không đủ sáng, ta chỉ nghĩ nên đào tẩu thế nào, cũng không chú ý tới bên cạnh.

Uy Đức tham viên lâm vào suy nghĩ sâu xa, Khâu Phù Lạc miễn cảm phát hiện, đối phương tựa hồ chỉ là muốn nàng chứng thực cái gì.

“Trong ghi chép có nhắc đến, người nói một trong sáu kẻ bắt cóc đột nhiên hướng đồng bọn nổ súng?”

“Đúng vậy.”

“Có khả năng hay không...” Uy Đức khuynh thân về phía trước, giọng điệu hỏi có phần nghiêm trọng. “Có thể bọn họ bị người nào đó thôi miên?”

Hắn biểu tình thực nghiêm trọng, làm nàng bình tĩnh. “Nếu là ta thôi miên, có thể trực tiếp thu phục kẻ bắt cóc, cũng không cần cầu cứu cảnh sát.”

“Không, người đừng hiểu lầm, ta chỉ là vô tình hoài nghi, chính là phỏng đoán chuyện này cùng một gã nam tử có liên quan.”

“Nam tử?” Nàng tim đập thật mạnh, thực kinh ngạc nhìn Uy Đức tham viên, chẳng lẽ hắn cũng biết ma cà rồng có tồn tại.

“Ta hoài nghi chuyện người bị kẻ bắt cóc đánh lén là do một gã nam tử sai khiến, người này hay đeo kính sát trùng màu đỏ đi giả thân giả quý, để một đầu tóc dài, cho rằng chính mình là ma cà rồng đi tập kích người khác, vì tránh né sự lùng bắt của chúng ta, hắn lợi dụng thuật thôi miên làm cho thủ hạ quên hết mọi chuyện, làm cho chúng ta không thể điều tra được thân phận cùng hành tung của hắn.”

Không – Không đúng! Người kia xác thực là ma cà rồng! Nàng trong lòng thực khẳng định.

“Ta truy tìm hắn thật lâu, hy vọng có thể đem kẻ giết người không chớp mắt này ra trước pháp luật.”

“Giết người?” Nàng trong lòng rung mình.

Uy Đức sắc mặt chuyển sang thâm trầm. “Người này đã mất đi thiên lương, ở các châu đều gây án, đã bị liệt vào danh sách tội phạm bị truy nã, đưa hắn lên ghế điện, là nhiệm vụ của ta.”

Trực giác cho Khâu Phù Lạc biết rằng hắn không phải là kẻ giết người không chớp mắt, bởi vì đêm qua hắn trừ bỏ hút máu người, cũng không có thương tổn đến kẻ khác, đối với nàng nhiều lắm chỉ là khinh bạc mà thôi..... Nhớ tới gương mặt kia, hắn mang theo ý cười biểu thị công khai muốn nàng, làm nàng không tự chủ hai má nóng lên.

Không không không! Nàng thầm mắng chính mình.

“Thật thực có lỗi, ta chỉ biết có như vậy.” Nàng không hề nói thêm cái gì, nếu suy nghĩ Uy Đức tham viên cùng nàng chênh lệch lớn như vậy, vẫn là bảo trì im lặng thỏa đáng.

“Nếu về sau Khâu tiến sĩ có tin tức gì về người này, xin liên lạc với ta.” Uy Đức tham viên lại hàn huyên vài câu, liền đứng dậy cáo từ, trước khi đi, lại liếc mắt nhìn nàng một cái mới rời đi.

Tiến bước người khách, Khâu Phù Lạc lại ngồi xuống, Tony lập tức khẩn cấp chạy vào.

“Các người tán gẫu như thế nào?”

Tony biểu tình giống như các tú bà kỹ viện trong phim Á Châu, nàng không khỏi bật cười.

“Tán gẫu? Chúng ta là nói chuyện công sự.”

“Hắn bản thân có phải rất hảo suất hay không?”

“Người quen biết hắn?”

“Ai, không quen biết nha! Nhưng hắn là Uy Đức tham viên đại danh lừng lẫy, thuộc cục điều tra liên bang, chuyên phá các vụ án khó giải quyết, rất nhiều vụ án khó điều là do hắn phá án bắt giam, còn từng nhận qua huy hiệu do tổng thống tự mình trao tặng, ở trên tivi có phát sóng, đừng nói người không biết.”

Khâu Phù Lạc vẻ mặt không hề phản ứng, làm cho Tony mở to mắt.

“Không thể nào, người thật sự không biết.”

Khâu Phù Lạc nhún vai. “Ta hiện tại đã biết.”

“Không thể nào?”

“Hắn độc thân, ba mươi lăm tuổi, anh tuấn vĩ đại, mặc kệ là bề ngoài hay tuổi tác, đều vừa vặn xứng với người, hơn nữa tính chất công tác của hắn cùng người giống nhau, nhất định có thể hiểu công tác của người, các người bất quá thích hợp nhất.”

Nói hơn nửa ngày, nguyên lai là muốn giúp nàng, nàng tức giận nói: “Người nhàn rỗi không có chuyện gì làm, hay là lượng công việc quá ít? Nhưng lại đến đây làm thần tình ái, đáng tiếc ta hiện tại vô tâm yêu đương, chỉ muốn hảo hảo công tác!”

“Căn cứ trực giác nữ nhân, ta cảm giác được hắn đối với người có ý tứ.”

“Cảm tạ, ta không có hứng thú.”

“Hắn điều kiện rất tốt, lương một năm rất cao, lại là người tâm phúc của cảnh giới, thiệt nhiều nữ nhân thích hắn.”

“Người hiểu hắn nhiều như vậy, ta tặng cho người.”

“Ta là vì muốn tốt cho người nha, Phù Lạc.” Nàng là vì thủ trưởng a, thực không biết nắm chắc cơ hội.

“Phiền người trở về công tác, nếu ngại công việc quá ít, ta sẽ tìm thêm công việc cho người.”

Thủ trưởng bày ra uy nghiêm, Tony đành phải thức thời trở về công tác, chính là đi tới cửa, nhin không được quay đầu.

“Người thật sự không để ý?”

“Tony!” Nàng trừng mắt liếc nhìn Tony một cái, Tony đành phải le lưỡi nhanh như chớp rời đi.

Khâu Phù Lạc lắc đầu, thở dài, trở về vị trí, nhìn số liệu trên máy tính, trong lòng nghĩ tới lời Tony vừa nói.

Uy Đức tham viên thật sự là nma tử mê người, khí độ trầm ổn mà nam tử khí pháp cần có, nhưng nàng chính là không có cảm giác, ngược lại đối với một đầu tóc dài tối qua, ánh mắt ở trong đêm tối giống như khảm hai viên ruby, cả người hắn tản ra hơi thở quý dị, chậm chạp không thể quên.

Khẩu vị của nàng có phải hay không có vấn đề? Nam nhân bình thường không thương, lại nhớ tới nam tử đáng giận kia, khuôn mặt còn hơi nóng lên.....

Trời ạ! Nàng đang suy nghĩ cái gì a, hắn là ma cà rồng nha! Vầy vầy đầu, đem việc suy nghĩ trong đầu vứt bỏ.

Trở về vấn đề chính, người của cục điều tra tới thăm, tỏ vẻ chuyện này không đơn giản, nam tử đáng giận kia rốt cuộc đúng là tà? Hắn thật sự giết người? Nàng cảm giác hắn không phải người xấu, chính là hành vi có chút khác thường mà thôi, nhin không vì hắn lo lắng đứng lên.

Lo lắng? Ngay cả chính nàng cũng không dám tin tưởng, nhất định là do chuyện gặp ma cà rồng làm ảnh hưởng đến nàng chỉ tin khoa học. trở nên không bình thường.

Có phải hay không cùng người ch6et1 ở chugn lâu lắm, làm cho chính mình ngay cả ý tưởng đều trở nên không giống người thường, khó trách đồng sự đều, đề nghị nàng nên tìm người sống ước hội, ai!

Trong óc hiện lên đôi mắt màu đỏ kia, nàng lại lần nữa lâm vào ngẩn người lần thứ n.

3. Chương 3

Khâu Phù Lạc ở tại nhà trọ cao cấp Đại Lâu, vào chỗ ở tắc tắc vàng trong thành trung ương.

Hôm nay công việc giám chức làm đến khuya mới xong công việc, khi nhận cảnh sát thông tri có án giết người phát sinh, nàng liền chạy đến chỗ cảnh sát, bởi vì không xác định được hiện trường gây án thứ nhất, trong ảnh chụp thu thập tư liệu cùng chứng cứ. Thẳng đến khi xác định thời gian tử vong, cảnh sát liền đem di thể tới nhà xác, cũng liên lạc với người nhà người chết, nàng liền trở về trung tâm xem xét, chỉ huy thành viên, phân công công việc, chính mình vì người chết tiến hành giải phẫu khám nghiệm.

Khi trở lại chỗ ở, đã là hơn tám giờ tối.

Còn chưa tiến vào Đại Lâu, rất xa liền thấy một đồng người, còn có xe tải ngừng, hiển nhiên đang có hàng xóm mới chuyển đến.

“Chủ cho thuê nhà phụ nhân?”

Khâu Phù Lạc thực kinh ngạc nhìn đến vị quả phụ này, bởi vì nàng rất ít khi xuất hiện, luôn luôn đều là do nữ nhi nàng xử lý chuyện thuê nhà, nhưng càng làm cho nàng kinh ngạc là chủ cho thuê nhà trên mặt đầy son phấn.

Trên dung mạo phai màu kia thật dày lớp hóa trang, ánh mắt màu lam cùng son môi hồng nhạt, sắc điệu thật nổi bật, cảm giác đang nhìn một bảng pha màu đầy màu sắc, mà nữ nhi chủ cho thuê nhà phụ nhân cũng không kém, nàng chưa bao giờ mặc váy ngắn, hiện tại lại đem chính mình giống như phổ nữ lang.

Các nàng luôn luôn bảo thủ, là bị cái gì kích thích?

“Khâu tiểu thư, nhĩ hảo.” Chủ cho thuê nhà phụ nhân đối với nàng tiếp đón.

“Nhĩ hảo, chủ cho thuê nhà phụ nhân, có người đến thuê nhà sao?”

“Đúng vậy, lâu mười hai b hộ.”

Di? Đó không phải là cách vách nhà nàng sao? Nguyên lai đang cho thuê nha!

Nàng ở a hộ cách vách b hộ, bởi vì tiền thuê nhà so với tầng trệt đất hơn rất nhiều, nên thủy chung không có ai thuê, mà chính nàng bởi vì coi trọng địa điểm cùng tầm nhìn, cũng sẽ không để ý đến tiền.

“Nhanh nhanh nha, trước đem xô pha chuyển đến, cẩn thận một chút, đừng phá hư cửa của ta, còn có người, đi chuyển khung giường!” Chủ cho thuê nhà phụ nhân hét to quát mắng công nhân chuyển nhà, về phần nữ nhi chủ cho thuê nhà, lại hỗ trợ một phen chuyển ghế dựa nhỏ, đang muốn đi vào cửa, bị mẫu thân gọi trở lại.

“Yêu Mễ, người ở lại xem những người này, đề phòng bọn họ phá hư dụng cụ của ta, ghế dựa giao cho ta.”

Dụng cụ nhà ta? Nàng không có nghe sai chứ? Vốn đang nghĩ đến xô pha, tủ, giường ngủ, đều là do người khách mới chuyển đến mua, nguyên lai là của chủ cho thuê nhà phụ nhân, kỳ quái, cũng là khách trọ, tại sao nàng lại không có?

“Vì sao ta lại ở chỗ này, người ta muốn chuyển ghế đi!” Hiểu nhiều Yêu Mễ mười tám tuổi đối với mệnh lệnh của mẫu thân không phục lắm.

“Câm miệng! Ta gọi người ở lại trong này! Ghế dựa giao ta đưa lên đi!”

“Người ta muốn chuyển thôi!”

“Nhiều lời! Khách mới chuyển đến ta phục vụ là tốt rồi!”

Mẹ con đều tranh nhau hỗ trợ chuyển nhà, còn có trang phục như thế, vị hàng xóm này xem ra là thần thánh phương nào? Làm cho chủ cho thuê nhà phụ nhân không tốt cùng nữ nhi kiêu căng vì hấn động khoe miệng lên? Chưa từng nghe qua chuyển nhà còn có phục vụ khách phòng, hơn nữa chọn buổi tối chuyển nhà, thật kỳ quái!

Khâu Phù Lạc nhìn xem không hiểu, không hề để ý đến, nhanh đi đến cổng lớn, thang máy bị công nhân chuyển nhà chiếm giữ, đành phải chịu khó đi thang bộ.

Thật vất vả đi mười hai tầng lầu, nàng còn chưa đi tới cửa nhà mình, đã bị dọa đến.

Chỉ thấy một đám nữ nhân chen chúc nhau cười cười nói nói trước cửa hộ, nàng nhận biết các nữ nhân này, tất cả bọn họ đều cùng gia đình sống ở Đại Lâu.

Hôm nay là ngày gì? Đại hội gia đình sao? Nàng như thế nào không có nghe qua? Hơn nữa mặc kệ là già, trẻ, lớn, nhỏ, đã kết hôn, ly hôn, chưa kết hôn, tất cả nữ nhân này đều ở đây, theo các nàng âm ỹ trò chuyện cũng biết, là vì nhiệt liệt hoan nghênh vị hàng xóm mới đến này, làm cho người ta hoài nghi hẳn có phải là ngôi sao điện ảnh hoặc ngôi sao ca nhạc hay không?

Nàng xem không thấy được diện mạo đối phương, bởi vì bị chặn, mà nàng cũng không có hứng thú, nhưng vấn đề là những nữ nhân này đem lễ vật chặt như nêm đặt trên hành lang, còn ngăn cản trước cửa nhà nàng, mà nàng hiện tại nghĩ muốn hảo hảo tắm rửa một chút, đem cả ngày mệt nhọc tẩy đi.

“Thực xin lỗi.....”

Nàng thử mượn qua, nhưng người thật sự nhiều lắm, quả thực tựa như fan điên cuồng tụ ở trước cửa nhà ngôi sao, mọi người đều hoàn toàn xem nhẹ thỉnh cầu của nàng.

“Xin cho qua, ta – thôi nha – a! Chìa khóa của ta —“

Chìa khóa nhà của nàng bị rút, cả người còn bị đụng đến choáng cả đầu, đang lúc nàng muốn thỉnh quả lý Đại Lâu đến ngăn đám nữ nhân điên cuồng này lại, đột nhiên các nữ nhân làm thành một đường đi, một gã nam tử chậm rãi đi ra, mà nàng cũng nhìn thấy chân diện mục của hàng xóm mới chuyển đến.

Nam nhân hảo anh tuấn, ngũ quan l65p thể thâm thúy, máy rậm anh tuấn, lam mâu sâu thẳm trong suốt chói mắt, bừng lên như hai viên dạ minh châu hào quang sáng ngời, bên dưới mũi phối hợp bạc môi khêu gợi, tuấn dật tươi cười sáng lạng giống như ánh mặt trời, giống như thái dương thần đi ra từ trong thần thoại, cử chỉ tao nhã, dáng vẻ bất phàm, khí chất cao quý ẩn ẩn phát ra sức quyến rũ hồn siêu phách lạc, chỉ cần một ánh mắt hoặc một nụ cười, liền đủ mê hoặc nữ nhân trong thiên hạ.

Nói ngắn lại một câu, khuynh quốc khuynh thành.

Giờ phút này, vị mỹ nam tử này đối diện với nàng mỉm cười chết người.

“Chìa khóa của người.” Hắn ôn nhu nói, mở trong lòng bàn tay ra, xuất hiện đúng là cái chìa khóa đánh rơi của nàng.

Nàng mê hoặc nhìn hắn, cảm thấy hắn có chút quen thuộc, giống như đã từng gặp qua ở đâu, nhưng lại cảm thấy không có khả năng, bởi vì nam nhân tuấn mỹ vô trù như thế, rất khó làm cho người ta quên.

“Cám ơn.” Nàng mỉm cười, không giống với những nữ nhân háo sắc khác nhìn chằm chằm mỹ mạo người ta mà chảy nước miếng, bởi vì nàng thích không phải là vì bên ngoài.

Sau khi tiếp nhận chìa khóa, vào cửa, không hề hay biết đem tầm mắt nóng rực cấp nhót tại ngoài cửa.

Farl chậm chạp chưa dời ánh mắt khỏi bóng dáng biến mất của nàng, ông bướm bên cạnh vẫn như cũ không lùi, bởi vì đưa đến một nam nhân anh tuấn như vậy, mọi người đều muốn quen biết với hắn, nam nhân trời sinh này còn có bản năng hấp dẫn phái khác, nữ nhân đã kết hôn luyến tiếc trở về nhà bởi lão công cùng đứa nhỏ, nữ nhân chưa kết hôn hy vọng có thể hưởng tiên cơ, không cho người khác đoạt được.

Đang lúc mọi người tiếp tục túi bụi cuốn lấy hắn, ánh mắt Farl đảo qua, chính là ánh mắt lạnh lùng, tất cả nữ nhân đều giật mình.

“Nhóm nữ sĩ, thỉnh đều trở về nhà mình đi thôi!”

Vừa nói xong, các nữ nhân nguyên bản đang huyền não tự động ngoan ngoãn nghe lệnh rời đi, tựa như đang bị thôi miên, mà các nàng xác thực chính là bị thôi miên, hẳn hạ ám chỉ, làm cho các nàng tự động tỉnh khi về nhà.

Mặc kệ là thế nào, hấn phát ra phong thái mê người đều là tiêu điều của nữ nhân, phàm là nữ nhân đề mắc phải sức quyến rũ của hấn, điều này gây cho hấn không ít tiện lợi, bởi vì hấn có thể tự do lựa chọn nữ nhân nhưng nhớ yêu thương, kiểm tra người nào thích hợp với hấn.

Nhưng chỉ có nàng là bất đồng, huyết của nàng chẳng những là cực phẩm trăm năm, ngay cả con người nàng cũng đặc biệt như vậy, không có bị hấn ám cho thần trí mê mẩn, ngược lại nàng càng làm cho hấn đối với nàng càng thêm khát vọng.

Tâm hấn, vì nàng mà thiêu đốt.

Cho nên, hấn đến đây.

Khâu Phù Lạc thoải mái tắm, thay áo ngủ, ngày thường bị bao bởi áo bào trắng làm mất đi đường cong linh lung tuyệt hảo của nàng, giờ phút này nhìn một cái không sót gì.

Hướng tới theo thói quen ở phía sau bàn trang điểm búi tóc, tẩy trừ trang điểm, dùng máy sấy thổi khô, liền làm cho nó tự nhiên buông xuống hai vai.

Hướng tử lạnh đi đến, buổi tối nàng chỉ ăn vài cái bánh thêm một ly nước chanh, cho nên bụng hơi đói. Mặc dù ở Mỹ rất lâu, nhưng mà nàng vẫn không có thói quen ăn thức ăn của người Mỹ, trong đồ ăn tràn ngập dầu mỡ cùng tạp chất.

Còn nhớ tới trước đây phụ thân đều mang nàng đi ăn món ăn Trung Quốc, mà mẫu thân vì lấy lòng phụ thân, cũng đi học nấu món ăn Trung Quốc, chỉ tiếc nàng lúc ấy vội vàng học bài, còn không kịp học trò nghề của mẫu thân, bọn họ đều rời bỏ nàng mà đi.

Bị ảnh hưởng bởi phụ thân, thói quen ẩm thực của nàng cũng hướng đến thức ăn nhẹ, thường thường đi phố nàng hay mua bánh sủi cảo đặt trong tủ lạnh dự trữ, nhưng gần đây do quá bận rộn, làm nàng quên bổ sung nguyên liệu nấu ăn.

Trong tủ lạnh chỉ còn hai quả táo, trên tầng chứa đá chỉ còn có lạp xường, may mắn còn có thể nướng lạp xường no bụng, nàng đem lạp xường lấy ra làm tan tuyết, sau đó xuất ra một quả táo, đó là táo mua từ mấy hôm trước.

Nàng theo ngăn kéo xuất ra dao gọt hoa quả, một bên đi đến ngồi xuống sofa, mở tivi xem tin tức buổi đêm, một bên gọt vỏ quả táo, chỉ thấy vỏ táo một vòng lại một vòng rơi xuống, nàng kỹ thuật gọt vỏ táo luôn luôn không sai, có thể cho vỏ trái cây không ngừng rơi.

“Đau!” Nàng đột nhiên hô nhỏ một tiếng, bởi vì quá chú tâm xem tin tức, cho nên không cẩn thận tước phải tay chính mình, tuy rằng miệng vết thương không sâu, nhưng ngón trỏ tay trái mảnh khảnh lập tức tràn ra vài giọt huyết đỏ tươi.

Khăn giấy a? Nàng giơ cao tay lên, sợ huyết làm bẩn sofa cùng thảm, cúi người tìm kiếm dưới bàn, nhớ rõ khăn giấy luôn đặt ở trong ngăn kéo dưới bàn.

“Dáng chết! Khăn giấy chạy đi đâu?”

“Ta đến giúp người cầm máu.” Bên cạnh đột nhiên vang lên tiếng nói trầm thấp đầy nam tính.

Nàng cứng đờ, chậm rãi ngẩng đầu, hướng bên cạnh nhìn lại, một nam nhân tuấn mỹ vô trù giờ phút này đang dùng miệng hàm trụ đầu ngón tay chảy máu của nàng. Hồng mâu quen thuộc, mái tóc dài đen, đúng là ma cà rồng đêm qua nàng mới gặp phải

“Nha –” Mở đầu lễ gặp mặt chính là một cước phi đá.

Farl bị nàng đá xuống sofa, cuộn cuộn bò dậy – ngồi cạnh vách tường!

“Hi.” Hấn bò thân lên, mỉm cười chào hỏi, trên tuấn dung còn có dấu bàn chân của nàng.

Hi cái đầu nguoi!

Lá gan đại nhân lúc này cũng sẽ bị hù chết, đột nhiên thần không biết quỷ không hay xuất hiện, nàng không té xỉu đã là kỳ tích.

Mặt của nàng đen một nửa, chỉ vào hắn hỏi: “Người như tề nào đến –” Nói còn chưa xong, trong giây lát, người đã tới gần.

Tốc –

Hắn lại hàm trụ đầu ngón tay của nàng, nhẹ nhàng liếm. “Huyết tốt như vậy trăm ngàn lần đừng uống phí.....”

Nàng ngậy ngốc, ngờ ngác trừng mắt nhìn hắn lại liếm hấp ngón tay chính mình, chỗ bị hắn liếm qua truyền đến một trận ma ngứa.

“Thơm quá..... Tuyệt quá..... Vị đẹp quá.....”

Lời này theo miệng hắn đi ra, phá lệ ái muội, nhìn bộ dáng hắn say mê mê luyến như thế, ánh mắt say mê kia giữ lấy cử chỉ, khắp nơi đều làm cho người ta nhìn không được tìm đập đổ mặt.

Một trận nóng ý, nàng bị hắn liếm duyệt đầu ngón tay liền rơi vào tứ chi cứng đờ, động tác tình dục chưa từng có bị mở ra.

Chưa bao giờ đầu ngón tay bị người khác tiếp xúc thân mật như thế, lần đầu tiên thể nghiệm, bị hắn – cướp đi, còn thật sự hoàn toàn xâm phạm.

“Này.....”

“Hảo uống a, thật khiến cho người ta yêu thích không muốn buông tay.....”

“Người.....”

“Chưa bao giờ uống qua huyết tốt như vậy.....”

“Ta nói.....”

“Tuyệt quá nha..... Rất hưng phấn.....”

“.....”

Nàng hít sâu một hơi, xem ra muốn cho đối phương tạm dừng một chút, chỉ có như thế, may mắn nàng sớm đã có chuẩn bị!

Đương đương! Một chuỗi tỏi, cung phụng ở trước mặt hắn.

Gương mặt tuấn mỹ kia nháy mắt trắng xanh, một giây tiếp theo người liền lui đến cạnh cửa, run run ngón tay chỉ vào nàng.

“Người Người không nên mang theo tỏi a!”

“Vốn là mua để nướng lập xườn, đem qua sau khi gặp người, vì dự phòng vạn nhất, đã để ở từng phòng, giường, cùng ngăn kéo, tất cả đều có một ít, không tề tin được rá hữu dụng.” Ở dưới bàn trà nàng đặt một chuỗi, dễ như trở bàn tay.

Nàng thú vị quan sát phản ứng sợ hãi của hắn, biết có cái gì có thể khống chế hắn, nàng đã không còn sợ như vậy.

“Cái kia..... Nữ sĩ, phiền người mang tỏi đi được không?” Vẻ mặt lấy lòng thêm tươi cười xấu hổ.

Mang đi? Để người tiếp tục liếm đầu ngón tay của ta sao?

“Không được.”

Quả nhiên!

Farl không tức giận, ngược lại càng thêm thưởng thức nàng, hắn đã không nhìn lầm, nữ nhân này quả thực không đơn giản.

“Lá gan người rất lớn.”

“Ta là pháp y, bình thường trông mắt bị lấy đi một nửa, hoặc là thi thể bị đục khoét, hình ảnh đổ máu rất khủng bố ta đều đã thấy qua, người không dọa được ta.” Nàng lạnh lùng nói, thái độ trầm tĩnh bày ra lá gan của nàng cùng sự sáng suốt phi phàm.

“Sai lầm rồi, nữ sĩ, ta không nghĩ muốn dọa người, vừa rồi là do ta kim lòng không đậu, nếu dọa đến người, cho ta giải thích hành vi vừa rồi.”

Hắn xoay người phất nàng tạ lỗi, không biết vì sao, nhưng lại làm cho nàng hai gò má nóng hồng đứng lên, cảm xúc ầm ập ở đầu ngón tay bị duyệt hôn còn lưu lại, cảnh giác nhìn hắn, nàng có chút bị mê hoặc. Hắn bề ngoài trừ bỏ là ma cà rồng, âm điệu nói chuyện cùng cử chỉ phong độ, giống như xuất thân từ gia tộc thế gia, bên trong tà khí còn mang theo tao nhã, làm cho người ta không rõ hắn là chính hay tà?

Lời nói của Uy Đức tham viên càng vắng vắng bên tai nàng, làm cho nàng không thể không đề phòng.

“Người muốn giết ta?”

Hắn lắc đầu. “Ta chưa bao giờ giết bất cứ ai, nếu muốn giết người, vừa rồi có khi chính là cơ hội.”

“Ta làm sao mà biết người là nói thật hay giả?”

“Nhìn xem đầu ngón tay người liền hiểu được.”

Khâu Phù Lạc vẽ mặt hồ nghi, hơi chút ngẩng đầu ngón tay chính mình.

Không có? Miệng vết thương bị dao hoa quả cắt đến..... không thấy?

“Không có khả năng....” Nàng không thể tin tưởng mắt nhìn ngón tay chính mình, hiện tượng trái với y học làm cho nàng khiếp sợ nói không nên lời, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, nàng nhất định nghĩ chính mình đang nằm mơ.

“Hiện tại người nên tin tưởng ta đi.”

“Ngô.....” Xác thực, nếu hắn không muốn hại nàng, nàng xác nhận không có cơ hội phản kháng, huống chi hắn còn từng cứu nàng, lại giúp nàng chữa khỏi đau thương, nhưng là..... “Vậy người tới là vì chuyện gì?”

Người không thấy? Mới bắt qua một, hai giây mà thôi, hắn chạy tới như thế nào?

“Ta tới là vì thích người.” Tiếng nói từ tính động lòng người ở bên tai nàng vang lên.

Hắn nháy mắt xuất hiện ở phía sau nàng, nghe nàng tản ra hương thơm tươi mát, ôm lấy thắt lưng nàng, cánh môi vô cùng thân thiết lướt qua cổ trắng nõn của nàng.

“Từ đêm hôm đó nhìn thấy người, ta đều không có quên được người cùng mùi trên người người, hiện tại muốn tìm đến nữ nhân độc đáo lại mê người như người thật không dễ dàng, ta đã không thể kiềm chế yêu thương người....” Tiếng nói câu người, mê loạn lòng người.

Khâu Phù Lạc hoảng sợ, không chút dự đoán được hắn lại xuất quỷ nhập thần như thế, hắn cố tình nắm lấy tay cầm tủy của nàng, không thể động đậy, đành phải dùng tay kia cố gắng ngăn trở hắn chậm rãi tới gần miệng nàng.

“Người muốn làm gì?” Nàng nàng hồng thỏ hồn hển hỏi hắn.

“Máu của người làm cho ta sôi trào, vừa nghe thấy liền chịu không nổi.”

Không cho phép chạm vào ta –“

“Ngoan ~~ ta chỉ hấp một trăm cc là đủ rồi ~~” Khóe miệng giờ lên tươi cười sáng lạn giống như ánh mặt trời, một đôi con ngươi thâm tình phóng điện xem xét nhìn nàng.

Đùa giỡn cái gì nha! Quả thực là quá nhiều tình dục!

Bị nhốt bên trong cánh tay sắt, hắn hơi thở bá đạo hướng nàng bao phủ mà đến, lúc thời khắc nguy cấp nàng, lòng của nàng lại rung động không thôi.

Tâm vững vàng, người nam nhân ma mị này mà nhắc lên ba ba lung tung gọn sóng.....

4. Chương 4

Hắn giống như đêm đen bình thường, uy hiếp muốn cắn nuốt nàng. Hơi thở nam tính tà mị kia hô hấp dồn dập vây lấy nàng, cảm thấy chính mình tùy thời đều có thể sẽ bị hắn đem trở thành điểm tâm ăn luôn.

“Không được –“

Nàng sống chết ngăn cản, hướng đến dung nhan bình tĩnh lần đầu thất kinh.

“Thân ái, thoải mái ~”

“Ai là thân ái của ngươi!”

“Ngươi là người duy nhất không chịu để ta khống chế, còn sống chết phản kháng ta.” Hắn khoái trá cười, thật sự càng nhìn càng thấy yêu nha!”

“Ngươi đúng là siêu mặt dày?” Nàng cắn răng nén giận, liều chết không theo.

Lời của nàng làm thần thái của hắn bay lên, song chướng khí phách càng tăng, búng tỉnh ôm lấy bảo bối trăm năm khó cầu, đem nàng ôm thật chặt.

“Ngoan, đừng giãy dụa, ta sẽ nhẹ nhàng, sẽ không làm đau ngươi, nhiều lắm chỉ một chút huyết mà thôi.”

“Đừng ở gần lỗ tai ta nói chuyện, thật khó chịu nha!”

“Thật quật cường a.....” Hắn than nhẹ, ánh mắt mê luyến mang theo ý cười.

“A!” Nàng kinh hô, bởi vì hắn lực lượng trở nên mạnh mẽ, dễ dàng đem hai tay nàng vén ra sau người, cả người cũng bị hắn làm cho tại đây cùng hắn mặt đối mặt, thân thể áp sát trong ngực màu đồng rắn chắc kia.

Nàng nhin không được hoảng hốt vì hai người thân mật, cũng vì hắn đột nhiên khống chế mà bất an, giống như mất hết sức lực, nàng yếu ớt ở trong khủy tay hắn.

Farl tinh tế thưởng thức dung nhan của nàng, tuy rằng khí thế thật mạnh mẽ, nhưng cử chỉ càng thêm ôn nhu, bởi vì hắn cũng không muốn tổn hại nàng.

“Đừng, nếu giãy dụa mà làm bị thương chính mình, ta sẽ đau lòng.”

Hắn hôn nhẹ lên da thịt nàng, giống như sợi bông phe phẩy gây nên một trận ma ngứa, bình tĩnh như nàng, cũng bởi vì khiêu khích này mà cảm thấy sợ run, theo bản năng cắn cắn cánh môi.

Tuần mâm môi tà cười, lộ ra răng nanh bén nhọn, ngay tại thời điểm hết sức căng xuống, một vật này nọ trong túi quần nàng rơi ra, làm hắn lạnh run.

Khâu Phù Lạc không thể chống đỡ nhắm chặt mắt, đang chuẩn bị thừa nhận, thốt nhiên cảm thấy thân mình nhất khinh.

Nàng bị buông ra.

Mở to mắt nghi hoặc, chỉ thấy cửa sổ được mở ra cùng rèm cửa tung bay, ánh trăng bên ngoài cửa sổ sáng tỏ phía chân trời.

Ma cà rồng biến mất.

Nàng ngây ngốc xụi lơ, còn chưa rõ vừa rồi đã xảy ra chuyện gì? Vốn tưởng rằng chạy trốn không khỏi nắng, đối phương lại đột nhiên rời đi, cảm giác giống như bị cái gì kinh hách.

Trên người nàng cũng không có cái gì có thể ngăn lại ma cà rồng, chỉ trừ bỏ trên cổ mang một cái vòng cổ, nàng không tự giác vuốt lấy vòng cổ trước ngực, đó là di vật của phụ thân nàng, những năm gần đây nàng luôn mang bên người.

Farl đột nhiên biến mất, làm cho nàng tránh được một kiếp nạn, nhớ tới vừa rồi hấn ở trên người chính mình làm đủ loại khiêu khích, hai gò má đột nhiên phồng hồng.

Ma cà rồng đáng giận! Lần sau gặp lại nhất định phải dạy hấn thật đẹp mặt! Lần sau..... Nàng nhất định sẽ chuẩn bị nhiều một chút pháp khí hàng yêu phục ma mới được.....

Ngượng ngừng đáp —

Đầu ngón tay ở trên bàn phím luận động, ở trên màn hình máy tính hiện ra ba chữ “ma cà rồng”, nàng bắt đầu tìm kiếm.

Một đồng truyền thuyết nói về ma cà rồng, điện ảnh, sách báo, tiểu thuyết, cùng hồ sơ ghi lại, có rất nhiều tư liệu.

Vừa lên ngo, Khâu Phù Lạc ngay tại văn phòng xem tư liệu này, văn tự thuật không ngoài nói ma cà rồng là tà ác, dữ tợn, đem người hút khô máu, nếu không chính ma cà rồng sẽ bị chết cháy, chết vô cùng bi thảm, tóm lại, không một lần có thể nói hết.

Tối hôm qua vượt qua một đêm mạo hiểm, nhưng nàng không rõ, vì sao hấn lại đột nhiên buông tha cho nàng?

Trừ bỏ tên, hấn, nàng đối với hấn hoàn toàn không biết gì cả, bởi vậy tìm không thấy tư liệu gì về hấn, hồ sơ hình sự cũng không có, cho nên không thể hiểu được người của cục điều tra liên bang đến tìm hấn rốt cuộc là vì vụ án nào

Cúi đầu ngó nhìn ngón tay hôm qua bị doa gọt hoa quả làm bị thương, miệng vết thương đã khép lại, một chút dấu vết cũng không nhìn thấy, nhắc nhở nàng đây không phải là mộng, nàng còn cảm giác được độ nóng khi bị ma cà rồng liếm duyệt qua ngón tay, làm trái tim nàng một trận đập nhanh liên hồi.

Tư liệu nâng lên đến am hiểu về dị năng mị hoặc của ma cà rồng, mặc kệ dị năng của hấn có bao nhiêu khoa trương, ít mị hoặc hạng nhất đó nàng có thể xác thực chứng minh, bằng không sẽ không chỉ nghĩ đến hấn, nàng liền một trận mặt đỏ tim đập.

“Thùng thùng —” Tiếng đập cửa vang lên.

Khâu Phù Lạc hoảng sợ, đột nhiên ngẩng đầu, nguyên lai là Tony.

“Phù Lạc, cảnh sát gọi điện thoại đến, có án tử.”

“Ở đâu?” Thu hồi tâm thần, lập tức đứng lên, pháp y nhanh chóng nghiêm cẩn không bỏ sót.

“Đây là địa chỉ, cảnh sát đã phong tỏa hiện trường, chính là đang chờ người đến khám nghiệm.”

Phù Lạc mặc áo khoác vào, cầm lấy thùng đựng dụng cụ, hỏi: “Xe đâu?”

“Đã phát động đang chờ ở cửa.”

“Hảo, đi thôi.”

Đóng cửa lại, bộ pháp gọn gàng hướng thang máy đi đến, đối mặt với công việc, lòng của nàng tự nhiên chuyển thành trong suốt, biểu tình khôi phục lạnh lùng, toàn tâm toàn ý nghe Tony tự thuật việc cảnh sát gọi điện thoại đến nói sơ lược về hiện trường, tạm đem hết thấy mọi rắc rối ra khỏi đầu.

Hiện trường gây án là một khu rừng hẻo lánh, khi nàng cùng Tony đuổi tới, nàng phát hiện Uy Đức tham viên đang có mặt ở đây, Tony vừa thấy Uy Đức tham viên, liền nhận không được tâm hoa nộ phóng, tuy rằng chính mình có cái bạn lữ cố định, nhưng suất nam nhân nhân ái, gương mặt cười mê chết người. (bà Tony này mê giai ùi ^^)

“Phù Lạc, là Uy Đức tham viên nha.” Nàng đẩy tay Phù Lạc.

Uy Đức nhìn thấy các nàng, bước đi đến. “Khâu tiến sĩ, lại gặp mặt.” Khuôn mặt cương nghị kia khó nén mỉm cười, xem ánh mắt của nàng thần kỳ sáng như tuyết.

Khâu Phù Lạc đối với hấn vì sao xuất hiện lúc này một chút hứng thú cũng không có, chính là công việc, một vị cảnh viên đến tiếp đón nàng: “Người chết đâu?”

“Ồ bên trong, bắt quá —“ Cảnh viên sắc mặt tựa hồ tái xanh, mà Phù Lạc cũng phát hiện hắc sắc mặt thật sự không tốt.

“Làm sao vậy?”

Một bên Uy Đức tham viên trực tiếp đánh gãy hai người đang nói chuyện.

“Khâu tiên sĩ, tử trạng của người chết thực thê thảm, có thể nói là vô cùng thê thảm, liền ngay cả nam nhân cũng không thể chịu đựng được, người tốt nhất không nên nhìn.”

“Không xem như thế nào phán đoán thời gian tử vong?”

“Phải một vị nam pháp y đến.” Hắc mệnh lệnh.

Khau Phù Lạc nhúi mi, đây rõ ràng là đại nam nhân tâm lý cố chấp, người này nhất định thường mệnh lệnh cho người khác.

“Không cần, ta đến là được.”

“Người không hiểu.” Hắc cố gắng ngăn trở nàng, cười nói: “Loại trường hợp này chỉ có người có lá gan lớn, mới có thể thừa nhận, nếu nhìn thấy nhất định ba ngày ba đêm ăn không ngon, ngủ không yên.” Hắc thực hiểu được không muốn nàng nhìn thấy trường hợp làm cho người ta không thoải mái đến cực độ, lo lắng nàng là một nữ nhân không thể thừa nhận, đây tất cả đều là muốn tốt cho nàng.

Nghe được lời này, Tony lùi bước kéo góc áo: “Một khi đã như vậy, Phù Lạc, chúng ta hay là nghe Uy Đức tham viên khuyên bảo.....”

“Không, ta phải vào.” Khâu Phù Lạc kiên trì nói, ngược lại đối với Tony cùng Uy Đức tham viên nói: “Bắt quá vì dự phòng vạn nhất, các người tốt nhất nên ở chỗ này không cần đi qua, miễn cho sau này phải đi tìm bác sĩ tâm lý, vậy rất không đáng giá.” Hảo tâm đề nghị xong, Uy Đức tham viên giật mình hết sức, nàng không để ý đến hắc, thỉnh cảnh viên dẫn đường, không hề chần chờ hướng hiện trường đi đến.

Uy Đức tham viên vẻ mặt kinh ngạc, chẳng những hắc tâm bị cô phụ, ngược lại còn bị nữ nhân đề nghị tốt nhất tránh ở bên ngoài, ngạo khí nam nhân cùng tự tôn của hắc không thể mặc kệ, khuyên bảo không thành, đành phải đi theo, Tony vụng về trốn đi cười trộm.

Khâu Phù Lạc ở trong giới là danh nhân, cảnh viên dọc theo đường đi nhìn thấy nàng, đều hướng nàng gật đầu chào.

Nàng xuyên qua một đạo lại một đạo phòng tuyến của cảnh sát, tới hiện trường, thẳng tắp nhìn chăm chăm người chết trên cây, tử trạng kia thực kinh khủng ghê tởm, khó coi, quả thực có thể liệt vào danh sách đại thảm án trong ngành, nàng xác thực đã bị rung động, nhưng không phải là sợ hãi, mà là phần nộ, trên đời này thế nhưng có người mất đi thiên lương, dùng phương thức tàn nhẫn bạo ngược này giết người.

Trong mắt có chút đồng tình với người chết, nàng có thể hiểu được, tìm ra hung thủ, là vì người chết giải oan cũng là chức trách cùng sứ mệnh của nàng, cho nên rất nhanh khôi phục tinh thần bắt đầu công tác.

Uy Đức tham viên chứng kiến nàng một mặt bình tĩnh, quả nhiên chính mình bị nàng làm giật mình, từ đầu tới đuôi, nàng trong mắt chỉ có người chết, cái khác cũng không trọng yếu, thậm chí so với nam nhân còn lý trí ổn trọng hơn, cảnh viên có tư chất kém cỏi thậm chí nhịn không được chảy đến gốc cây nôn như điên, nhưng nàng lại có thể dựa theo trình tự, nhất nhất kiểm tra.

Hắc ngồi xổm một bên quan sát, thủy chung không tin nữ nhân có thể đảm nhiệm công tác của nam nhân, trên đời này nam nhân mới là cường giả, nữ nhân là kẻ yếu trời sinh, cần nam nhân bảo hộ, mà nàng, có thể là so với nữ nhân bình thường càng lớn mật hơn, nhưng là mới có thể cứng rắn chống đỡ.

“Người không cần miễn cưỡng.” Hắc nói.

Khâu Phù Lạc không thấy hắc, chỉ ột câu trả lời đơn giản. “Ta là pháp y, tiếp xúc với người chết là công việc của ta, một chút cũng không miễn cưỡng.”

Nam nhân này quả là tự phụ, theo quang điểm này, nàng liền hiểu hai người không thích hợp, Tony còn hy vọng nàng nắm chắc cơ hội. thôi đi, nàng tình nguyện nắm chắc cơ hội phá án.

Nàng tỉnh té kiểm tra da thịt người chết, đột nhiên trên cổ người chết nhìn thấy hai cái lỗ nhỏ, nhất thời ngây ngốc.

Uy Đức tham viên theo ánh mắt khác thường của nàng nhìn lại, trầm trọng nói: “Rất quen đúng không, rất giống trên người kẻ đã bắt cóc người, ở trên cổ đều có hai cái lỗ nhỏ màu đỏ.”

Nàng ngẩn đầu, trong mắt có buồn bực, Uy Đức tham viên tiếp tục nói: “Đây là nguyên nhân ta đến đây, hung thủ là cùng một người.”

Nàng không tin, nhưng không có biểu hiện ra mặt, dựa vào trực giác trong ngành pháp y nhiều năm, nàng không tin hẳn lại làm ra thủ đoạn tàn nhẫn như vậy.....

“Ta tin tưởng chứng cứ khoa học.” Nàng nói, còn có chính mắt thấy mới tin. Nàng trong lòng nói với chính mình như vậy.

Uy Đức vẻ mặt chuyển sang lạnh lẽo. “Trên cổ có hai điểm đỏ chính là chứng cứ, ta ta theo từ Đông Ngạn đuổi tới Tây Ngạn, lòng bắt tên hung thủ giết người không chớp mắt này đã rất lâu, người này chẳng những thủ d9aon5 tàn nhẫn, tâm đại cũng cực tà ác, nếu bị ta bắt được, sẽ làm cho hắn đau khổ sống không bằng chết!”

Nhìn đến Uy Đức thái độ lạnh lùng quyết tâm, Khâu Phù Lạc trầm mặc, nhìn lại người chết, trong lòng không khỏi nghi hoặc, này đó..... Thật sự là hắn làm sao? Nếu là hắn làm, nàng nhất định sẽ không tha thứ cho hắn.

Nhưng không biết vì sao, nàng rất hy vọng nhất định không phải là hắn làm, hắn tuấn dụng tà khí trong không khí còn có tao nhã, đã ảnh hưởng thật sâu đến nàng, làm cho nàng khi nghĩ đến hắn hai gò má liền đỏ ửng lên.

Nàng hồ đồ, hướng đến tâm tư quyết đoán không chừng do dự.

“Này Đức tham viên, một lát có rảnh không? Nhân tiện trong lời nói, có thể nói cho ta biết một vài manh mối hay không?” Bình tĩnh lí trí lại, nàng cho rằng vẫn là nên hiểu biết một chút ít sẽ tốt hơn, cho nên nàng quyết định hướng Uy Đức tham viên tìm hiểu một chút.

Đối với giai nhân chủ động mời, Uy Đức ngoài ý muốn cảm thấy vui sướng, từ sau khi nhìn thấy nàng, hắn liền vẫn muốn cùng nàng ước hội, đáng tiếc giai nhân thái độ lạnh nhạt, hiện tại có sẵn cơ hội từ trên trời rơi xuống, hắn liền lập tức đáp ứng.

“Đương nhiên, đương nhiên, ta cũng có vài chuyện cần thỉnh giáo Khâu tiến sĩ, không bằng chúng ta đi uống cà phê, ta nghĩ sau khi nhìn qua sự tình này, người nhất định không có khẩu vị ăn uống.” Hắn tự nhận định nàng nhất định không thèm ăn, bởi vì không có người nào nhìn thấy hiện trường hung án ghê tởm như vậy nhất định sẽ nuốt không trôi, cho dù là lão cảnh viên kinh nghiệm phong phú cũng phải ba ngày sau mới nuốt trôi nổi.

“Sẽ không, vừa vặn đã đến giờ bữa tối, ta cũng đói bụng, chúng ta liền đi ăn một bữa cơm đi!” Nàng không sao cả nhún vai.

Uy Đức tham viên nghe xong thiếu chút nữa té ngã, vẻ mặt không tin.

“Người..... nuốt trôi?” Kỳ thật là hắn không có khẩu vị, nhưng ngại ặt mũi nam nhân nên không thể nói.

“Chẳng lẽ người ăn không vô?” Nàng hỏi lại.

Không thể thừa nhận bởi vì nhìn người chết bị chia thành từng khối từng khối, nội tạng bị phân tán khắp nơi, cho nên ăn không vô, như vậy hắn thật sự không còn khí khái nam nhi, nếu nữ sĩ không sao, hắn đương nhiên cũng muốn cứng rắn chống đỡ.

“Ta cũng thật sự đói bụng, có thể ăn một con gà tây.” Hắn tiêu sái nói.

“Vậy ăn hamburger thịt đi!”

“Ách..... Hamburger thịt?” Một trận ghê tởm đánh úp lại.

“Ta biết có cửa hàng bán hamburger thịt, có thịt heo, thịt bò, thịt dê cùng thịt gà, như thế nào, không thành vấn đề chứ?”

“Không có vấn đề.....” Dịch dạ dày bắt đầu đảo lộn.

Nàng đi đăng trường, không thấy được phía sau hần mặt đem đi một nữa.

“Cửa hàng hamburger thịt kia thực sự rất ngon, vị thực tốt, người ăn qua nhất định không quen được, di? Người sắc mặt như thế nào không tốt lắm?”

“Không có việc gì.” Nhưng vị có việc.

“Thật sự không có việc gì?”

“Đương nhiên.” Có chết cũng không thể thừa nhận.

“Vậy đi thôi.”

“Hảo.....”

Uy Đức kiên trì theo sau, nhin không được quay đầu xem liếc mắt một cái mau tươi lần cuối, thăm trạng thịt nát đầy đất.

Hần là nam nhân, không thể nhận thua, nhưng..... Ăn hamburger thịt thật sự là rất ghê tởm! Đòi mạng!

Khâu Phù Lạc quyết định tra khảo Farl một phen.

Nàng cùng đợi, tin tưởng Farl nhất định sẽ tới tìm nàng, bởi vì hắn muốn huyết của nàng, có lẽ sẽ thừa dịp buổi tối đi ngủ đánh lén khuê phòng của nàng.

Trong phòng từng góc ngách đều ẩn ẩn vũ khí phòng thân nàng chuẩn bị để đối kháng với ma cà rồng, tòi, gái chữa thập, tượng Jesus, thánh mẫu Maria, kinh thánh, thánh thủy, trang sức bạc, thìa bạc, đĩa ăn bạc, trên người chính mình còn có vòng cổ bằng bạc, nhẫn bạc, cầm trên tay cọc gỗ cùng thiết chùy, đầy đủ mọi thứ.

Nàng chuẩn bị kế hoạch rất tốt, muốn câu ma cà rồng, cái tốt nhất chính là ‘huyết’, cho nên nàng trưởng khi rời khỏi văn phòng, liền đến kho máy cầm mấy túi máu trở về. Chờ khi Farl xuất hiện, bước đầu tiên chính là dùng máu tươi hấp dẫn lực chú ý của hắn, sau đó đem hắn vây khốn trong cạm bẫy bốn phía, kể từ đó, nàng liền có thể hảo hảo tra khảo hắn, xác nhận vụ án giết người này có hay không liên quan đến hắn.

Đem hết thấy mọi thứ chuẩn bị xong, đã đến buổi tối, nàng cố ý không đốt đèn lớn, chỉ là đối ngọn đèn nhỏ trên bàn — túi huyết mới mở, chính mình trốn một bên ôm cây đợi thỏ.

Thời gian dần trôi qua, bốn phía lặng yên không tiếng động, ngẫu nhiên chỉ nghe thấy tiếng gió đêm ma sát cửa sổ, đem đen yên tĩnh làm cho người ta mất cảm hơn so với ngày thường, tổng cảm thấy không khí quỷ dị hơn so với bình thường, nội tâm nhin không được cảm thấy sợ hãi.

Nàng không rõ chính mình vì sao khẩn trương? Từng trực đêm ở phòng khám nghiệm tử thi cùng người chết một chỗ, tất cả đều không dọa được nàng, trong lúc này trong lòng lao xao, ngay cả cơn gió thổi cỏ lay cũng làm cho thần kinh nàng buộc chặt

“Dinh

đông

”

Khâu Phù Lạc thiếu chút nữa ngã quỵ rạp trên mặt đất, chặt vật bảo trì cân bằng, tiếng chuông cửa cơ hồ đem ba hồn bảy vía của nàng dọa bay mất.

Đồng hồ trên tường chỉ mười hai giờ, là ai đã trê thế này còn ấn chuông cửa?

Nàng bật đèn, lẳng lẽ đi tới cửa, theo mắt mèo nhìn đến gương mặt tuần mỹ miệng tươi cười, là hàng xóm cách vách mới đến.

Nàng nhẹ nhàng thở ra, mở cửa ra, hồ nghi hỏi: “Xin hỏi có việc gì?”

Nam tử vẻ mặt ngại ngần đứng ở cửa, như là cái loại nữ nhân then thùng nhìn nam nhân, một đôi lam mâu mê người kia xem xét dung nhan thanh lệ của nàng, đối với nàng giờ lên tươi cười xin lỗi.

“Khâu tiểu thư, nhĩ hảo, ngại quá, trẻ như vậy còn mạo muội quấy rầy người.” Hấn hướng nàng khom người thật sâu chào.

“Không sao, dù sao ta cũng còn chưa ngủ.” Người này thật nhiều lễ a, nàng nghĩ.

“Ta vừa đến đây, vẫn không có cơ hội hảo hảo cùng người tiếp đón, mà người đêm khuya mới về, vừa rồi nghe bảo vệ cửa nói người đã trở về, cho nên mới đến đây bái phỏng một chút, hy vọng không gây rắc rối cho người.” Nói xong lại thâm sâu khom người chào.

Khâu Phù Lạc vội hỏi: “Không sao, ta không ngại.”

“Vậy là tốt rồi, đây là một chút thành ý.” Hấn đưa ra một lễ vật nhỏ, là một hộp tiểu bánh ngọt.

“Ta như thế nào có thể nhận?” Nàng chống đẩy.

“Ta mỗi một hộ đều có gửi một phần, cứ xem như là lễ vật gặp mặt, huống hồ chúng ta còn ở cái vách, về sau còn cần người chỉ giáo, làm ơn hãy nhận lấy.”

Nếu là mỗi hộ đều có, thế thì nàng sẽ không cần khách khí, hơn nữa hấn nho nhã đa lễ làm cho người ta có một loại thân thiết, tươi cười như ánh mắt trời làm cho người ta rất yên tâm, bất tri bất giác không còn đề phòng.

“Một khi đã như vậy, ta đành phải nhận, cảm ơn người.” Nàng mỉm cười nói.

“Đây là dâu tây Mộ Tư, ta nghĩ nữ hài tử nhất định sẽ thích loại bánh ngọt này, cho nên.....” Hấn một bên giải thích, một bên nhìn như lo lắng nàng không hợp khẩu vị.

Khâu Phù Lạc tò mò đánh giá hấn, bây giờ còn có người có thể chú trọng hòa thuận lắng giềng như thế? Thật ngạc nhiên.

Ở đây đều là người nước Mỹ, thập phần chú trọng riêng tư, cho nên nhà nhà đều rất ít lui tới, cho dù có hàng xóm mới chuyển đến, nhiều lắm cũng chỉ là xã giao vài câu, cho nên nàng thực ngoài ý muốn người hàng xóm mới lại tặng lễ vật biểu đạt tâm ý như vậy.

Người Trung Quốc có câu ‘Kêu lễ khinh, tình ý trọng’. cầm tiểu lễ vật, trong lòng nàng cảm thấy ấm áp dễ chịu, tuy rằng ban ngày thường không có ở nhà, bất quá sơ lược nghe hàng xóm nói chuyện phiếm biết người này mới đến, liền rất được mọi người hoan nghênh, nhất là nữ nhân, thực rõ ràng, nam nhân này trời sinh có duyên với phái khác, cũng dễ dàng làm cho người ta hảo cảm.

Chỉ nói có mấy câu, có thể nhìn ra được hấn là thân sĩ có qua giáo dục cao đẳng, cả người tản ra phong độ nồng đậm của người trí thức. Khó trách hấn vừa đến Đại Lâu mọi nữ nhân đều chạy tới đây la cà, ngay cả bà chủ cho thuê nhà luôn luôn nghiêm túc cũng lộ ra khuôn mặt tươi cười.

“Muốn vào uống trà không?”

“Ách..... như vậy sẽ không phiền người chứ?”

“Như người đã thấy, ta là cái con cú, hiện tại không uống, chỉ sợ về sau ban ngày cũng không dễ dàng đụng tới.” Nàng nghĩ rằng, dù sao đại khái Farl đêm nay cũng không xuất hiện.

“Ta đây cung kính không bằng tuân lệnh.”

“Mới.” Làm cho đối phương vào cửa, nàng đi theo phía sau. “Uống trà lài được không? Nói thực ra, ta ở đây chỉ có trà lài.”

“Cứ theo ý người.”

Nàng đối với hấn mỉm cười, xoay người hướng phòng bếp đi đến, không có chú ý tới lam mâu nam tử đột nhiên hiện lên một tia hồng quang.

Khâu Phù Lạc đem trà từ hủ thủy tinh lấy ra, đổ vào nước ấm, bởi vì bận việc, cho nên đều là dùng phương thức đơn giản nhất để uống trà, bất quá thoát thoát nhìn như là hồng trà cao cấp nhất của Anh quốc, không hiểu loại trà này có hay không hợp khẩu vị hần.

“Ngượng ngùng, ta chỉ có lại trà bao này.” Nàng đem trà bưng tới phòng khách, vì hần châm một ly.

“Không sao, ta cảm thấy – rất thơm.” Hần có thâm ý khác nhìn nàng nói.

Bánh ngọt Mộ Tư cắt thành vài khối, một khối đặt ở trên bàn đưa cho hần, một khối chính mình ăn.

“Ân, ăn ngon.” Mới thưởng một ngụm, nàng liền bị vị bánh ngọt này hấp dẫn, không chỉ vừa vào miệng đã tan, mùi hương dâu trong miệng tỏa hương, làm cho nàng nhin không được một ngụm lại tiếp một ngụm.

“Thật cao hứng vì người thích.”

“Người cũng cùng ăn a!” Phát hiện hần cũng chưa động đến.

“Đều cho người, ta ở nhà còn có.”

“Phải không? Ta đây sẽ không khách khí.”

Nàng không phải là người thích đồ ngọt, nhưng đây là ngoại lệ, lúc này lại xúng cùng trà lái, cực kỳ thoải mái.

“Đúng rồi, ta còn chưa biết tên của người!” Nàng thế này mới nghĩ đến, ăn bánh ngọt của người ta, ngay cả tên của người ta cũng không biết, thật sự là quá thất lễ.

“Pháp Nặc Kiệt Nhĩ Tư, là dòng họ gia tộc ta.”

“Pháp Nặc Kiệt Nhĩ Tư? Chưa từng nghe qua, là dòng họ đại phương nào?”

“Anh Quốc.” Cười yếu ớt, thân sĩ Anh Quốc khí chất tự nhiên toát ra.

Nàng bưng tỉnh. “Nguyên lai người là người Anh Quốc, nghe được âm khẩu của người cùng người khác không giống nhau, làm việc thế nào?”

“Ta là là công tác nghệ thuật.”

“Bán tranh sao?”

“Giám thức.”

“a?” Nàng sững sốt.

“Ta giục khách hàng giám thức thật giả tác phẩm nghệ thuật.”

“Khó trách.....” Nàng hiểu biết gật đầu, nguyên lai là cùng nghệ thuật có tham quan a, trách không được khí chất không giống người thường như thế, hần tươi cười ầm áp giống như dương quang, cuốn hút bốn phía, làm cho người ta cảm thấy cùng hần hô hấp cùng bầu không khí cũng là một loại hưởng thụ.....

Di? Nàng suy nghĩ cái gì?

Hoàn hồn! Hoàn hồn! Cu nhiên lại ngây người! Nàng thích rõ ràng không phải hình nam nhân này, tuy rằng hần rất suất, nhưng nàng là có một loại hình nam nhân khác, có điểm phứ hự cũng không quá xấu, có điểm tà mị cũng không phải rất tà mị, có điểm gợi cảm cũng không phải rất gợi cảm..... A nha nha! Như thế nào trong đầu lại hiện lên ma cà rồng kia?

Nhu nhu ánh mắt, người trước mặt là hàng xóm mới a, như thế nào lại đột nhiên đem hai người làm một?

“Người như thế nào? Làm công việc gì?”

“Tính chất cũng cùng giám thức có liên quan.” Bất quá là giám thức người chết thôi, nhưng không sai biệt lắm.”

“Nguyên lai, là có quan phương mặt nào?”

“Tả thực, trừu tượng đều có.” Làm người bị bắn chết trên mặt đất máu chảy đầm đìa, chính là tả thực, nếu là bị phân thành từng khối, đông một khối tây một khối, chính là trừu tượng.

“Tranh phong cảnh sao?”

“Nhân vật.”

“Nguyên lai là tranh nhân vật.”

“Đúng vậy, các loại tranh nhân vật, có phái ấn tượng, phái tả thực xã hội, trừu tượng phái —“

“Phốc – ha ha ha!”

Hắn đột nhiên cười to ra tiếng, làm nàng há hốc mồm. Nàng nói như vậy? Có gì đáng cười sao? Hai mắt sương mù, nghi hoặc hướng hắn phóng đấng tươi cười không kèm chế được xem xét, cùng hắn nguyên lai ôn hòa cười yếu ớt như không quá giống nhau, giống như thay đổi cả con người.

Farl không thể không bị ngôn từ của nàng làm cười, nguyên lai nàng có mặt đáng yêu như vậy!

Từ lần đầu tiên nhìn thấy nàng, hắn liền âm thầm theo dõi nàng, bối cảnh của nàng hắn đều nắm rõ, chuyển đến cách vách nhà nàng cũng là bước đầu tiên tiếp cận nàng.

Nàng trong cơ thể có được máu tinh thuần, mãnh liệt hấp dẫn hắn, mà na, hắn như thế nào cũng không phải đến vì máu của nàng. Chính là không dự đoán được cùng nàng nói chuyện lại thú vị như thế, nàng đem công tác pháp y hình dung thú vị chuẩn xác như thế, làm cho hắn không nhịn được cất tiếng cười to.

Nữ nhân hắn coi trọng quả nhiên độc đáo, càng cùng nàng ở chung lại càng mê muội.

“Cười cái gì?” Nàng ninh mi, dần dần cảm thấy hình ảnh đối phương có điểm mơ hồ, đành phải nheo ánh mắt lại, không biết biểu tình càng thêm hấp dẫn mê người.

“Ta cười người.... Đáng yêu đến mức người ta muốn đem người ăn luôn.” Hắn đột nhiên cúi người dừng ở trước mặt nàng, ánh mắt sâu không lường được, vẻ mặt dần dần lộ ra tà khí.

Nàng sửng sốt, bỗng dưng tâm sinh cảnh giác, nhưng đồng thời cũng phát hiện đầu chính mình càng ngày càng trầm trọng.

Sao lại thế này a? Nàng cảm thấy chính mình có điểm không thích hợp, chẳng lẽ Nguy rồi! Bánh ngọt có vấn đề, xca1 định chắc chắn là đã bị bỏ thuốc!

Đáng chết! Nàng sơ suất quá, đối phương không có hảo ý, chẳng lẽ lại là kẻ bắt cóc phái tới tập kích nàng?

Nàng cố gắng bảo trí trấn định, thừa dịp ý thức còn thanh tỉnh, cười hỏi: “Thật ngại, ta đi toilet một chút, người ngồi chờ một chút.” Nàng làm như không có việc gì đứng dậy, nhưng kỳ thật mục tiêu là lấy tay thương trong ngăn kéo tại thư phòng, nhưng khi đi đến bàn ăn, nàng lại đột nhiên ngắc ngứ cả người.

Không thấy túi huyết!

Nàng hơi chấn động, đây là phát sinh chuyện gì? Nàng lại hoàn toàn không phát hiện!

Rùng cả mình chậm rãi từ lòng bàn chân dân lên, xâm nhập suy nghĩ hỗn loạn của nàng, nàng còn chưa kịp phản ứng, một cổ áp lực vô hình từ sau đánh úp lại, nàng lại nghe thấy tiếng nói mê mị xinh đẹp quen thuộc.

“Cám ơn người đã chiêu đãi, huyết vị rất đẹp, ta uống một giọt cũng không bỏ sót.”

“Người ~” Nàng xoay người kinh hô, mà cũng chỉ có thể nói một chữ mà thôi, lập tức tứ chi xụi lơ, cả người ngã xuống.

Thân thể mềm mại của nàng ngã xuống, vừa lúc một đôi cánh tay hữu lực ôm lấy nàng, nàng không hề chống đỡ lâm vào trong ngực rộng thùng thình.

5. Chương 5

Khóe miệng tuấn dật yếu ớt cười, bàn tay dày xoa nhẹ khuôn mặt mềm nhũn như tơ, nam nhân ôm chặt giai nhân trong lòng, con người màu lam dấu không được tình cảm nồng cháy.

“Vẫn là bất được người.”

Khẽ mỉm cười, lam mâu dần dần chuyển thành đỏ đậm, ánh trắng ngoài cửa chiếu rọi vào bên trong, lực lượng trong cơ thể thức tỉnh, mà cũng bởi vậy mà sôi trào, tóc cũng bắt đầu kéo dài, đem thân thể mềm mại của nàng giữ lấy vào trong ngực, cho dù nàng có khí lực cũng trốn không thoát.

“Là người.....” Dựa vào ý thức còn thức tỉnh, nàng chính mắt nhìn thấy hắc biến hóa, từ thân sĩ lam mâu tao nhã, lột xác biến thành ma cà rồng tà mị, lúc này mới phát hiện, nguyên lai hắc có hai bộ dáng, một là thiên sứ, một là ác ma, nàng hoàn toàn bị hắc lừa.

“Đúng, là ta.” Cười nhìn nàng trở thành tù binh của hắc, vẫn như cũ quật cường không chịu khuất phục, dùng ánh mắt ngập nước hung hăng trừng hắc.

“Shit.....”

Hắc từ chối cho ý kiến lác đầu. “Thực nữ không nên mắng thô tục.”

Ngữ khí sùng nịnh tựa như nói với một tiểu cô nương bốc đồng, chính là ánh mắt sau khi nhìn dây cổ trên gáy của nàng, hiện lên một tia sợ hãi, may mắn là hoa tai bọ quần áo ngăn trở, lực lượng ẩn chứa tạm thời không thương tổn đến hắc, vì thế hắc dùng móng tay sắc bén nhẹ nhàng lướt qua, dễ dàng làm đứt dây cổ của nàng, đem quãng đến phòng ở trong góc.

“Vòng cổ của ta.....” Nàng phẫn nộ.

“Cổ của người rất đẹp, không cần trang sức.”

“Người đừng Đắc ý..... Thắng bại chưa rõ.....”

Hắc dương mi, không vội vàng hấp huyết của nàng, rất thích cùng nàng liếc mắt đưa tình. “Vì sao?”

“Ta..... Còn..... Rất nhiều.....”

“Còn cái gì?” Hắc mang theo ý cười thông dong hỏi, nhưng chỉ chớp lát sau, giọng điệu nhàn nhã phút chốc biến đi, trong ánh mắt nhiễm một tầng sương.

Tình huống không đúng! Hắc cảm thấy thân thể bắt đầu trầm trọng, kinh ngạc hết sức, bỗng dưng bừng tỉnh đại ngộ.

“Bên trong huyết của người – ngô—” Lực lượng bên trong cơ thể bị hút ra.

“Hừ.....” Nàng đắc ý cười ta tiếng, may mắn nàng cũng không sao, lấy tri thức pháp y chuyên nghiệp xem xét, trước đó đem một loại mê dược vô sắc vô vị pha lẫn vào trong túi huyết.

Tốt lắm, mê dược cuối cùng cũng phát huy tác dụng.

Farl thân hình dần dần không xong lung lay sắp đổ, đã muốn bắt đầu không nghe rõ, hắc cảm thấy mí mắt nặng trĩu, lực lượng không còn, hồng mâu khôi phục thành lam mâu, nguyên lai mái tóc dài cũng ngắn lại, tựa như người bình thường.

“Người Đáng chết!” Hắc sắc mặt xanh xao, bộ dáng thực dọa người.

“Là người..... Tự tìm.....” Nàng suy yếu nói.

Hai người một khối tê liệt cùng ngã xuống thảm, cánh tay hắc còn lưu lại lực lượng ôm chặt lấy nàng, biểu hiện hắc hiện tại đang phẫn nộ.

“Buông..... buông ra.....” Nàng cảm thấy thống khổ, chẳng lẽ hắc muốn dùng khí lực còn sót lại để giết nàng sao?

Không thể tin được hấn lại cường hãn như thế, nàng đã xem nhẹ lực lượng của hấn, hấn là nên đem liều lượng nhiều một chút, mười ngón tay nắm lấy nàng đau quá a!

Không — không được! Nàng không thể chết được!

Nàng gaiy4 dựa ra tiếng, trong lam mâu đột nhiên lóe sáng, lực đạo cũng chuyển nhẹ, bắt quá khuỷu tay không có buông ra.

“Người muốn giết ta sao..... Bởi vì ta là ma cà rồng sao.....?” Về mặt tái nhợt nhiễm một chút cô tịch, trong nụ cười yếu ớt đầu sâu bi.

“Là người.....muốn giết ta.”

“Giết người? Làm sao có thể..... Ta chưa từng nghĩ tới sẽ làm hại người bị thương.....”

Nàng giật mình, nhìn lam mâu thất sắc, cảm nhận được ưu thương trong đó.

Vì sao đâu? Về mặt của hấn giống như nàng đã hiểu lầm hấn, là khổ sở như vậy, đau lòng như vậy. Hại nàng cũng bị cuốn hút, ngực căng thẳng, cảm thấy khó chịu.

“Bá quá chỉ hút một chút máu mà thôi.... Cũng nhỏ mọn như vậy.....” Hấn lẩm bẩm, trực tiếp ở trên người nàng ngã xuống, miệng vừa vặn đặt ở trên mặt nàng.

“A! Người làm cái gì.....” Nàng hoàn toàn vô lực, chỉ phải giương mắt nhìn môi hấn tùy ý ở trên gương mặt mình lướt qua, một đường đi thẳng đến ngực của nàng, quả thực mắc cỡ chết được.

“Nên hỏi chính người..... Đã làm gì với ta?”

“Tránh ra....”

“Ta không có sức lực....”

“Người, người..... Rõ ràng là cố ý.....”

Nàng có thể cảm giác được hấn đang cười trộm, đã trúng kế còn muốn mặt dày mày dạn chiếm tiện nghi của nàng, trên đời sao lại có loại ma cà rồng này!

“Chờ ta tỉnh lại..... Người liền xong đời.....” Ý thức của nàng càng ngày càng mơ hồ.

“Ai tỉnh lại trước..... Còn chưa biết được.”

“Ta nhất định..... Nhất định sẽ tỉnh lại trước người.....”

“Thật quật cường....”

“.....” Nàng mê man.

Farl dùng ý chí khởi động thân mình, hấn không thể ngủ, nếu trời sáng, ánh mặt trời sẽ từ cửa sổ chiếu vào, nhất định hấn sẽ phơi nắng mà chết, mà hấn cũng không muốn bị nướng đến chết.

Thanh âm đập cánh từ cửa sổ mà đến, mấy trăm con dơi không hàng không lối, tụ tập tầng tầng chung quanh hấn như đang khiêu vũ dưới ánh trăng đêm, lại xinh đẹp đến kì dị.

Farl chảy mồ hôi lạnh triệu tập chúng đến, lấy ngôn ngữ cổ xưa mệnh lệnh chúng nó dẫn hấn về.

Không bao lâu sao, hình thành một tầng thảm, đưa hấn bảo hộ trong đó, biến mất ngoài cửa sổ, hòa vào trong đêm đen.

Khâu Phù Lạc vẫn nằm trên thảm, điềm tĩnh như mỹ nhân xinh đẹp đang ngủ, trên người còn có áo choàng đen của hấn, vì nàng che chở gió lạnh ban đêm.

Mặt trời dần dần xuất hiện, màu đen bị nhiễm một tầng trắng thuần.

Mặt trời đuổi đi đèn đen u tối, ánh mặt trời chiếu vào bên trong cửa sổ, chiếu sáng khuôn mặt tiểu mỹ nhân đang ngủ, theo độ ẩm ngày càng tăng, khuôn mặt trắng nõn hiện lên hơi hơi đỏ bừng.

“Ân....”

Dương quang chói mắt đem ý thức nàng tỉnh lại, lông mi chậm rãi mở.

Trời đã sáng

Trong khoảng thời gian ngắn đối diện với dương quang nên không có thích ứng, nàng lấy tay che mặt lại, cũng chống đỡ nữa thân mình, ý thức hỗn độn phát hiện áo choàng trên người, thanh tỉnh rõ ràng.

Trùng mắt nhìn áo choàng trên người, dần dần theo trí nhớ nhớ lại chuyện đêm qua.

Tayrun run, nắm áo choàng màu đen lên.

Không!

Ngực căng cứng, thật sự khó thở, mồ hôi lạnh toát ra.

Hắn bị mặt trời thiêu chết!

Tâm đóng băng đột nhiên không hiểu vì sao mà cảm thấy đau, nàng không rõ hốc mắt vì sao nóng lên, chỉ cảm thấy ngực rất trầm trọng.....

Nàng cũng không muốn hắn biến mất, chính là chỉ muốn bắt hắn để hỏi rõ tình hình mà thôi, nhưng thật sự mọi chuyện đã xảy ra trước mắt, hết thảy không còn kịp nữa rồi!

Hai tay nắm chặt áo choàng, chỉ cảm thấy hư không.

Nàng không sự đoán được, hắn chết đi lại gây cho chính mình đau xót cùng cô đơn như thế.

“Ô ô.....” Cúi đầu mặt chôn trong áo choàng bắt đầu khóc, kỳ thực trong lòng nàng thực hiểu được, hắn rõ ràng có rất nhiều cơ hội thương tổn nàng, nhưng hắn lại không làm, tuy rằng hắn là ma cà rồng, nhưng tuyệt đối không phải là người xấu.

Phá án coi trọng chứng cứ, nàng vì sao lại không tin hắn? Tối hôm qua từ ma ở bên tai nói nhỏ đã trở thành di ngôn cuối cùng của hắn, hắn nói hắn chưa từng nghĩ sẽ dẫm thương nàng, không nghĩ tới muốn làm nàng bị thương nha.....

Đời này nàng chỉ khóc hia lần, một lần là thời điểm người nhà qua đời, lần này là vì hắn.

Nàng đã muốn bắt đầu hoài niệm nụ cười tà khí cùng da mặt dày đầy khiêu khích của hắn, chỉ là một cái ánh mắt đưa tình, đã làm nàng bất tri bất giác chú ý đến hắn, chính là Thân phận của hắn rất đặc biệt, ngay từ đầu bọn họ đã vô duyên.

Điều làm nàng thương tâm không phải là hắn biến mất, mà là ánh mắt tuyệt vọng kia, hắn nhất định là cô đơn tịch mịch mấy trăm năm rồi?

Nếu lại cho nàng một lần cơ hội, nàng nhất định sẽ nói với hắn, nàng tin hắn.....

“Phanh!”

Cách vách truyền đến một tiếng vang làm cho nàng ngưng khóc, nâng lên khuôn mặt ướt đẫm nước mắt, không thể tin được trùng mắt nhìn mặt tường cách vách.

Vừa rồi giống như là Là thanh âm từ cách vách truyền đến?

Nàng hồ nghi đứng dậy, dán lỗ tai vào tường cẩn thận nghe, nàng xác định đã nghe thấy cái gì đó, hình như là thanh âm có trọng vật rơi xuống

“Yết ~”

Lần thứ hai truyền đến tiếng vang làm cho nàng hoảng sợ, tầm mắt không tự chủ nhìn về phía cửa sổ, một ý tưởng lớn mật đang ở trong đầu nàng nổi lên.

Tìm căn nguyên không phải là độc quyền của cảnh sát, cũng là lời răn của nàng, nàng quyết định đi đến cửa sổ tìm tòi.

Đứng ở xà ngang lầu mười hai, Khâu Phù Lạc tay dán vào vách tường, chăm chăm một chút một chút di chuyển, kinh hồn táng đảm nhìn chăm chăm vào đám người phía dưới, chiếc xe.

Chiếc xe hình hộp cùng đám người đông như kiến, thoát nhìn càng nhỏ bé, nàng càng cảm giác có bao nhiêu nguy hiểm, hơi không cẩn thận rơi xuống, sẽ tan xương nát thịt.

Thật vất vả bám vào cửa sổ cách vách, ông trời phù hộ, cửa không có khóa, nàng cứ việc đi vào, vèn màn cửa sổ ra, ánh sáng nhân từ ngã vào trong hắc ám.

“Đau!”

Nàng nhu nhu đầu gối, ánh mắt cố gắng thích ứng u ám. Đây là một căn phòng u ám, mỗi một cánh cửa sổ đều bị màn cửa che khuất ánh mặt trời, biểu hiện chủ nhân có ý đồ tránh né ánh sáng, ánh sáng duy nhất là từ cánh cửa sổ nàng đi vào, xóc chặn màn lên cố ý để một chút ánh sáng chiếu vào.

Thật vất vả thích ứng u ám, nàng cẩn thận đánh giá, rõ ràng phát hiện trong phòng bài trí nòng đậm phong cách phương đông, nàng chậm chậm di chuyển, nhẹ nhàng di chuyển, tổng cảm thấy nếu không làm như vậy, nhất định sẽ đánh thức người nào đó.

Đầu một hồi sấm vang, giống như thám hiểm, trái tim đập bùm bùm liên hồi, nàng một đường đi đến phòng khách, phát hiện trừ bỏ ánh sáng hôn ám ở bên ngoài, kỳ thật nơi này tràn ngập hơi thở hương thư.

Nói thực ra, nơi này so với tưởng tượng của nàng không giống nhau, còn tưởng rằng ma cà rồng sẽ ở nơi tầng hầm ẩm ướt lại âm u!

“Meo meo~~” Một con mèo đen từ trong phòng đi ra, đi đến cọ sát bên chân nàng.

Khâu Phù Lạc tò mò ngòm xồm xuống, sờ sờ đầu con mèo nhỏ, cặp ánh mắt to kia hướng nàng nhìn xem xét, hờn trong hôn ám, đồng tử to tròn, có gương mặt thiên sứ vô tội, khơi mào thương hại của nhân loại.

“Con mèo nhỏ, người tên là gì?” Nàng đùa với nó.

“Meo meo ~~”

Miêu mẽ làm như có nhân tính đáp lại nàng một tiếng, liền quay đầu hướng phòng nghỉ đi đến, còn quay đầu lại xem nàng có đi theo không, biểu tình kia tựa như đang đợi nàng.

Nàng nghi hoặc đứng lên đi theo, đẩy nhẹ cửa ra, phòng này so với phòng khách càng u ám hơn, không biết đèn ở đâu?

Dọc theo vách tường sờ sờ, nàng cố gắng tìm kiếm chốc mở.

Đột nhiên, có vật bò lên mắt cá chân nàng, tim đập liên hồi, nàng chậm rãi nhìn xuống, thoáng nhìn thấy một khối u linh phủ phục đi tới, trong bóng đêm, hai khỏa ánh mắt tỏa sáng nhìn nàng chằm chằm.

“Phù ~~ Lạc

”

Thùng thùng thùng –

“Yêu nghiệt phương nào! Không đi âm phủ đầu thai, chạy tới dương gian dọa người! Đánh chết người đánh chết người đánh chết người!”

Nàng không chút khách khí đưa đối phương một chuỗi đoạt mệnh liên hoàn, phải biết rằng, Khâu Phù Lạc nàng danh tiếng oanh động võ lâm, kinh động người người trong giới pháp y, trường hợp máu chảy đầm đìa nào cũng đã thấy qua, như thế nào lại sợ quỷ?

Trên đời này duy nhất làm cho tim nàng đập nhanh chỉ có Farl.

Người kia đáng thương bị nàng giẫm lên, hai tay run run cầu xin tha thứ. “Dừng tay..... Ta..... Là Farl.....”

“Farl?” Nàng dừng động tác lại, không dám tin hỏi: “Farl, thật là người?”

“Người cũng rất đáng sợ..... Cho dù ta bắt tử..... Cũng bị người đánh đến mất nửa cái mạng.....”

Khâu Phù Lạc nhận ra thanh âm của hắn, kinh hãi sờ soạng tìm được chốt mở, vừa mở ra, đèn đuốc bên trong phút chốc sáng trưng, mà nàng rốt cục cũng nhìn thấy Farl.

Chỉ thấy hần chật vật quỳ trên mặt đất, một bộ dạng cực kỳ suy yếu, hai mắt vô thần, tóc ngắn chuyển thành màu xám, không còn một chút sáng bóng, sắc mặt chỉ đẹp hơn so với người chết một chút.

“Farl!” Nàng ngồi xổm xuống dìu hần, trên mặt khó nén hân hoan, “Người có khỏe không? Mygod – thực xin lỗi! Ta không phải cố ý đối đầu với người một mất một còn, bởi vì người sắc mặt thực sự tái nhợt dọa người!”

“Ta.....”

“Ta nghĩ người bị mặt trời thiêu chết, nguyên lai người còn sống!”

“Ta tốt.....”

“A? Cái gì?” Nàng cố gắng nghe rõ lời hần nói.

“Rất đói.....” Hần hơi thở mong manh nói, sức nặng ở trên người nàng càng ngày càng tăng.

“Đói? Ta đi lấy đồ cho người ăn!”

“Không cần.....”

“Nhưng không phải là người đói bụng sao?”

“Người cho ta ăn là tốt rồi.....”

Tĩnh

Ba!

“Oa – người như thế nào đánh người a” Hần đáng thương hề hề vuốt gương mặt nóng bỏng in năm ngón tay.

“Ai bảo người không có việc gì lại liếm cổ ta!” Nàng thở phì phì mắng, sắc mặt sớm đỏ đến mang tai, đến bây giờ hần cũng không chừa, dám khinh bạc nàng!

“Ta là ma cà rồng, đương nhiên muốn ~~” Nói một nửa, hần lại tứ chi không có sức lực té trên mặt đất.

“Farl!” Nàng hoảng loạn dìu hần, thầm mắng chính mình, hần đã muốn không còn sức lực rồi, không nên lại đối với hần sử dụng bạo lực, khi gặp gỡ hần, nàng thường ngày bình tĩnh đều trở nên rối loạn.

“Nói cho ta biết, Farl, người làm sao vậy?”

“Ta choáng váng đầu.... Vô lực.....”

Hần sắc mặt trắng bệch dọa người, cánh môi một chút huyết sắc cũng không có, thân thể lạnh như băng, nàng không biết làm như thế nào mới tốt!

Nàng chưa từng giúp ma cà rồng xem bệnh, hơi nữa hần cũng biết tri thức y học, chỉ hiểu được người cảm thấy choáng váng vô lực, đổ mồ hôi lạnh, sắc mặt tái nhợt, tay chân lạnh như băng, khả năng chính là.....

Dừng lại!

Nàng kinh ngạc nhìn chần chần hần suy yếu ghé vào trên người nàng, trong phút chốc hiểu được sao lại thế này.

Không thể nào.....

Cái loại cảm xúc không biết nên mắng chửi hay là nên cứu người thực phức tạp, khiến cho bộ mặt nàng run rẩy, dở khóc dở cười, nguyên nhân sống chết cứ nhiên không phải là –

Thiếu máu!

6. Chương 6

“Có phải hay không, người là ma cà rồng, cứ nhiên lại thiếu máu?”

Thật vất vả diu hần đến sô pha phòng khách, Khâu Phù Lạc tức giận quở trách hần. “Bả đầu cúi xuống, bảo trì tư thế này, khẳng định choáng váng sẽ biến mất thôi.”

“Ta thán này

một giọt máu cũng chưa uống ~” Farl suy yếu ngồi trên sô pha, giống như không có xương cốt nằm úp nằm sấp trên sô pha, dừng nói bả đầu, cả người hần cơ hồ cũng ở trên sô pha.

“Một giọt huyết cũng chưa uống?”

Hần ngẩn đầu, vẻ mặt chuyển thành nghiêm túc, giống như đó là một ô nhục rất lớn.

“Nữ sĩ, không phải là ta không uống, mà là con người bây giờ sinh hoạt rất không kiềm chế, ăn rất nhiều đồ ăn thiếu dinh dưỡng, còn hít thuốc phiện, hút thuốc, uống cà phê, ăn được bậy, cuộc sống dâm loạn, hơn nữa còn ô nhiễm môi trường, tất cả đều làm áu vắn đục không thuần khiết.” Hần đứng đắn sửa chữa.

“Thì như thế nào?”

“Như thế nào?” Hần vẻ mặt tối tăm xuống. “Người cũng biết loại huyết này rất khó uống? Hương vị lại ghê tởm.”

“Cũng không phải tất cả mọi người đều hít thuốc phiện, cũng có người chú trọng sức khỏe.”

“Mọi thứ đều không thích hợp, gầy quá không được, béo quá không được, đường máu rất thấp, huyết mỡ quá cai, thậm chí xấu quá cũng không được, như thế thực khó nuốt, mà thật đẹp cuộc sống lại dâm loạn, càng không được, nhớ đến thành trước ta hấp huyết của một nữ nhân như thế, kết quả hại ta đau bụng ba ngày, ta cũng không thể ban ngày ban mặt từ trong quan tài đi ra, hiện tại nghĩ đến còn muốn buồn nôn.” Hần thở dài, hề hề nói: “Thời gian trắng non qua, ta lại không có ăn no, nếu không rất đói bụng, ta cũng không ban ngày ban mặt từ trong quan tài đi ra, ai~” Hần lại lần nữa lại xui lơ trên sô pha, rất giống quỷ đói không đầu thai được.

Nàng nghe được chặc chặc lấy làm kỳ. “Nhìn không ra người thật đúng là kén chọn.....”

“Nữ sĩ, đây không phải là kén chọn, là kiên trì thưởng thức.”

Uống máu còn coi là thưởng thức, thực sự thua cho hần!

Nhìn hần đói đến sắc mặt tái nhợt, nàng cũng nhịn không được mà mềm lòng, một cái tình nguyện đói bụng còn muốn soi mói khẩu vị cùng nhân phẩm của người khác, cũng không phải hung thủ hung tàn giết người.

“A! Người đừng đứng lên nha.” Phát hiện hần giãy dụa đứng dậy, nàng vội ngăn cản.

“Ta đói đến không chịu nổi rồi, nữ sĩ, phiền người hảo tâm đi đến tủ lạnh lấy giúp ta chén nước được không? Ta thật sự không có sức.”

“Người muốn uống nước? Không phải cần uống máu sao?”

“Không có máu, đành phải uống nước, để có thể trong mơ tưởng tượng một chút.” Hần hiện tại ngay cả khí lực đi săn cũng không có.

Ma cà rồng nghèo túng.....

Nàng vẻ mặt tà tuyến, kéo hần ngồi lên sô pha, mệnh lệnh nói: “Nằm chờ ta một chút, đừng nhúc nhích biết không?”

Đối với hần nghiêm khắc dạn dò, buồn bực nhìn hần. Khâu Phù Lạc hướng nàh chính mình đi đến, trong chốc lát, nàng lại đi trở về, trên tay có một cái ly.

Bên trong ly thủy tinh là chất lỏng màu hồng sắc, tản ra hương vị nồng đậm. Farl vừa nghe thấy, lập tức ngồi thẳng dậy nhìn chăm chăm chất lỏng trong chén kia.

“Nha, uống đi.” Nàng đem ly đưa tới trước mặt hắn.

“Đây là”

“Ta mang từ kho máu về, tất cả đều đã được trải qua kiểm tra đo lường, thực an toàn, ngày hôm qua người đã dùng một ly, còn lại một nữa. Yên tâm đi, lần này không có bỏ thuốc.”

Farl lộ vẻ ngoài ý muốn, tầm mắt trên mặt hắn từ cái chén chuyển qua nàng, không dám tin nhìn nàng, thật lâu không thể dời.

Người này sao lại dùng dùng ánh mắt như thế nhìn người a! Phù Lạc không được tự nhiên đứng lên, nhin không được trách mắng: “Rốt cuộc có uống hay không? Không thì ta ném đi.”

“Đương nhiên uống.” Hắn một phen cầm lấy cái chén, đồng thời cũng cầm lấy tay nàng.

Nàng giống như bị nóng lậy tức thu tay về, liếc mắt nhìn hắn, biết rõ là hắn cố ý, hai má cũng không chịu thua lập tức đỏ lên.

Hắn động tác tao nhã đưa ly lên miệng, khí độ quý tộc trong lúc đó giờ tay nhấc chân rơi tự nhiên.

Khâu Phù Lạc quan sát hắn biến hóa, quả nhiên không bao lâu, hắn lập tức bình tĩnh trở lại bình thường, sắc mặt từ trắng bệch như người chết chuyển thành trong suốt trong sáng, thần sắc lại một lần nữa lóe lên màu đen thần bí. Cánh môi có huyết sắc, tròng mắt xanh lam ánh lên ánh sáng xanh ngọc bích, trong suốt như ngà hà.

Cả người tràn ngập nguyên khí rực rỡ hẳn lên, tuần mỹ trí mạng hại nước hại dân, cho dù nhìn không chỉ một lần, nàng vẫn là choáng váng, hơn nữa khi hắn dùng đầu lưỡi liếm vết máu bên môi, chừa ăn sách sẽ cạn, tản ra một khí chất cuồng quyền lại tao nhã.

“Phiền người cho thêm một ly.” Ánh mắt khiếp người, cùng tầm mắt nàng chống lại.

“Người cho là đang gọi Whidky trong quán bar sao?” Nàng khéo mắt co rúm.

“Ta còn muốn uống.....” Hắn rút đi một thân tà khí, thay vào khuôn mặt thuần khiết như thiên sứ, hướng nàng cầu xin thương xót.

Khâu Phù Lạc gương mặt lạnh như băng. “Xin thứ lỗi, đã không còn.”

“Ai.....” Hắn khó nén thất vọng, ôm cái ly không buông, cố gắng liếm sạch từng giọt từng giọt đều là ngọc dịch quý tương, làm nàng vừa tức giận vừa buồn cười.

Nếu không nhìn thấy bộ mặt thật của hắn, nàng đúng là bị bề ngoài dương quang sáng lạng của hắn đánh lừa, có thể hoá chuyển hoàn toàn khí chất thiên sứ và ác ma, trên đời chỉ có một mình hắn, có lẽ đây là đặc tính của ma cà rồng!

Được rồi, uống no rồi, nguyên khí cũng bổ sung đủ, kế tiếp cũng nên làm chính sự.

“Ta hỏi người, người nói người không có giết người, có phải thật hay không?”

“Đương nhiên là thật, ta chỉ uống máu, không có chuyện gì làm sao giết người?”

“Nếu là như thế, vì sao người của cục điều tra liên bang muốn lùng bắt người?”

“Người nói cái tên gọi là Uy Đức sao?” Hắn không chút để ý hỏi, vẫn chuyên chú nhìn máu còn lưu trên cái ly.

“Người biết hắn?”

“Đương nhiên, tên kia cùng người giống nhau.” Hắn vói lấy cái ly.

“Giống như ta, có ý gì?”

“Tâm trí hắn cũng không chịu ta khống chế.” Đầu ngón tay dính vào huyết.

Nàng sửng sốt, thực kinh ngạc khi nghe nói như thế, nguyên lai trừ bỏ chính mình, Uy Đức tham viên cũng là người ngoại lệ.

“Vì sao chúng ta không bị người thôi miên?” Nàng thập phần tò mò.

Chắc ~ chắc ~ hẳn đem ngón tay dính huyết hết liêm rồi lại hấp, ý còn đang say mê.

Hưu! Trong tay hẳn bỗng nhiên trống không, cái chén đã bị nàng lấy đi.

“Phiền người chuyên tâm một chút!” Nàng nghiêm túc cảnh cáo.

“Vâng, vâng.” Trên đời này, nữ nhân làm hẳn không có cách chính là nàng, lấy lòng tươi cười. “Cái kia..... Có lẽ là vì nghị lực của các người so với người thường cao hơn rất nhiều, tóm lại, trừ hai người bọn người ra, ta còn chưa gặp qua người nào không bị ta thôi miên.”

Thì ra là thế.

Nàng trầm ngâm, khó trách Uy Đức tham viên không bị lấy đi trí nhớ, còn một đường lòng bắt từ Đông Ngoạn đến Tân Ngoạn. Căn cứ tự thuật của Tony, hắc đạo khi nghe đến tên của Uy Đức không hề không sợ hãi, bởi vì một khi bị hẳn nhìn trúng, hẳn tựa như oan quỷ dây dưa không ngớt, lên trời xuống biển cũng phải đem đối phương tìm ra, có một ngã tội phạm bởi vì bị hẳn lòng bắt không ngừng mà vô cùng đau khổ, cuối cùng phải ra đầu thú.

Nếu Farl bị hẳn tìm được nhất định sẽ rất thảm, nếu biết Farl là ma cà rồng, hẳn nhất định sẽ chuẩn bị một đồng ngân đạn để công kích Farl, sau đó dùng cọc gỗ đâm vào tim hẳn, hoặc sẽ đem Farl cột vào cọc gỗ, làm cho thái dương thiêu chết chết.....

Một màn hình ảnh kinh khủng giống như chiếu phim ảnh hiện lên trong óc nàng, làm cho nàng hít thở không thông.

Không! Nàng tuyệt đối không thể làm cho Farl gặp phải đãi ngộ như vậy, người xấu phải bị chế tài, nhưng người vô tội phải được rửa sạch oan khuất.

Cho dù nàng tin tưởng Farl, nhưng nước Mỹ là quốc gia chỉ nói chứng cứ, chỉ có chứng cứ mới có thể chứng minh hết thảy, không có chứng cứ hết thảy cũng chỉ là nói suông, nói đến toạc miệng cũng là vô dụng.

“Farl, Uy Đức tham viên nghĩ người là hung thủ giết người.” Nàng nhìn sắc mặt hẳn.

Lam mâu giương mắt, không chút phật lòng, ngược lại còn có chút nở nụ cười. “Người tin sao?”

Nàng trầm mặc trong chốc lát, quyết định đem hình ảnh chụp hiện trường vụ án ngày hôm qua cho hẳn xem, đây là nàng vừa rồi khi trở về lấy huyết thuận tay mang tới.

Farl vẽ mặt nghi hoặc tiếp nhận hình ảnh, cúi mắt nhìn chằm chằm ảnh chụp.

Nháy mắt, tuần lãng đột nhiên trở nên đột biến!

Nhìn thấy hẳn sắc mặt khác thường, Phù Lạc một lòng trầm mặc, thật ngoài dự kiến của nàng, không thể tin được hẳn lại phản ứng kịch liệt như thế, thần sắc bối rối kia, ánh mắt run sợ, khuôn mặt vì đau, ngoài chột dạ, làm sao có thể.....

Nàng run động cánh môi, sắc mặt trắng bệch, thanh âm run run. “Chẳng lẽ..... Thật là người.....”

“Nôn ~”

Giây tiếp theo, chạy đến thùng rác nôn như điên.

Nàng ngậy người, có điểm không hiểu được vì sao?

“Này..... Người.....” Không nên có loạn phản ứng như vậy? Trán nàng nhỏ vài giọt mồ hôi.

“Ảnh chụp đáng ghét ~ ta cho tới bây giờ cũng chưa thấy qua loại chết khủng khiếp kiểu này ~ người trong ảnh giống như trừ bị phân thành bốn năm mảnh ~ thật là khủng khiếp ~ đáng chết..... Ta nhìn đã muốn nôn Nôn”

Dại ra, là biểu tình giờ phút này của nàng.

Ma cà rồng sao có thể sợ nhìn thấy người chết? Nhìn còn có thể nôn? Có lắm hay không a! Nàng còn chưa nôn a.

“Này! Người thực mất mặt nha! Mặt mũi tổ tiên ma cà rồng đều bị người làm mất hết!”

“Không quan hệ đến mất mặt, mà là vấn đề mỹ cảm..... Nôn.....”

“Thật sự là thua cho người! Chưa thấy qua ma cà rồng suy yếu như người vật!”

“Thứ lỗi nha nữ sĩ, ban ngày của nhân loại các người, đối với chúng ta mà nói chính là đêm khuya, ngủ không đủ giấc lại ăn không đủ no, còn chịu đủ loại kinh hách như vậy, ác..... Không buồn nôn mới là lạ.....”

Bởi vậy mới nói, điện ảnh dù sao cũng là hư cấu, ma cà rồng được hình dung quá mức dũng mãnh phi thường, ma cà rồng trước mắt nàng một chút cũng không hung ác dữ tợn như người ta hình dung, ngược lại còn là kén chọn khó chơi, chú trọng mỹ cảm, còn sợ xem tử thi ghê tởm.

Khâu Phù Lạc xoa xoa thái dương ần ần đau, người như thế là hung thủ mới là lạ.

“Quên đi, người ngủ một giấc trước đi rồi nói sau.”

“Phiền người lại lấy cho ta một ly huyết tinh”

Thừa dịp Farl trở về quan tài ngủ, Khâu Phù Lạc lập tức đi đến khoa giám thức làm, hối chỉnh các thành viên tiểu tổ đi tìm xác vật căn cứ, đem kết quả ghi lại, liên phái người đến thông tri với cảnh sát.

Công việc giám chức chuyên nghiệp phải có thật nhiều tri thức, có đôi khi vượt qua giới hạn của ngành pháp y, nhất định phải tìm kiếm chuyên gia của các mặt khác đến hỗ trợ, mọi người thường bận rộn như nhau, mỗi ngày đều có công việc mới khiêu chiến.

Thẳng đến khi mặt trời lặn về tây, Phù Lạc mới đem công việc cất đi, trở về chỗ ở.

Trên đồng hồ chỉ hướng tám giờ, hắc cũng đã đi ngủ? Mà nàng, bởi vì hôm nay chạy rất nhiều nơi, đi tới đi lui tìm hiểu vụ án, nên bụng đói cô lỗ cô lỗ kêu.

Ngồi trên thang máy, đến lầu mười hai, nàng xuất ra chìa khóa đang muốn mở cửa, thoáng nhìn trên cửa có mảnh giấy nhỏ, bên trên viết — Phù Lạc thân ái, sau khi trở về thỉnh đến hàn xá. Bên dưới được kí tên là Farl, tiếng Anh được viết bằng bút máy cứng cáp đầy hữu lực, bên trong tràn ngập hơi thở nghệ thuật cổ điển, lối viết chữ giống như trong sách văn cổ điển mới có.

Đây chính là một phong thiếp mới, cầm lấy tờ giấy, nàng nhìn sang cửa cạnh bên, quyết định nhận lời mời của hắc, dù sao cũng cần phải tìm hắc để nói cho xong chuyện lúc sáng, để xem hắc đang làm cái trò gì?

Gõ nhẹ cửa hai cái, không thể tin được cửa liền tự động mở ra, nhưng tới đón tiếp nàng chỉ là một con mèo đen nhỏ.

“Meo meo

”

Miêu mẽ mở to mắt nhìn nàng, vẫn biểu tình vô tội kia, càng xem càng đáng yêu.

Nàng ngồi xổm thân xuống, đem miêu mẽ ôm vào trong ngực, dùng chân đóng cửa lại, thuận tay đặt túi trên sofa, tìm kiếm bóng dáng của hắc. Nhưng hấp dẫn đầu tiên của nàng là cách bài trí trong phòng, bởi vì ban ngày nhưng trong phòng vẫn u ám, không giống với hiện tại mở đèn lên, nàng vừa lúc có thể cảm nhận thương thức.

Dụng cụ trang trí đều tỏa ra nét cổ kính, tỷ như chụp đèn, trên chụp đèn có chữ viết thi pháp. Mà trong phòng khách còn có một bức bình phong, trên bàn trà còn có dụng cụ trà đạo, trên tường treo đầy tranh sơn thủy cùng bút lông. Thoạt nhìn cũng có thể biết chủ nhân đam mê tình thơ ý họa trung quốc.

Có một vài vật phẩm trang sức hấp dẫn ánh mắt của nàng, một đôi chén uyên ương, một đồ án điêu khắc mẫu đơn, cùng với một chiếc phiến chế tác bằng gỗ, nàng mở cây quạt ra, một bên đề Tô Thức Định Phong Ba.

Nàng đối với vật này cũng không thấy xa lạ, bởi vì dù sao chính nàng cũng có một nửa huyết thống Trung Quốc, hơn nữa từ nhỏ đã thực thích Đường Thi Tống Từ, lúc học trung học, trường nàng học là trường học Hoa Kiều, Tô Thức Định Phong Ba của Lý Bạch, đúng là thi từ nàng thích nhất.

Thực nhìn không ra tên kia đúng là có hiểu biết về Trung Quốc! Thực làm cho nàng kinh ngạc.

Sau lưng một trận gió đánh úp lại, không cần quay đầu, nàng cũng biết chính là hắn.

“Mọi thứ đều là do người sưu tầm?” Nàng hỏi.

“Đúng vậy.” Thanh âm khàn khàn mê người vang lên bên tai nàng, hân hơ thở ma mị vây trụ lấy nàng.

Nàng quay đầu đón nhận ánh mắt hắn, rõ ràng là lam mâu, nhưng chính là so với ban ngày có hơn một chút sức quyến rũ mê người, tuyên cáo ban đêm đã thuộc về hắn.

“Người tốt cuộc là người triều đại nào a?”

“Ta sinh ra ở thế kỷ mười tám.”

“Vậy người cũng hơn ba trăm tuổi rồi?”

“Đúng vậy.”

Không thể nào? Nàng đang cùng một yêu quái hơn ba trăm tuổi nói chuyện..... Quên đi, đây không phải là tin tức quan trọng, từ sau khi biết hắn là ma cà rồng, thì bất cứ chuyện gì thái quá nàng cũng đều có thể tiếp nhận hết rồi.

“Thế kỷ mười tám..... Khi đó Châu Âu chính là cùng Trung Quốc đối với Tây Âu ảnh hưởng tới thời kì cao nhất đó sao?” Hồi tưởng lại lịch sử nàng đã học qua, khi đó chính là thời đại thường xuyên trao đổi này nọ.

“Đúng vậy, vào thế kỷ mười tám Châu Âu thực lưu hành văn hóa Trung Quốc, nhất là tác phẩm nghệ thuật, tỷ như đồ sứ, sơn mài, tơ lụa, làm cho ta thập phần ngưỡng mộ văn hóa Trung Hoa, cho nên sau này liền đi đến Trung Hoa một phen.”

Trong mắt nàng hiện ra kinh ngạc. “Người đã từng đến Trung Quốc? Vậy người..... biết tiếng Trung?”

“Đúng.” Hắn dùng tiếng Trung trả lời nàng.

Hắn làm nàng không thể tin được a, Khâu Phù Lạc không khỏi đối với hắn tự hỏi, người này còn có thể gây cho nàng ngạc nhiên gì? Nàng rất ngạc nhiên.

“Thập yêu vị đạo?” Nàng hí thập sâu, không phải nằm mơ, nàng gửi được hương vị món ăn quen thuộc.

Farl không trả lời nàng, chính là thần bí mỉm cười, xoay người hướng nhà ăn đi đến, hắn biết nàng sẽ cùng đến đây.

Trên bàn ăn rải đầy một bàn đồ ăn, tất cả đều là món ăn điển hình của Trung Quốc, đây cũng là nguyên nhân làm cho nàng cảm thấy quen thuộc, bởi vì tất cả đều là món trước đây nàng thường ăn.

“Đây là.....”

“Ta vì để lấy lòng người, đã cất công chuẩn bị.” Hắn lại nở nụ cười mê người đó.

Hắn lại lần nữa thành công làm cho nàng kinh ngạc không thôi.

“Tất cả đều là người làm?”

“Đúng vậy, có thịt Đông Pha, đậu hủ Ma Bà, đậu nành miêu, đợi lát nữa còn có món canh, đây đều là do một người Trung Quốc dạy ta, nghề nghiệp của hắn là đầu bếp.”

Điều này đối với nàng thực là mới mẻ, nàng đã rất lâu chưa được ăn đồ ăn Trung Quốc, bình thường đều là ăn hamburger cùng coca, hoặc là thức ăn do nhà hàng đưa đến, nhưng cũng là kiểu bít tết Âu Tây, bánh cùng rau xà lách linh tinh, cho dù là món ăn của nhà hàng Trung Quốc, bánh cùng đồ ăn Trung Quốc cũng là khẩu vị nước Mỹ, một chút cũng không chính gốc. Giờ đối mặt với hình ảnh ẩm thực hạnh phúc này, ngực không khỏi dâng lên cảm giác kỳ diệu, nhưng bên ngoài vẫn mạnh mẽ.

Nhìn ra vẻ phòng bị của nàng, hắn sớm liền mở miệng.

“ Yên tâm đi, ta lấy danh dự gia tộc Pháp Nặc Kiệt Nhĩ Tư xin thề, không hề động tay chân vào đồ ăn, thuần túy là vì đáp tạ người hôm nay buổi sáng đưa than giúp ta sưởi ấm trong ngày tuyết rơi.”

Nghe hắn nói như vậy, nàng liền yên tâm, kì thật nàng đã tin tưởng hắn không phải là người xấu, nếu không buổi sáng đã không đến giúp hắn.

Ngửi được mùi vị món ăn chính gốc, Khâu Phù Lạc cảm thấy càng thêm đói bụng, bụng trộm nuốt nước miếng, thật không thể tin được hắn là người ngoại quốc so với nàng mang một nửa dòng máu Trung Quốc trong người càng muốn giống hơn, không chỉ có thi từ, còn có thể nói lưu loát tiếng Trung, lại còn biết nấu món ăn Trung Quốc.

Nàng đem miêu mễ buồng xuống, đi đến bên cạnh bàn ăn, đang muốn ngồi xuống ghé dựa, hắn đột nhiên mở miệng ngăn cản.

“Đợi chút.”

Nàng nhìn hướng Farl, đang buồn bực hết sức, liền thấy hắn đi tới, vì nàng kéo ghế dựa.

“Mời.” Hắn cúi người làm động tác phục vụ bàn, chỉ có phong thái cũng đủ là nữ nhân mê chết.

“Cám ơn.” Nhìn hắn cúi người phục vụ như thế, nàng cũng không tự giác giống như thực nữ tao nhã ngồi xuống.

Nàng không thể không thừa nhận, không nói đến hắn là thân phận ma cà rồng, người này thực sự là một nam tử ôn nhu, nàng luôn luôn rất ít khi cười, nhưng giờ phút này khóe miệng cũng không tự giác mà cong lên.

Nàng cắn một ngụm thịt Đông Pha, mùi vị thực ngon miệng, vừa vào đến miệng liền lập tức tan ra.

“Rất ngon.”

“Vây ăn nhiều một chút.” Farl ngồi một bên, thưởng thức biểu tình nàng ăn thực ngon miệng, con người màu lam lóe lên quang huy dị thường.

Nàng vừa ăn, một bên lại nhìn hắn.

“Người thường hay đối với nữ nhân cười dâm dăng vậy sao?”

Gương mặt tươi cười hoàn mỹ không tỳ vết thoáng chót trở nên cường điệu, chưa có nữ nhân nào thoát khỏi dụ hoặc của hắn, nàng là người duy nhất, quả nhiên là khó đối phó.

“Ta khi cười chính là như vậy, thực sự có lỗi.”

Xem bộ dáng xấu hổ của hắn, nàng nhận không được muốn cười, cố gắng nhịn xuống, vội vàng nói sang chuyện khác.

“Người đối với thi từ Trung Quốc có nghiên cứu?”

“Ta đam mê thi từ Trung Quốc, cùng các tác phẩm sơn thủy nghệ thuật, nhất là thi từ của Lý Bạch.”

Nàng gật gật đầu: “Người đúng là hiểu biết rất nhiều.”

Hắn thực vinh hạnh giới thiệu sở trường chính mình. “Ta đã nói rồi, công việc của ta chính là giám thức tác phẩm nghệ thuật, nhất là tác phẩm nghệ thuật ở thế kỷ 18 lưu lại.”

Nàng kinh ngạc nhìn hắn, không thể tin được trừ bỏ thân phận là ma cà rồng, hắn vẫn là an phận làm công việc như người thường?

Vì sao nhìn ta chằm chằm?” Hắn nhẹ nhàng dựa vào nàng, hơi thở ấm áp cẩn thận phản phát qua khuôn mặt nàng, vẻ mặt dụ hoặc này, chỉ nhằm vào nàng.

“Ta vẫn nghĩ ngươi là lừa gạt.” Nàng thành thực nói.

Hắn cố ý gây dựng không khí lãng mạn ái muội, bởi vì nàng thẳng thắn mà phá đi.

“Nữ sĩ, ta tuy rằng là ma cà rồng, nhưng không cần phải đi gạt người.”

Nàng nghiêm mặt nói: “Tốt, như vậy người nói cho ta biết, vì sao trên cổ người vết đều lưu lại vết cắn?”

“Chuyện này nói đến rất dài, nói cho người cũng không sao —” Hắc không chút nào dấu diếm đem những chuyện từng trải qua nói cho nàng biết, nàng là người duy nhất hắc nguyện ý thổ lộ hết tất cả mọi chuyện.

Nàng xinh đẹp, bình tĩnh cùng lý trí, đều nói lên nàng là nữ tử đặc biệt cỡ nàng, chỉ là không tỏ thái độ sợ hãi, liền làm hắc mê muội thật sâu.

Sau khi nghe Farl tự thuật, Khâu Phù Lạc thế này mới bừng tỉnh đại ngộ. “Thì ra là thế.....”

“Ta đối với huyết vị thực mẫn cảm, mùi vị máu tươi ngoài mấy trăm mét ta đều có thể ngửi được, là từ gió gửi đến, có đôi khi mùi vị máu ngoài một km từ gió truyền đến, ta liền biết được có phát sinh chuyện giết người, có huyết có thể nhắm nháp.”

“Khó trách ở hiện trường vụ án có lưu lại dấu chân cùng dấu vân tay của người, người bị tình nghi là chuyện rất bình thường.”

“Ta chỉ là đi nhờ xe, dừa dịp khi có người bị thương hay bị giết thuận tiện dùng thử một chút huyết, trước kia có thể thần không biết quỷ không hay quay lại rất tự nhiên, nhưng là hiện tại khoa học kỹ thuật rất tiên tiến, ai.....”

Khâu Phù Lạc bị bộ dạng hối tiếc của hắc làm cho tức cười.

“Người còn vui sướng khi có người gặp họa?”

“Trộm uống huyết của người khác người còn dám kêu oan?” Nàng phản bác.

Hắc tức giận khiêu nại: “Thật ngại, ta là ma cà rồng, không uống huyết chẳng lẽ bảo ta mỗi ngày đều giải khát trong mơ?”

“A, nói thế cũng được nha.”

Nàng cười thật vui vẻ, tuyệt không làm cho hắc tức giận, ngược lại còn rất hứng thú khi cùng hắc tranh cãi.

Thật sự là ban đêm rất kỳ diệu, cùng một ma cà rồng sống hơn ba trăm năm ăn bữa tối, từ cổ chỉ kim chắc chỉ có mình nàng.

Nhìn nàng sung sướng tươi cười, con người lạnh như băng trăm năm kia hiện lên một chút ôn nhu, trong lòng dần cảm thấy ấm áp.....

7. Chương 7

Đêm khuya yên tĩnh sâu thẳm, ánh trăng cao cao chiếu sáng trong đêm.

Trừ bỏ không tính người chết, nửa đêm Khâu Phù Lạc đang cùng một nam tử, đêm càng khuya, hắc càng có vẻ mê người, trong lúc đó bầu không khí thần bí tràn ngập nhu tình.

Tuy rằng nàng mặt ngoài luôn lạnh nhạt, nhưng nghĩ đến buổi sáng khi ngõ Farl bị mặt trời thiêu đốt, nàng liền phát hiện chính mình đối với Farl dĩ thường chú ý.

Người khác khi thấy bề ngoài của hắc không giống người thường liền lập tức sợ hãi bỏ chạy, nhưng nàng lại không cảm thấy như thế. Huống chi, nàng cũng không trông mặt mà bắt hình dong, hơn nữa hắc càng bắt chuyện với nàng càng nhiều, nàng lại càng hiểu biết hơn về hắc, trừ bỏ bề ngoài hút máu người ra, kỳ thật hắc có nội hàm phong phú cùng một tấm lòng thiện lương.

“Cho nên mỗi lần trăng tròn, người đều cần phải hấp huyết?”

“Đúng, đây là thời điểm ta tiếp thu thêm tinh lực, nếu không thể uống huyết tinh thì không thể khỏe, sẽ biến thna2h như lúc người nhìn thấy bộ dáng yếu ớt của ta.”

“Ta còn nghĩ mỗi ngày đều phải hấp huyết đúng ba bữa!”

“Nữ sĩ, nếu là như thế, tại đây nơi nơi đều tràn ngập ô nhiễm môi trường, ta đã muốn đổi trở thành da bọc xương, biến thành xác ướp ma cà rồng.”

Su bữa ăn, cả hai cùng trôi trên ban công, ngắm nhìn ánh trăng, hàn huyền trò chuyện.

Bởi vì quan hệ y học, làm cho nàng nhện không được đối với thân thể biến hóa kì lạ của hấn sinh ra hiếu kì thật lớn, rốt cục lần này còn có cơ hội tìm tòi.

“Ánh mắt của người có thể biến sắc?” Nàng nhớ rõ những gì chính mắt nhìn thấy ngày hôm qua, đến bây giờ vẫn còn cảm thấy kinh dị.

“Đúng vậy.” Hấn gật đầu.

“Có thể biến cho ta xem không?”

Đáp ứng yêu cầu của nàng, hai tròng mắt ánh sáng màu ngọc bích lập tức biến thành màu ruby.

“Oa –“ Nàng nhện không được hô lên nho nhỏ. “Thật sự là biến thành màu đỏ rồi! Kỳ tích! Thật sự là kì tích! Có thể biến trở về màu lam không?”

Ru by lại biến trở thành ngọc bích.

“Rất thần kì! Thật sự rất thần kì! Ở trong thế giới thiên nhiên, động vật có thể nhảy mắt liên biến sắc chính là bạch tuộc cùng tắc kè hoa, chẳng lẽ ánh mắt của người cùng bọn họ có cấu tạo giống nhau?”

Nàng nhất thời tò mò, cho nên bắt tri bác giác tiến đến bên hấn thật gần, ánh mắt mở to đầy vẻ ngạc nhiên cố gắng nhìn hấn chằm chằm, dựa vào người hấn thật gần thật gần, mùi hương thanh thuần đặc trưng trên cơ thể nàng cũng tiến đến truyền vào mũi hấn, làm áu trong cơ thể hấn xôn xao.

Nếu là trước kia, hấn nhất định là sẽ không nhện được mà cắn nàng, nhưng nàng đối với chính mình thật lòng giúp sức, hấn đã tự hứa với chính mình, trừ khi nàng nguyện ý, nếu không hấn sẽ không đánh lén nàng.

“Thật là lợi hại! Có thể biến thành gương mặt khác sao?” Nàng lại hỏi.

“Ta chỉ có thể biến thành hai loại gương mặt.”

“Ta chưa từng gặp qua chuyện như thế này, đây là kỳ án trong sách sử y học sao!”

Làm pháp y nhiều năm như vậy, chuyện ngạc nhiên cổ quái gì cũng đã gặp qua, nàng luôn luôn bảo trì thái độ lạnh lùng, cho nên có được danh hiệu “Băng sơn mỹ nhân”, nhưng lần này là duy nhất, đối mặt với chuyện thần kì như thế này, nàng tuyệt không sợ hãi, còn giống tiểu cô nương hưng phấn không thôi.

Farl tinh tế ngắm nhìn dung nhan nàng bởi vì hưng phấn mà nhiễm đỏ động lòng người, ánh mắt ôn nhu ngắm nhìn nàng.

“Đúng rồi, còn tóc, tóc của người có thể biến dài có phải hay không?”

Hấn yếu ớt cười, giống như đang biểu diễn ma thuật theo yêu cầu cho người xem, chỉ thấy một đầu tóc ngắn đột nhiên không giống bình thường, chậm rãi dài ra, mái tóc càng ngày càng dài, màu sắc cũng càng ngày càng đậm hơn.

Người bình thường nhìn thấy cảnh này, lá gan cho dù lớn đến mấy cũng sớm đã bị dọa đến miệng sùi bọt mép, Khâu Phù Lạc phản ứng duy nhất chính là nắm lấy chùm tóc hấn lên mà nghiên cứu.

“Thành phần chủ yếu của tóc chính là anbumin, bộ anbumin là do tám loại cơ toan kết thành, chia đều một tháng dài một cm, người lại có thể lập tức dài ra, thật không thể tin được, người tốt nhất là đừng nên cho người khác biết, nếu không những người hỏi đầu trong thiên hạ đều hận chết người.”

Tóc đen bị nàng nắm trong tay hưởng thụ tiếp xúc của nàng mà trở nên vô cùng mềm mại.

“Ta có thể lấy một ít đem về nghiên cứu không?”

“Tóc của ta nếu li khai khỏi cơ thể, liền hóa thành tro.”

“Gạt người!”

“Người có thể thử xem.”

Nàng nghi hoặc lấy thử một vài cọng tóc, kết quả tóc đen ở trong tay nàng không đến ba giây, liền hóa thành tro tàn, nàng mở mắt to đầy kinh ngạc.

“Tại sao lại có thể như vậy? Không có khả năng nha! Ta muốn thử lại!” Nàng lại tiếp tục thử, kết quả vẫn giống như nhau, lại hóa thành tro tàn, ánh mắt kinh dị nhìn chăm chăm tro tàn trên tay.

Khâu Phù Lạc chuyên môn là giải phẫu học, đối với các thành phần cùng bộ phận cơ thể đều hiểu biết triệt để, có lẽ cơ thể người có rất nhiều huyền bí chưa nghiên cứu ra, nhưng tuyệt không thể nào có loại tình huống này phát sinh, chứng tỏ thể chất của hắn cùng nhân loại bình thường không giống nhau.

Tóc dài chậm rãi lùi về, khôi phục bộ dáng tóc ngắn như trước, ở bên cạnh nàng, là nam tử cùng người bình thường không có gì khác nhau.

Kế tiếp bọn họ hàn huyên rất nhiều, hắn nói chính mình đã đi qua quốc gia nào, xem qua phong cảnh gì, cùng nguyên tác không được ở một chỗ lâu, bởi vì hắn không bao giờ già, sẽ không chết, số mệnh của hắn là lưu lại, sẵn bắt trong đêm trăng tròn là phương thức duy trì trữ hàng của hắn hàng trăm năm nay.

Hắn êm tai nói mãi, tuy rằng cố ý dùng phương thức mang điểm tà khí trêu chọc, nhưng nàng lại ần ần cảm giác được giấu bên trong ngữ điệu là sự thê lương cùng cô độc.

Ba trăm năm qua một mình phiêu bạt không giáng đoạn một ngày, không thể nhìn thấy mặt trời, chỉ có thể ẩn thân trong hắc ám, cẩn thận không để cho người phát hiện thân phận, chưa từng có đi, cũng không có tương lai, chính là một mình tịch mịch đến, lại tịch mịch đi, nghĩ đến không khỏi làm cho người ta một trận mũi lòng.

Lòng của nàng đau quá đau quá Vì cảm thấy số mệnh của hắn khổ sở.

Nàng cúi đầu, không cho hắn phát hiện hốc mắt chính mình nóng lên, cũng hạ quyết tâm nói với chính mình, nên vì hắn làm một chút chuyện mới được! Uy Đức tham viên đã đuổi tới Los Angeles, cũng đã thể nhất định sẽ đem hung thủ đưa lên ghế điện, nếu không nhanh làm cho cục điều tra hiểu được còn có một hung thủ khác, sớm hay muộn bọn họ cũng sẽ tìm được Farl.

Tri lý của con người trên đời này, kết cục của ma cà rồng, chính là bị tiêu diệt.

Không thể! Nàng không muốn Farl biến mất, cảm giác đau lòng buổi sáng hôm nay nàng không muốn lại phải trải qua một lần nữa, phải nghĩ biện pháp giúp hắn mới được..... Nhưng là nên bắt đầu từ đâu?

Ý nghĩ chợt lóe lên trong đầu, có!

“Farl, người có thể làm đối tượng cho ta thí nghiệm hay không?” Nàng đột nhiên thay đổi chủ đề.

Hắn giật mình, buồn bực nhìn nàng chăm chăm. “Đối tượng thí nghiệm?”

“Đúng vậy, trên đời này khó có cơ hội gạt được ma cà rồng, đương nhiên không thể buông tha cơ hội tham khảo cơ thể huyền bí như vậy nha, ta nghĩ muốn nghiên cứu vì sao người lại sợ mặt trời, tại sao năng lực tái sinh lại cao hơn người thường, là vì sao lại sợ tối? Đương nhiên, ta cũng sẽ trả thù lao cho người.”

Làm chuột bạch thí nghiệm sao?

“Ta không có hứng thú.” Hắn nói.

Nàng dự đoán được hắn sẽ nói như vậy, cho nên đã có kế sách tốt từ trước.

“Nếu người đáp ứng, hàng tháng ta liền cung cấp huyết thanh mới mẻ lại an toàn cho người làm thù lao.”

Lời này vừa nói ra, quả nhiên nhân tính hắn liền sáng lên, mâu trung tụ đầy thần thái.

“Có thể nhắm nháp máu của người, làm thí nghiệm cũng không có vấn đề gì.” Hấn lại dựa vào nàng, vẻ mặt tà mị kia lại tái hiện, nghĩ đến có thể nhắm nháp máu tinh thuần trăm năm có tìm, liền tìm lòng không đau đối với nàng thêm nhỏ dãi.

“Làm trò.” Thoát khỏi bàn tay đang vuốt ve vai nàng của hấn, đứng đắn rời khỏi ghế. “Không cho phép đánh chủ ý của ta, ta là nói đến kho máu huyết, ướp lạnh bảo trì, trải qua xét nghiệm nghiêm khắc, không bệnh khuẩn, không tạp chất, tuyệt đối phù hợp với yêu cầu của người, người không cần vất vả đi tìm con mồi, chỉ cần bắt chéo chân ngồi đây cũng dễ dàng có thể lấy được, muốn hay không?”

Hấn lo lắng, đề nghị này nghe qua tuy rằng rất hấp dẫn người, nhưng lại có thể quang minh chính đại ở chung với giai nhân nhiều hơn, nhin không được nghĩ đến tư vị của chén huyết kia, xác thực rất ngon.

“Được rồi, ta đáp ứng.”

“Vậy nói như định rồi.”

Thật tốt quá! Nàng trong lòng thầm mừng, kỳ thật nghiên cứu chỉ là cái cớ, mục đích chân chính là nàng muốn bảo hộ hấn, chỉ cần giảm bớt cơ hội để Farl ra ngoài, có thể tránh cho hấn lưu lại dấu vết để Uy Đức tham viên tìm thấy, nàng cũng có thể nhân cơ hội này tìm ta hung thủ giết người chân chính, để cho Farl không cần tiếp tục cuộc sống đào vong.

Nàng muốn yên lặng tiến hành kế hoạch, muốn lúc còn sống, vì hấn làm một việc

OOO OOO OOO OOO OOO OOO

Ở trung tâm nghiên cứu, muốn hoàn toàn giấu diếm thân phận ma cà rồng của Farl, chỉ dựa vào một mình Khâu Phù Lạc là không thể nào, cho nên nàng quyết định tìm hai vị đồng nghiệp nàng tin nhiệm nhất đến cùng hợp tác.

Đối với Phù Lạc không có thân nhân mà nói, David cùng Tony tựa như huynh trưởng cùng muội muội của nàng. Trừ bỏ ăn ý với nhau trong công việc, bọn họ cũng là người nàng tin cậy nhất.

Hôn may, Phù Lạc thần bí nói muốn bọn họ lưu lại, không có nói cho bọn họ nguyên nhân, chỉ nói đến lúc đó sẽ biết, nhưng phải chờ đến tối.

Tony cùng David buồn bực thật sự, có bí mật gì lớn lao mà nhất định phải chờ trời tối mới có thể nói?

Sau khi thái dương xuống núi, đến thời gian ước định, bọn họ hai người đi vào văn phòng Phù Lạc, liếc mắt một cái nhìn thấy một gã man tử tuần mỹ xa lạ.

Phù Lạc đem cửa kha nghiên cứu đóng lại, xác định không còn ai mới trở lại văn phòng, trở lại văn phòng chính mình đi đến trước mặt bọn họ, bảo Farl lại gần.

“Ta đến giới thiệu, vị này là Farl, từ hôm nay trở đi, sẽ trở thành người mới trong tiểu tổ chúng ta.”

Hai người một trận kinh ngạc, trợn mắt há hốc mồm nhìn chằm chằm nam nhân tóc đen mắt lam cười yếu ớt bên cạnh Phù Lạc. hấn mặc áo sơ mi màu trắng, quần gài màu đen, thân ột mét tám, trên cánh tay lá áo choàng của võ sĩ trung cổ, lam mâu trong suốt chói mắt không có lúc nào là không phát ra sức quyến rũ sóng điện, hai người xem đến choáng váng.

Phù Lạc tiếp tục nói: “Về phần công việc của hấn, chính là làm đối tượng cho ta nghiên cứu thí nghiệm, cho nên khi cần có thể đến –“

Đối tượng thí nghiệm? Nam nhân anh tuấn như vậy, muốn tới làm đối tượng thí? Mặc kệ làm nam nhân như David, hoặc Tony thân là nữ nhân, đều bị nam nhân tuấn mỹ này hấp dẫn.

“Bởi vì Farl có thể chất đặc thù, cho nên ta muốn mọi người nhớ kỹ, hấn không thích mặt trời, cho nên buổi tối mới có thể đến, hấn đối với tôi cùng các thiết bị bằng bạc rất miễn cảm, mới các người tận lực không ở trước mặt hấn ăn những món có liên quan đến tôi, cùng thìa bạc, vòng cổ bằng bạc, tất cả dụng cụ bằng bạc cũng phải bị thu hồi. Ngoài ra, hấn cũng không thể nhìn thấy máu, máu sẽ làm cho hấn kích động, đại khái sẽ là như thế, có vấn đề gì hay không?”

Hạng mục chú ý kì quái trong công việc, cuối cùng cũng đem hai người hoàn hồn, hai người đưa mắt nhìn nhau, đối với tuyên bố của Phù Lạc không hiểu ra sao.

“Không thích mặt trời?”

“Ừhm.”

“Mẫn cảm đối với tôi?”

“Đúng.”

“Còn không thể mang vòng bạc?”

“Không sai.”

“Nhìn thấy máu sẽ kích động?”

“Đúng vậy.”

“Nghe qua rất giống ma cà rồng?”

“Chính xác.”

Yên lặng —

Im lặng không một tiếng động bị một trận cười lớn đánh vỡ.

“Ha ha ha – ma cà rồng?”

“Trời ơi Phù Lạc, không thể tin được người cũng biết nói đùa!”

“Nhưng cũng đừng có đứng đắn như vậy! Hại ta thiếu chút nữa tn là thật!!”

“Nguyên lai thủ trưởng của chúng ta lại như vậy a! Ha ha!”

“Cười chết ta rồi! Oa ha ha!!”

David ôm ngực, Tony ôm bụng cười, hai người đều cười ra nước mắt, cũng khó trách, bởi vì bọn họ ở chung với Phù Lạc lâu như vậy, cho tới bây giờ chỉ nhìn thấy qua bộ dạng nề nếp nghiêm túc của nàng, cho dù tan ca, Phù Lạc vẫn như cũ không nói không cười, bình tĩnh, lý trí, nghiêm túc là chiêu bài của nàng, có đôi khi bọn họ hảo tâm cung cấp một ít chuyện cười, cho dù người khác cười đến xoay người, ngã ra ghế dựa, đánh nghiêng cái chén, cũng không thấy Phù Lạc có biểu tình hoặc động tác gì.

Nàng tựa như một tác phẩm điêu khắc hoàn mỹ không một tỳ vết, biểu tình tự tin trầm tĩnh vĩnh viễn không chệch vào đâu được, lúc nàng hơi chút thoải mái, cũng là lúc tổ giám chức có phát hiện lớn hoặc là thời điểm tìm ra chứng cứ phá án.

Cũng bởi vậy, lần đầu nghe được Phù Lạc nói giỡn, bọn họ mới càng cười đến không thể thở được.

“Ta là nói thật.” Phù Lạc lại cường điệu, vẻ mặt của nàng càng nghiêm túc hơn, bọn họ liền cười đến không thể tự kiềm chế.

“Ha ~~ trời ạ ~~ ha ha ~~ miệng ta đã tê trần ~~”

“Chuyện này ta chỉ cho các người biết mà thôi.”

“Nha ~~ ta cười đến đau bụng mất ~~ cứu mạng a ~~”

“Các người cười cứu việc cười, nhưng tuyệt đối phải giữ bí mật.”

“My god! Cằm của ta ~~ ha ha ~~ sắp ~~ sắp trật khớp mất ~~ ha ha ha ha

”

“Đây không phải trò cười.....”

“Phốc ha ha ha ha ha ~~”

“.....”

“Nha ha ha ~ ha ha ha ha ~”

Khâu Phù Lạc trầm ngâm một lát, bất động như núi, quay đầu đối với Farl mệnh lệnh.

“Hiện nguyên hình của ngươi cho bọn họ xem.”

“Ngươi xác định?”

“Yên tâm, bọn họ là người ta tín nhiệm, sẽ tuyệt đối giữ bí mật.”

“Ta sợ là sẽ hù dọa bọn họ.”

“Yên tâm, bọn họ là thành viên ưu tú nhất tổ của ta, tuyệt đối có thể thừa nhận kinh hách này.”

Phải không? Hắn cũng không cho rằng trên đời này còn có ai có thể vĩ đại gặp quỷ mặt cũng không đổi sắc giống nàng, bất quá nếu nàng nói như vậy, hắn liền nghe theo.

“Được rồi!”

Farl phủ thâm áo choàng đen, nhắm mắt lại, trong nháy mắt, con ngươi màu lam đã chuyển thành đỏ, quang mang đỏ tươi khiếp người, tóc dài ra như hắc xà hướng ra ngoài, mười ngón tay cũng trở nên bén nhọn, màu da dần trở nên trong suốt.

Trong phút chốc, hắn như thiên sứ chói mắt biến thành sứ giả địa ngục âm lãnh, không khí chung quanh lâm vào ngưng kết, thế lực hắc ám tà mị bao phủ thiên địa.

Im ắng —

Người cười đến nỗi cảm muốn trật khớp, lúc này cũng trật khớp thật hai người tựa như đứng yên bất động trong phim nhựa, tròng mắt kinh ngạc nhìn Farl, ngay cả hô hấp cũng dường như không có.

“Các ngươi đã tin chưa?” Phù Lạc hỏi.

Trừ bỏ tròng mắt, vẫn là tròng, đồng tử càng tròng lớn hơn!

Farl nhìn hai người bọn họ quét mắt một cái, đối với bọn họ tươi cười.

“Thực vinh hạnh quen biết các ngươi.”

Đỉnh —!

Khóe môi giương lên, lộ ra răng nanh trong suốt, quang mang càng chói mắt hơn quảng cáo kem đánh răng.

“Jesus Christ!”

“Thánh mẫu Maria!”

Một người hoảng sợ lấy ra vòng cổ thập tự giá, người còn lại là xuất ra vật tùy thân có hình thánh mẫu Maria, biểu tình trên mặt hai người vô cùng giống nhau – tái nhợt, run rẩy cùng run run.

Farl liếc nhìn bọn họ, lộ ra vẻ mặt tiếu nuối nói: “Ngượng ngùng, ta là Phật tử, cho nên mấy thứ này đối với ta là vô dụng.”

Lời này vừa nói ra, hai người kia cũng thành bệnh ung thư thời kì cuối, gương mặt sợ hãi trở nên trắng bệch như người chết.

Một bên Khâu Phù Lạc kinh ngạc hỏi: “Ngươi là Phật tử?”

“Đúng.”

Nàng vẫn là vẻ mặt hoài nghi.

“Không được sao?”

“Cho nên vì vậy ngươi không sợ giá chữ thập?”

“Không sợ.”

Ngươi đúng thật sự là bị ảnh hưởng rất nhiều từ người Phương Đông nha.”

“Bởi vì Âu Châu thế kỷ mười tám rất lưu hành đồ cùng hàng hóa Trung Quốc, nhất là tác phẩm nghệ thuật, tỷ như đồ sứ, đồ sơn mài, cùng tơ lụa, làm cho ta thập phần ngưỡng mộ văn hóa Trung Hoa, cho nên sau này mới đi Trung Hoa, tiến đến tin tưởng Phật giáo.” Hấn lại tường tận giải thích.

“Yêu thích tranh chữ, tin tưởng Phật giáo, người còn chuyện gì có thể gây ngạc nhiên cho ta, nói ra hết đi”

“Ta còn có thể viết thư pháp.”

“Thật hay giả.”

“Lần sau nhất định viết cho người xem.”

“Thật sự muốn xem nha, nguyên lai người lại biết nhiều như vậy!”

“Không có không có, người chê cười rồi.”

Lập tức, hai người lâm vào thời gian thân thiện nói chuyện phiếm, sớm đã quên mất hai pho tượng đá cạnh bên.

Có lầm hay không? Hiện tại là thời khắc hấn thét lên chói tai, không phải là quan hệ hữu nghị hàn huyên nói chuyện?

“Phù Phù Lạc.....” David nuốt nước miếng nhỏ tiếng gọi.

“Chuyện gì?”

“Hấn Là ma cà rồng.....” Tony lấp bắp nhắc nhở.

“Ta đương nhiên biết.”

“Vậy người Người còn..... Cùng hấn nói chuyện phiếm.....” David run run nói.

“Thì làm sao?”

“Người Không Sợ” Tony sợ tới mức đầu lưỡi trở nên cứng đờ.

“Các người là pháp y, người chết còn không sợ, làm chi lại đi sợ người sống?”

“Nhưng là ma cà rồng..... đã sớm không còn là người chết.....” David rất vất vả mới nói thành câu.

Khâu Phù Lạc sững sốt, nhìn xem Farl, nhìn lại bọn họ, có một nửa huyết thống Trung Quốc của nàng, nói thật ra kiến thức đối với ma cà rồng Phương Tất rất ít, bất tri bất giác hỏi: “Thật không?”

Hai người không hẹn mà gặp đối với nàng mãnh liệt gật đầu.

Nàng lộ ra bình tĩnh, hưng phấn nói: “Vậy rất tốt, cũng có giá trị nghiên cứu!”

Nghe vậy, hai người vừa gật đầu lại trừng mắt, tứ chi run rẩy.

8. Chương 8

Khâu Phù Lạc nói được thì làm được, bắt đầu kế hoạch thực hành nghiên cứu ma cà rồng, đang lúc đồng bọn còn sống trong cuộc sống khiếp sợ khi biết ma cà rồng thật sự tồn tại, nàng đã tích cực tập trung nghiên cứu.

Khâu Phù Lạc ở tầng cao nhất của trung tâm nghiên cứu, có đầy đủ dụng cụ, hàng năm các xí nghiệp lớn đều cung cấp kinh phí cho trung tâm nghiên cứu, cho nên bọn họ nhàn nhạ mà có được dụng cụ khoa học kỹ thuật tiên tiến nhất.

Căn cứ theo miêu tả trên điện ảnh, ma cà rồng là tà ác, thích máu, dữ tợn, dựa vào việc hút máu người để duy trì sự sống, có thể trường sinh bất tử, khống chế lòng người, có năng lực tái sinh như cũ, còn nói bọn họ sợ ánh mặt trời, thánh kinh, thập tự giá, tỏi, các dụng cụ làm bằng bạc.

Vì nghiên cứu bí mật giúp ma cà rồng bắt tử, Khâu Phù Lạc chuyên tâm đọc sách tham khảo, chuẩn bị rất nhiều dụng cụ, bắt đầu xét nghiệm máu.

Nàng ngồi trước bàn làm việc, trên bàn có kính hiển vi vùng các loại ống nghiệm, bốn phía vách đường đều là sách y học, nàng thử xuyên thấu qua kính hiển vi nhìn xem máu của Farl.

“Trong máu người có tế bào hồng cầu, bạch cầu, tiểu cầu, cùng các loại huyết tương khác, trong đó tế bào hồng cầu phụ trách vận chuyển dưỡng khí, nhưng trong máu của người có một ít thành phần ta chưa thấy qua, tò mò quá.” Nàng ngẩn đầu nhìn Farl đang nằm trên giường thí nghiệm, hỏi: “Vì sao các người nhất định phải hút máu người a?”

Farl một tay chống đầu, cho dù đang nằm, cũng có sức quyến rũ vô hạn. Chỉ thấy hắn nhàn nhã nói: “Hút máu có thể bổ sung lực lượng cho chúng ta, làm cho chúng ta cảm thấy toàn thân thư sướng. Nói như vậy, bình thường ta cũng tự khắc chế khát vọng của chính mình đối với máu, giống như người bình thường ăn cơm uống nước, nhưng đặc biệt là đến khi trăng tròn là không tự khắc chế chính mình được.”

Nàng gật gù đầu, khó trách đêm đó lại thấy hắn hút máu sáu người nam nhân kia, ngày đó cũng là trăng tròn.

Người có thể ăn được, chứng tỏ người không phải là tử thi biến thành, theo ta thấy, có lẽ là bởi vì tế bào của người so với người bình thường có năng lực tái sinh mạnh hơn rất nhiều, sự trao đổi chất cũng nhanh, cho nên có thể bảo trì thanh xuân trẻ mãi không già.”

Hắn ngẩng nhìn vẻ mặt chuyên chú của nàng, trào phúng nói: “Người muốn tìm ra phương pháp trường sinh bất lão?”

Mọi người đều vọng tưởng có thể có được diện mạo cùng sinh mệnh vĩnh hằng, nghĩ đến nàng cũng không ngoại lệ, mới đem hắn đi làm thí nghiệm.

Khâu Phù Lạc nhún vai nói: “Không phải, nếu thật sự có bí phương giúp trường sinh bất lão, ta nhất định sẽ hủy diệt nó.”

Hắn kinh ngạc. “Vì sao?”

“Không cần hỏi? Nghĩ cũng biết, nếu chính mình trẻ mãi không già, người nhà cũng bằng hữu chung quanh đều dần dần già đi, cuối cùng chỉ còn một mình, có tốt hay không?” Nàng một bên xem kính hiển vi, một bên cùng hắn nói chuyện.

Farl sửng sốt, ánh mắt hiện lên một chút quang mang khác thường.

“Nếu mọi người có thể cùng nhau trường sinh bất lão?”

“Vậy thì càng không được, nếu mọi người đều không chết, ngày đó chẳng phải đại loạn sao? Lão không chết, sinh mệnh mới cũng không thể sinh ra, không loạn mới là lạ, đi ở trên đường, phân không được ai già ai trẻ, nếu không tốt, tiểu tử mao đảo hai mươi tuổi ồn cùng lão thái bà tám mươi yêu đương, luân thường hỗn loạn, điều này còn không nghiêm trọng, đáng sợ nhất là sống trên thế gian này sẽ không còn ý nghĩa, sinh mệnh trân quý bởi vì chính nó rất ngắn ngủi, nhân tài hội học nắm chắc chút thời gian này sẽ làm nên những chuyện phi thường.”

“Nguyên lai..... Người cũng không muốn trường sinh bất tử.....”

“Một chút cũng không muốn.” Nàng đang quang sát họa đồ trên laptop, cùng ghi chú rõ một ít văn tự bên cạnh.

Farl đang trong trầm tư, nàng lại bồi thêm một câu: “Ta chỉ muốn tìm ra phương pháp có thể giúp người hoạt động ban ngày thôi.”

Hắn ngẩn đầu: “Cái gì?”

“Người không biết là chỉ xuất hiện vào ban đêm thực rất bất tiện sao? Có rất nhiều hoạt động chỉ có ban ngày mới có thể làm được, tỷ như xem mặt trời mọc, đi ngao du, ngắm hoa, cùng đủ kiểu hoạt động khác, nếu không thể thể nghiệm thì thực đáng tiếc, huống chi đại bộ phận con người đều hoạt động ban ngày, nếu ban ngày có thể đi ra ngoài, cũng rất vui, có phải không?”

Cuộc sống mọi người đều ngủ chỉ có mình ta tỉnh kéo dài mấy trăm năm, thực là vất vả, nếu nàng có thể tìm ra biện pháp làm a cà rồng có thể sinh hoạt dưới ánh mặt trời, như vậy Farl có thể sinh hoạt giống như người bình thường.

Nàng không chút giấu diếm nói ra mục đích của chính mình, không chú ý tới những lời này của nàng làm Farl rung động không thôi, thật lâu không nói chuyện.

Nhiều lần thời đại thay đổi, hắn cũng từng có quen biết với một ít nhân loại, nhưng không có ai giống với nàng, vì hắn nghĩ nhiều như vậy..... Ngực nổi lên một cổ nóng tuyền, xóa bỏ đến chỗ cô tịch sâu nhất, trong phút chốc lời nói của nàng an ủi.

Hắn lặng lẽ ngóng nhìn nàng, nhìn vẻ mặt mê người của nàng khi nàng chuyên chú công việc, cơ hồ nhìn đến ngây ngốc.....

Khâu Phù Lạc chống cằm, suy nghĩ nói: “Trăng tròn nhất định hải hút máu..... Cho nên lấy trăng tròn làm cho kỳ đại biểu, cũng chính là thời điểm người trao đổi chất, cổ lẽ là thời điểm trăng tròn khi người hút máu đến quan sát, mới có phát hiện lớn.” Nàng quay đầu đón nhận lam mâu của hắn, hỏi: “Người đã nói, nếu gặp huyết tinh thuần, khát vọng sẽ không thể khống chế được, cái gì gọi là huyết tinh thuần?”

Nhắc tới điều này, hắn lại nhẹ nhàng nở nụ cười.

“Tựa như người, toàn thân tản ra mùi, không hề ô nhiễm, là sử nữ khiến cho người ta thèm nhỏ dãi, nếu người trở thành nữ nhân của ta, ta sẽ làm cho người mỗi ngày đều khoái hoạt như thần tiên.” Một cây châm đồng thật lớn cắm vào cánh tay hắn, làm cho hắn đau đến vận vẹo cả mặt. “Làm sao lấy kim đâm ta? Không phải là đã lấy máu rồi sao?”

“Vừa rồi là lấy máu làm thí nghiệm, hiện tại là muốn bảo tồn ở kho hàng mẫu, như vậy ta mới có thể biết mỗi ngày người có biến hóa gì.” Nàng mỉm cười, đối với hắn buổi tối liền lộ ra mị hoặc của ma cà rồng đã trở thành thói quen, hơn nữa nàng biết rất rõ, người này chính mà xấu miệng mà thôi, bên trong thực quân tử.

Gương mặt tuần mỹ tà mị cách nàng rất gần, rất gần, tiếng nói khàn khàn lộ ra một cổ ma lực mê loạn lòng người. “Nữ sĩ, người không sợ ta tập kích người sao?”

Nàng ngâng cằm lên, không e ngại nhìn thẳng hắn, dung nhan thnah lộ ra sắc bướng bỉnh, tràn đầy tự tin trả lời: “Đương nhiên không, trừ phi ta nguyện ý, nếu không người tuyệt đối sẽ không đánh lên ta, ta tin tưởng người.”

Farl thầm rửa một tiếng, nữ nhân khác nếu nhìn thấy hắn chỉ có thần phục, nhưng nàng là ngoại lệ, thủy chung trầm tĩnh, đối với uy hiếp của hắn không chút sợ hãi, hơn nữa còn dám lấy máu quý hiếm của hắn làm thí nghiệm, còn lắp một đồng thiết bị trên người hắn, làm cho hắn giống một con nhím cùng quái nhân tổng hợp.

Bất quá nhìn nàng tươi cười, hắn cũng không có cách, có đôi khi hoài nghi chính mình có phải là bị nàng thôi miên hay không, mà đối với nàng đều thuận theo.

Nói đến đánh lén, Khâu Phù Lạc liền nhớ đến một chuyện.

“Đúng rồi, cần nói với người vài chuyện, nhớ kỹ nha, nếu muốn uống máu hãy đến tìm ta, ta sẽ cung cấp cho người máu tươi hợp pháp, không cần tùy tiện đi cắn người khác, biết không?”

“Kỳ thật người không cần phiền toái như vậy, người có hai vị đồng bọn nhìn rất khỏe mạnh, tùy tiện cho ta một người cũng được.”

Hai bóng dáng trốn tránh ngoài cửa liền kích động không thôi, cảnh giác sợ hãi đối với ma cà rồng vẫn còn, Tony cùng David thủy chung không dám vào, chỉ dám tránh ngoài cửa nghe trộm, nghe được lời không hay này không khỏi lạnh người.

Khâu Phù Lạc hay tay áp sát thất thương cảnh cáo: “Không được, bọn họ không phải đồ ăn.”

Đúng rồi đúng rồi, chúng ta không phải đồ ăn! Ngoài cửa hai người mồ hôi đầm đìa mãnh liệt gật đầu.

Farl ra vẻ oán giận: “Keo kiệt.”

“Không được ba hoa! Kế tiếp là răng nanh, phiền người cho ta xem một chút.”

Dinh —

Hai răng nanh lắc lắc dài ra, thoát nhìn thật dọa người, đem hai người ngoài cửa sợ tới mức chân run lên, nhưng có người lại không sợ, lại có ý muốn nghiên cứu.

“Xin hỏi chỉ có hai cái này có thể biến dài phải không – vậy nhất nếu gãy thì àm sao bây giờ? Có hay không giống ma thuật mất rồi lại dài ra?”

Tony cùng David hai mặt nhìn nhau, nhìn trong mắt lẫn nhau thấy chính mình gương mặt mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, giúp ma cà rồng xem răng nanh..... Thật sự rất RấtRất.....

Buồn nôn!

Ngày thứ ba, tiếp tục tiến hành thí nghiệm.

“Đem quần áo cởi ra.”

Chuột bạch thí nghiệm thực nghe lời lập tức cởi quần áo ra, lộ ra thân hình tỉ lệ hoàn hảo. Có thể so sánh với tượng thần Hi Lạp, người bình thường xem thấy nhất định nhìn không được mà máu mũi phún ra.

Khâu Phù Lạc đem một đồng dụng cụ đường dẫn điện tử dán trên người Farl, mỗi một đường dẫn đều đem biến hóa rất nhỏ sinh ra trên da thịt truyền đến máy vi tính, theo máy tính phân tích số liệu, nàng có thể thấy được thí nghiệm có hay không hữu dụng.

“Tony kem chống nắng” Phù Lạc mệnh lệnh.

“Nha” Tony hai mắt mở to, chỉ kém không chảy nước miếng, bởi vì cảnh xuân trước mắt, cho nên có chút không yên lòng đem kem chống nắng giao cho thủ trưởng.

Trải qua mấy ngày quan sát, Tony phát hiện vị ma cà rồng tiên sinh này rất hiền lành, rất nghe lời lão bản, cho nên cảnh giác dần buông lỏng, hơn nữa đối phương thật suất, trên đời này không chỉ nam nhân thích mỹ nữ, nữ nhân cũng thích mỹ nam, tuy rằng nàng đã có bạn trai, nhưng vẫn là nhìn không được muốn cùng soái ca thân cận, tò mò rốt cuộc chiến thắng sợ hãi, giờ phút này mới có thể đứng ở chỗ này, xung phong nhận việc làm trợ thủ, thuận tiện xem phong cảnh đẹp mắt một chút.

Tony dám thề, trên đời này nữ nhân có thể ngăn cản sức quyến rũ của vị soái ca này thật sự không có mấy ai, đừng nói là nhìn, chỉ cần chạm tay liền —

“kem chống nắng này không giống với bình thường, là do dùng nhân vũ trụ làm ra, bên trong có bổ thêm phần tử cực mạnh, chuyên môn nhằm vào tia tử ngoại cùng tia phóng xạ làm cách ly” Phù Lạc vừa nói, một bên đem kem chống nắng thật dày vẽ loạn trên nửa người trần trụi của Farl, thứ này là do nàng lợi dụng người của phòng khác mới có thể lấy được.

Farl toàn thân không thể động, chỉ có thể để Phù Lạc tùy ý vẽ loạn trên người của hắn, khi bàn tay ngọc ngà mềm mại chạm vào người hắn, hắn toàn thân cứng đờ, hô hấp gấp gấp, cảm giác kia càng tiếp xúc càng trở nên nhộn nhạo, làm cho hắn nhiệt huyết sôi trào.

Khâu Phù Lạc một khi vào công việc hay nghiên cứu, sẽ hoàn toàn tiến vào trạng thái chuyên tâm, cho nên không chú ý tới phản ứng khác thường của Farl, nhưng trong cuộc u mê Tony ngoài cuộc tỉnh táo.

Cho dù đây là nghiên cứu, nhưng chính mình nhìn thấy kích thích lãng mạng giống như trên phim nhựa, nữ tử xinh đẹp động lòng người, dùng tay vuốt ve xoa bóp trên ngực nam nhân, hiển nhiên vị nam tử này dục vọng trong cơ thể này đã bị khơi mào, ánh mắt tuần dật ngoài nấp nhận cười còn có cuồng dã, hắn nhếch môi lộ ra lơ đãng khiêu khích.

Tony ánh mắt lặng lẽ hướng nửa người dưới của Farl dời đi, vật bên trong quần dài đang kéo cờ xuống quốc ca..... Đồng tử của nàng cũng trở nên phóng đại.

“Trong ánh mắt trời có tia tử ngoại, tia tử ngoại là một loại ánh sáng mà mắt thường không thể nhìn thấy, trong đó tia c có hiệu quả sát trùng, ta nghĩ hẳn là tia c này đối với người bất lợi, nếu có thể cách ly, không

chừng người sẽ không sợ mặt trời nữa.” Phù Lạc đối với hắn giải thích qua loa, hương Tony mệnh lệnh. “Đưa đèn dờn đến đây.”

“Vâng.” Tony đem một cái đèn thật lớn dờn đến, mặt đỏ tim đập nhìn hành động của hai người trong lúc đó, nếu tăng thêm tưởng tượng, giống như nữ nhân xinh đẹp động lòng người đang trừng phạt một dã thú tràn đầy sức mạnh.

“Đèn này cũng có tia tử ngoại cùng tia c giống mặt trời, thử một lần xem có hiệu quả hay không?” Phù Lạc nhìn hắn, đang đợi hắn chuẩn bị tâm lý thật tốt.

Farl gật đầu, ý bảo nàng bắt đầu, cũng lặng lẽ thở ra, tay nàng cuối cùng cũng rời khỏi, nghĩ đến vừa rồi nàng đối với hắn một trận động chạm, liền không thể ức chế tâm động, nàng càng lơ đãng, hại hắn nhăn nải càng khổ, thủy chung không dám lơ mãng.

“A, không được, con số biến hiện da thịt của người không thể thừa nhận, xem ra phải tìm một loại kem chống nắng khác mới được, đi, chúng ta đổi loại khác.”

Sau đó lại là hình ảnh một nữ tử chà đạp da thịt trần trụi của nam nhân, “nơi đó” vừa mới hạ cờ, lại nghiêm hát vang quốc ca.

Tony vụng trộm nuốt nước miếng, trong lòng thầm khen, hùng tráng uy vũ, phần khích a.....

David ngoài cửa, vẫn như cũ không dám đến gần, chỉ dám đứng ở xa xem.

Trung tâm giám chức xuất hiện một vị mỹ nam tử cử chỉ cùng lời nói tản ra khí độ quý tộc, khó tránh khỏi không khiến cho người ra chú ý, nhưng Farl chỉ có thể lợi dụng thuật thôi miên, khiến cho người khác xem hắn là một người trợ thủ bình thường, sẽ không đặc biệt chú ý tới.

Ở trong này, chỉ có Phù Lạc cùng Tony và David hai trợ thủ đắc lực của nàng hiểu được thân phận thật của hắn, bởi vì Tony cùng David là người Phù Lạc tín nhiệm nhất, cho nên Farl không cần thôi miên bọn họ.

Trước khi Farl xuất hiện, tiểu tổ xem xét bọn họ phải dùng các loại chất hóa học xem xét được vật trứng độc, dùng kiểm tra để đo lường người chết hoặc người bị tình nghi, mặc kệ là xem xét cái gì, đều thập phần tốn thời gian để có được kết quả, hiện tại đã có biện pháp nhanh chóng hơn.

“Hương vị thế nào?”

“Hương vị thực hời, người này hút rất nhiều ma túy, loại ma túy này là tổng hợp,”

“VẬY CÒN NHỮNG CÁI KHÁC.”

“Nam nhân, bốn mươi tuổi, người da trắng, bình thường có thói quen uống rượu.”

“Đến chén này.”

“Àn, có điểm khô, là lão thái bà sáu mươi tuổi, người da vàng, có bệnh cao huyết áp.”

Cách nói năng nho nhã lại lễ độ của Farl, cầm cốc máu đông đo như cầm ly rượu, nhắm nháp máu như đang uống rượu. Rõ ràng là đang uống máu, nhưng đến trong tay hắn, tựa như cao quý và thanh lịch hơn gấp trăm ngàn lần.

Đáp án hoàn toàn chính xác, làm cho Tony cùng David hai người không thể không khâm phục.

Hiện tại bọn họ đã không còn sợ hắn, ngược lại mỗi ngày đều còn đến sớm về trễ, David không trở về nhà ăn bữa tối cùng lão bà của hắn, Tony cũng không đi hẹn hò, bọn họ buổi tối đều lưu lại, đơn giản là vì muốn nhìn thật kỹ vị ma cà rồng cả đời khó gặp được này.

Thần kì nhất là hắn mỗi ngày đều uống một chén máu, lập tức có thể nói ra chuẩn xác nhóm máu còn thân phận đặc thù của chủ nhân.

“Cái này?” Tony đem nhúm tóc đánh số 4203 giao cho hắn.

Farl vừa nhìn, lập tức nói: “Nữ, cô gái da đen mười ba tuổi, xử nữ.”

Tony nhin không được phát ra tiếng tán thưởng, thật khâm phục xem xét của hắn.

“Đến cái này.” David đưa cho hắn quần áo vật chứng.

“Có thành phần hắc an phi, là đồng tính luyến ái.”

Hai người chặc chặc khâm phục, giống đưa đang say sưa chơi trò chơi thần kỳ, thay phiên nhau đưa ra đề mục.

“Thế còn cái này.” Tony đưa cho hắn vài cái răng.

“Nữ nhân, cuộc sống hỗn loạn, ít nhất cũng quen biết với hơn năm mươi nam nhân.”

“Răng nanh cùng quan hệ sinh hoạt có gì giống nhau?” David ngạc nhiên hỏi.

“Ta ở trên đó ngửi được mùi của rất nhiều nam nhân, tỏ vẻ nàng từng dùng miệng phục vụ nam nhân, cái này là kỹ nữ.”

Thần kì!

Hai người nhất trí dùng ánh mắt sáng ngời nhìn Farl, trải qua nửa tháng sống chung, bọn họ đối với Farl từ e ngại đến tò mò, từ tò mò đến sợ hãi, từ sợ hãi đến bây giờ trở thành khâm phục, hắn từ đầu đến cuối, đem nội dung xem xét, kể lại rất sống động, cùng nhanh chóng.

“Farl, ngươi có thể xem giúp ta cái này?” Tony kích động đem một sợi tóc màu vàng kim đưa cho Farl, những người khác cũng đến giúp vui.

“Nam tử da trắng, bốn mươi hai tuổi,” Farl đối với Tony cười nói.

“Cái gì? Nhưng nam nhân này nói cho ta biết hắn ba mươi hai tuổi nha!”

“Ngươi bị lừa.”

Một bên David cười ha ha. “Tony, nam nhân kia của ngươi nhất định là rất rất trẻ con, nên mới có thể thoát nhìn giống ba mươi hai tuổi!”

Tony trừng liếc mắt nhìn David một cái, vỗ ngực trầm trồ khen. “May là ta cẩn thận, biết trước hắn như vậy, nếu không chịu thiệt cũng không biết.”

“May cho người tóc kia cũng không phải là của nữ nhân, bằng không ngươi nhất định phải khóc rồi.”

“Thối David, ngươi cố ý xúc phạm rủi ro của ta a!”

“Ta là vì muốn tốt cho ngươi, sớm một chút tìm thấy nam nhân tốt để yên ổn đi.”

“Ngươi cho rằng ta không muốn ao? Ai ~~ hao nam nhân chỉ có thể cầu a” Nói xong, nàng hối hận đứng lên, gần đây mới cùng bạn trai chia tay, trước mắt nàng không có cửa sổ tình ái.

Farl nhìn bọn họ cãi nhau ầm ĩ mà cười, bởi vì quen biết Phù Lạc, làm cho hắn biết thêm hai vị bằng hữu, buổi tối không hề ở một mình, cho dù Phù Lạc không đến, cũng có người cùng hắn nói chuyện phiếm.

Nghĩ đến Phù Lạc, hắn không biết nàng đi nơi nào, nghe người khác nói nàng hôm nay cả ngày không đến, cho dù có việc, hiện tại đã mười giờ, nàng cũng phải nên trở về mới đúng, hắn cố ý ở lại cùng nàng trở về nhà.

Không nhìn thấy nàng, tâm của hắn tựa như trắng thiếu mất một góc, không viên mãn.

“Phù Lạc rốt cuộc là có việc gì? Nàng hiện tại ở đâu? Hắn nghĩ muốn nhanh chóng nhìn thấy nàng, không bằng chính mình đi tìm nàng.

“Đi? Ngươi không biết sao?”

“Biết cái gì?”

David cùng Tony liếc mắt nhìn lẫn nhau một cái, mới đứng ra thuyết minh cho Farl.

“Hôm nay là ngày giỗ cha mẹ nàng.”

Nước Mỹ tuy rằng quốc lực rất lớn, nhưng nhân vật này cũng làm cho cảnh sát cùng quốc dân chịu áp lực phần tử khủng bố uy hiếp rất lớn.

Người nhà Phù Lạc chết trong sự kiện nổ bom ở trung tâm mau sấm, lúc ấy quốc tế khiếp sợ bom công kích, nước Mỹ cực lực công khai lên án, đáng tiếc không có manh mối xác thực, cho tới bây giờ hung thủ vẫn nhởn ngoài vòng pháp luật, từ đó về sau Phù Lạc chính là tự lực cánh sinh, một đường thi đấu trường y, lấy trọn học bổng, cũng lấy thành tích tốt nghiệp vĩ đại nhất toàn trường.

Thánh tích mỗi năm học của nàng đều hơn người, các bệnh viện cực lực tranh thủ nhân tài, nhưng Phù Lạc không màng đến phúc lợi hậu đãi cũng lương một năm trăm ngàn, không giống người khác khi tốt nghiệp liền chọn bệnh viện lớn, nàng dứt khoát kiên quyết lựa chọn con đường pháp y này.

Giúp cảnh sát tìm bắt tội phạm, nàng lấy đó làm mục tiêu để an ủi cha mẹ trên trời.

“Đây là nguyên nhân vì sao khi làm việc Phù Lạc lại nghiêm túc như vậy, một năm bốn mùa không ngừng nghỉ, người bình thường đầu sợ hãi khi nhìn thấy người chết cùng thảm trạng vô cùng thê thảm, nhưng trong mắt Phù Lạc, nàng chỉ nhìn thấy hung thủ tàn nhẫn vô đạo.” David thở dài.

Tony đồng dạng tràn ngập kính ý nói: “Đây cũng là nguyên nhân khiến ta đi theo Phù Lạc, chính nghĩa cùng can đảm của nàng làm cho ta bội phục sát đất, hy vọng nàng về sao ta cũng có thể giống nàng như vậy”

David cùng Tony nhìn Farl chăm chăm, chỉ nhìn thấy vẻ mặt mãnh liệt của hắn, tầm mắt như dao, không biết là đang suy nghĩ cái gì, nhiệt độ không khí chung quang đột nhiên giảm mạnh, một thân sát khí vô hình, khiến cho người khác sâu trong nội tâm liền cảm thấy sợ hãi.

Farl có chút dăm chiêu nheo mắt lại, thân thể Phù Lạc như av6y5, nghĩ đến nàng đã bị thương tổn, đáy mắt trở nên nhợt nhạt hơn.

David cùng Tony chưa từng nhìn qua vẻ mặt này của hắn, hai người toàn thân cứng ngắc, cổ họng cũng không dám than một tiếng.

Nguyên lai, hắn cũng có thể khủng bố như vậy.....

David nuốt nuốt nước miếng, ánh mắt hướng Tony đi đến, lấy ánh mắt hỏi nàng: “Hiện tại làm sao bây giờ?”

Tony cũng run run nhìn lại hắn, ánh mắt tựa như sắp khóc: “Ta làm sao biết a!”

Bởi vì ngày thường cùng hắn rất quen thuộc, sớm đã đem hắn trở thành bạn, hướng chỉ phần lớn thời gian, Farl tóc đen mắt xanh tuần mỹ như thiên sứ từ trên trời rơi xuống, mê chết người còn không kịp, làm sao có thể nghĩ đến thân phận ma cà rồng tà ác của hắn.

Thẳng đến thời khác này, bọn họ mới lãnh hội điều đáng sợ nhất của ma cà rồng, cũng ý thức được Phù Lạc có ý nghĩa như thế nào, lúc này chính là nên nói một chút trấn an hắn mới đúng, nhưng thanh âm tựa như ở trong yết hầu, không dám ra tiếng, đánh phải tiếp tục cứng ngắc, mồ hôi lạnh tuôn rơi.

Đột nhiên thanh âm mở cửa đánh vỡ yên tĩnh trầm sâu, tiếng nói trong suốt dễ nghe bỏ dở không khí khẩn trương này.

“Di? Các người còn ở đây à?” Phù Lạc đi vào, ngoài ý muốn đã trễ thế này, ba người còn chưa có về nhà.

Một đạo ánh sáng trắng đông pha 1tan hắc ám, Phù Lạc xuất hiện như một đạo không khí mới mẻ giúp cho bọn người bên trong hít thở thông suốt.

“Như thế nào trễ như vậy mới trở về?” Farl đứng lên đi đến bên nàng, hắn vừa rời khỏi, hai người phía sau giống như bong bóng cao su xì hơi ở trên ghế, thoáng như vừa mới từ chỗ chết trở về.

“Ta hôm nay có việc a, không phải nói với người rồi sao?” Phù Lạc đem áo khoác treo lên, hướng chỗ để tư liệu đi đến, Farl liền đi theo phía sau.

“Người biết rõ trị an ở Los Angeles không tốt, còn ở bên ngoài trễ như vậy, xảy ra chuyện thì làm sao?”

“Này Đức tham viên đưa ta về.” Nàng nói

“Này Đức? Hắn cả ngày hôm nay đều ở cùng người?”

“Vừa rồi gặp hắn trên đường.”

“Khéo như vậy, ta hoài nghi hắn là lấy chuyện công làm việc riêng.”

“Chính là ở bãi đỗ xe, có cái gì công tư ở đây?” Phù Lạc nhủ mi, người kỳ quái này sao hôm nay dong dài như thế? Nói đông, nói tây, nàng tiện đường đi cùng hắn có quan hệ gì?

“Người còn muốn ở lại làm việc? Đã muộn thế này!”

“Thời gian của pháp y là không phân biệt thời gian, ta còn phải xét nghiệm a!”

“Xét nghiệm cái gì?”

“Máu, sáng nay vừa đưa tới, ta tạm thời để ở –? Nàng sưng sốt, nhìn bên trong tủ ướp lạnh, mười hai ống nghiệm tất cả đều — rỗng không!

Con người phát hỏa lập tức phùng phục vọt tới, người sau lưng đã sớm bỏ trốn mất dạng.

“Thối Farl, người lăn ra đây cho ta!”

Khâu Phù Lạc nổi trợn lồi đình lao tới, không nhìn đến David cùng Tony còn đang ngây ngốc, nổi giận dưng dưng tìm người.

“Phù Lạc, làm sao vậy?” David tò mò hỏi. Khấp thiên hạ chỉ có thủ trưởng của bọn họ mới dám rống to đối với Farl như vậy, mà Farl tức hồ cũng không có cách đối với nàng.

“Tên kại đem máu ta để trong tủ uống sạch cả rồi! Các người ai biết hắn ở đâu?”

Cho dù biết cũng không thể nói được, người ta chính là ma cà rồng nha, thử hỏi, có ai còn sống được không nếu dám bán đứng ma cà rồng.....

Khâu Phù Lạc cảnh cáo. “Vì sao không nói lời nào? Các người ai dám chứa chấp hắn?”

“.....”

Hai người ta thấy người thấy, cho dù nhìn thấy Farl vội vàng trốn xuống nhà xác, cũng không dám tiếc lộ một chữ.

“Không nói, tốt!”

Khâu Phù Lạc đột nhiên kéo cao tay áo, dùng cùn chà lau, xuất ra một cây châm đòn, lấy máu.

Không đến năm giây, Farl lập tức xuất hiện phía sau nàng, giống như biến ma thuật, giống như ba tháng chưa ăn cơm đối với nàng chảy nước miếng.

Phù Lạc một cước hướng hắn đá đến. “Xem người trốn thế nào! Ta dùng một cc máu là có thể tìm được người!”

Mọi người nghẹn họng nhìn trân trối, Farl bị Phù Lạc kéo như kéo thi thể trở về.

“Nhìn chuyện tốt người làm đi!”

“Người không khóa kho máu, ta nghĩ.....”

“Nói sao! Ta bị người hại chết rồi! Ngày mai như thế nào giao báo cáo cho người khác!”

“Ta quyên máu cho người.”

“Quyên cái đầu người! Phạt người một tháng cũng không được uống máu!”

“Phù Lạc ~”

“Sắc đẹp đối với ta là vô dụng!”

9. Chương 9

Ngày âm u, một âm mưu tà ác bắt đầu rục rịch. Một gã lão đại chỉ huy các thuộc hạ khác, đồng thời quan sát bốn phía.

“Mau! Mau lái xe, hai người các người mau đem đến phía sau đi, nhanh nhanh đi!”

Vài tên hán tử lén lút, công một chiếc túi to, xuống xe đi nhanh ra phía sau trung tâm giám thức, xe lập tức đóng nhanh cửa, chạy nhanh mà đi.

Đội lát nữa, hai người phụ trách bắt nòng, ta canh cửa, nhanh tay nhanh chân, càng gọn gàng sạch sẽ càng tốt.”

“Phát tài rồi!” Trong đó một người nhin không được mà hoan hô, bọn họ thật vất vả mới thừa dịp mới có thể bắt được nòng, đây là kế hoạch bắt người gian nan nhất mà bọn họ từng làm, bởi vì trung tâm giám thức được bảo vệ rất nghiêm ngặt, bên cạnh lại là trạm tuần tra của cảnh sát, bọn họ phải đợi rất lâu mới có cơ hội ngày hôm nay.

Một gã thủ hạ nhìn về băng ghế phía sau, tò mò hỏi: “Lão đại, nữ nhân này thực sự đáng giá như vậy sao? Có thể làm cho đối phương ra giá cao như vậy.”

Lão đại ngồi trên nở nụ cười xót xa: “Người ta vì tiền, vì quyền thế, vì danh dự, cái gì cũng có thể làm được,”

“Nữ nhân này là ai? Vì sao chúng ta phải giết nòng?”

“Ai mà biết được, tám phẩm là tìm ra chứng cứ và bí mật của người khác, cho nên mới thiết mạng!”

“Ta biết nòng, nòng là pháp y, nghe nói rất nhiều vụ án không tìm ra chứng cứ, nòng có thể kì tích tìm ra chứng cứ phá án, cho nên có rất nhiều đại quan bị bắt bỏ tù rất hận nòng, không ích người muốn hãm hại nòng nhưng chưa bao giờ thành công.”

“Nghe nói nòng hai mươi tư giờ đều ở chung với người chết a.”

“Ta cũng có nghe nói qua, những người đó sợ dĩ giết không được nòng, là vì nòng có thể cùng người chết nói chuyện.”

“Ta nghe nói là nòng nữa đêm đều uống máu người chết, dùng người chết để luyện pháp thuật, là vu nữ thời hiện đại” (vu nữ tương tự như phù thủy thời xưa đẩy các nòng àh)

Nội dung càng ngày càng kích thích, một đám người lưng cũng càng ngày càng lạnh, ánh mắt nhất trí hướng nhìn lại phía sau, đột nhiên phát giác bọn họ sẽ đối phó với người thực khó giải quyết.

“Ban ngày ban mặt, sợ cái gì, chính là một nữ nhân thôi! Đem nòng đưa đến sau núi hoang là được rồi, trừ khi các người không muốn số tiền kia!” Lão đại uy hiếp trừng mắt nhìn mọi người.

Nói đến tiền, tinh thần liền tỉnh táo lại, việc này thành công bọn họ sẽ có số tiền đủ để bọn họ tiêu dao cả đời, dù sao mỗi người trên người đều mang tội án, cái gọi là có tiền có thể sai khiến quỷ ma, là chuyện thương thiên hại lý cũng làm!”

“Ta cần tiền! Ta làm.”

“Ta cũng làm!”

“Giết một người mà thôi, cũng không phải chưa từng làm qua!”

Lão đại hài lòng gật đầu. “Vậy đừng nói nhảm nữa, đem chuey65n này làm cho xong đi.”

Xe đi sâu vào vùng núi hoang Dã Tĩnh, bọn họ đem túi chuyển xuống xe, mở nữ nhân còn đang hôn mê bên trong ra.

Cho tới bây giờ, bọn họ mới có thể nhìn kỹ nữ nhân này, ánh mắt nhất trí mê đắm nhìn nòng.

“Hắc! Đông Phương nữ nhân này cũng thật xinh đẹp!”

“Giết thật đáng tiếc, lão đại, có thể chơi đùa một lát hay không?”

“Ta không chơi đùa cùng Đông Phương nữ tử, trước làm cho ta mê đắm một chút lại giết không được!”

Mọi người chảy nước miếng, lão đại ánh mắt tà dâm nhìn bọn họ, hắc hắc cười nói: “Được rồi, không nếm cũng rất đáng tiếc, ta đến trước.”

Lời này vừa nói ra, lập tức đưa tới những người khác oán giận, nhưng lão chính là lão đại, ai phản đối trừ khi chán sống, những người khác tranh không được đầu tiên, đành tranh thứ hai, nhất trí cùng chơi đoán số quyết định trình tự, về phần lão đại kia, đã sớm khẩn cấp cởi quần, lộ ra dáng người xấu xí cùng thô鄙, liếm môi, thêm nhỏ dãi đi đến bên dưới tầng cây.

Ngay khi hắn dùng mười ngón tay thô鄙 cởi bỏ quần áo nữ nhân, một chút bóng ma bao phủ phía trên, rõ ràng là ban ngày ban mặt, chung quanh lại trở nên lạnh lẽo u ám.

Vài tia màu đen theo lá cây nhẹ nhàng xuống dưới, rễ cây như bưng bình, từng bước quán quang cổ lão đại, hắn chậm rãi ngừng đầu, sắc mặt nháy mắt đông lại, huyết sắc không còn, đời này hắn chưa từng thấy qua cảnh tượng làm cho người ta sợ hãi như vậy.

Một gã nam tử trắng bệch như người chết d8ang ở trên thân cây, mái tóc dài như cuốn lấy hắn, cặp đồng mâu kia tản ra ma tính màu đỏ, chính trực dõi theo hắn, làm cho hắn không thể động đậy, không thể mở miệng, toàn thân chỉ có thể run rẩy.

“Người thật to gan dám chạm vào nàng.....” Mong tay lợi hại như dao, ở trên cổ nam nhân họa vài đường.

“Quý Quý ah!” Những người khác kinh hoàng kêu to, thoáng chống, tất cả đều cứng lại rồi, giống như bị điểm huyết không thể động đậy.

“Lại đây.” Farl mệnh lệnh trầm thấp.

Các nam nhân bị hồng mâu của hắn khống chế tâm trí chậm rãi hướng hắn đi lại.

“Vì sao bắt cóc nàng?” Hắn lạnh lẽo hỏi.

“Có người bảo chúng ta giết nàng.....”

“Ai?” Tuấn mâu thoáng chốc trở nên đỏ rực.

“Không biết..... Đối phương chỉ liên lạc với chúng ta qua điện thoại Chưa từng thấy qua....”

Lửa giận tràn ngập trong không khí, tóc đen trên cổ bọn họ càng lúc càng nhiều, chỉ cần hắn hơi dùng lực một chút, lập tức có thể lấy mạng bọn họ, nhưng làm vậy cũng vô dụng, bởi vì người đứng phía sau mới là nguyên nhân nguy hiểm, giết những người đó, Phù Lạc sẽ không vui.

Farl thở phì phò, trán chảy mồ hôi lạnh, thái dương nóng cháy cùng ánh sáng làm hắn chịu không nổi, hắn không thể ra ngoài lâu, nếu không sẽ tan biến mất, sức khỏe càng ngày càng yếu đã cảnh báo hắn.

Trước khi Phù Lạc bị mang đi, hắn nghe được tiếng tim nàng đập kịch liệt cùng tiếng kêu cứu của nàng, biết nàng xảy ra chuyện, vì truy tìm tung tích của nàng, hắn bay vọt lên mái hiên, đuổi theo hương vị mỏng manh phát ra từ trên người nàng, tuy rằng Phù Lạc vì hắn điều chế kem chống nắng, áo choàng, nhưng vẫn làm cho hắn tiêu phí rất nhiều năng lượng.

Tia tử ngoại có khắp nơi, làm cho da thịt hắn xuất hiện nhiều vết đen loang lổ, thậm chí còn xuất hiện một tầng bụi mỏng.

Máu..... Hắn cần máu.

Bắt lấy tên lão đại kia, hắn dùng răng nanh bén nhọn xâm nhập cổ đối phương hút máu.

Thực khổ, Trong máu có hàm lượng cao thuốc.

“Đáng chết!” Hắn đem máu phun ngược ra, hung hăng rửa sạch vài tiếng.

Đem gian nhân mê man ôm vào trong lòng, bóng đen bay lên không trung, nhanh chóng biến mất trong rừng rậm.

“Chết tiệt! Người muốn tự sát sao? Cư nhiên ban ngày lại chạy ra ngoài!”

Khâu Phù Lạc tức giận chỉ vào Farl mắng to, nàng rất ít khi tức giận, lại cna2g không mất bình tĩnh, nhưng là hiện tại, đối mặt với những vết đen trên người Farl, nàng vừa tức lại vừa kích động.

Tony cùng David vừa vào cửa, sau khi cứu Phù Lạc về, David nhận được tin tức của Farl, liền đến cảnh sát báo án, trước mắt chỉ bắt được vài tên bắt cóc không hiểu vì sao té xỉu trên mặt đất.

“Người ban ngày đi ra ngoài, tương đương đem chính mình đưa vào lò nước, người nghĩ chính mình không đủ đen, hay là người chán sống rồi!”

Farl nằm trong quan tài bị mắng đến thối đầu, cũng một trận tức giận.

“Có lầm hay không! Ta là ân nhân cứu mạng của người nha! Nếu không có ta, hiện tại nằm trong quan tài chính là người mà không phải ta!”

“Phốc.....”

Hai người ngạc nhiên trừng mắt nhìn người bên cạnh.

“Khụ..... Thực xin lỗi.” David xấu hổ nhìn bọn họ, bởi vì so sánh việc nằm trong quan tài rất buồn cười, cho nên không thể nhịn được, không có ý ngăn cản vậy vậy tay bảo bọn họ tiếp tục.

Trừng mắt nhìn David, hai người lại tiếp tục so giọng ai lớn.

“Người là ngu ngốc sao? Sao không gọi David đi, nhất định là người thích bị ánh nắng mặt trời thiêu thành tro!”

“Ta không phải không biết gọi người khác! Chỉ là đi theo mùi hương của người là việc không phải dễ dàng, có thể đem người trở về, còn không biết cảm ơn!”

“Vạn nhất người thất bại thì làm sao? Chẳng những không cứu được ta, còn không có người biết ta bị bắt cóc!”

“Chuyện này sẽ không có!”

“Người làm sao mà biết!”

“Vì ta nhất định sẽ đem người cứu trở về!”

“Nhìn bộ dáng của người xem! Cho dù được người cứu sống cũng sẽ bị người hù chết, ta sẽ chết lần hai!”

“Phốc.....”

Tony che miệng, thiếu chút nữa không chịu nổi hai ánh mắt đường như muốn giết người phóng tới.

“Hắc.... Không có việc gì.” Nàng chột dạ cúi đầu xin tha, thực thức thời lui về sau trốn đi.

Hai người đặng đặng sát khí liếc mắt một cái, lại tiếp tục tranh ai đúng ai sai.

“Nếu không phải ta đúng lúc đuổi tới, người có thể tiêu diêu tự do tự tại đứng ở chỗ này mà tức giận sao?”

“Người nhìn gương xem đi, nói người hiện tại không nên kiêu ngạo a!”

Mặt Farl liên tiếp run rẩy. “Người biết rõ ma cà rồng trong gương không có hình ảnh, còn dám nói ta!”

“Phiền người lần sau không cần làm chuyện ngu ngốc như vậy nữa!”

“Người tài trí sao, biết rõ chính mình thường bị ám toán còn dám hành động một mình!”

“@#\$ –”

“ \$#@ –”

Thấy một màn như vậy, Tony nhìn không được thâm cảm thán một tiếng: “Oa ~~ rất lãng mạng nha”

David nghe như gặp quỷ nhìn về phía nàng. “Vị tiểu thư này, xin hỏi người nhìn lãng mạng thế nào?”

“Người không phát hiện ra sao? Bọn họ sợ dĩ cãi nhau, là vì quan tâm đối phương!” Tony cường diện, cùng cảm khái nói: “Ta chưa từng gặp qua Phù Lạc tức giận như vậy, chỉ là để ý đến an toàn của đối phương, mới có thể khiến nàng mất đi bình tĩnh, mà Farl vì cứu nàng trở về, tình nguyện mạo hiểm có thể hóa thành tro tàn, sao không cảm động chứ?”

Cảm động? David trông mắt kính hồn nhiên một vòng, chỗ này trừ bỏ là cao ốc bình thường, thì gian phòng của Farl âm trầm quỷ ám, trần nhà giăng đầy mạng nhện, ở giữa phòng còn có cổ quan tài, cảnh tượng như vậy không nên dùng từ cảm động a.

Hơn một một người là ma cà rồng khủng bố dữ tợn, một người là nữ thần long không sợ trời không sợ đất, cãi nhau để tranh đúng sai, càng bị áo chế lại càng hăng, làm hại hấn đứng bên cạnh giả cảm giả điếc làm bức tượng.

Hai người thoát nhìn không thể nào lãng mạng được, nhưng đúng theo lời Tony nói, bọn họ thực để ý đến đối phương, cho nên hiện tại mới cãi nhau đến đỏ mặt tía tai!

Xem ra bọn họ còn muốn đại chiến ba trăm hiệp, cho nên Tony đề nghị đến phòng khách giết thời gian, David đương nhiên là vô điều kiện tán thành, quyết định chờ hai người kia cãi xong mới vào.

Biểu hiện của Farl, làm cho ấn tượng về ma cà rồng của Tony cùng David hoàn toàn đổi mới, cho dù nội tâm còn có chút kiên kị đối với ma cà rồng, hiện tại cũng đã tan thành mây khói, nay bọn họ tin tưởng Farl trăm phần trăm, bởi vì bọn họ đã có hiệp nghị với nhau –

“Các người nói cái gì?”

Khâu Phù Lạc trừng mắt nhìn hai người bọn họ, Tony cùng David vây quanh nàng, vẻ mặt tức mục nói cho nàng quyết định của bọn họ.

“Đừng nói đùa!” Nàng thất thanh kêu lên.

“Đây không phải đùa, Phù Lạc.” David nghiêm chỉnh nói: “Lần bắt cóc này không phải là chuyện nhỏ, không chỉ là đe dọa tính mạng mà thôi, có người thật sự muốn giết người.”

Tony nghiêm túc gật đầu. “Bởi vậy chúng ta cho rằng tốt nhất là người nên xin nghỉ dài hạn, tạm thời không nên đụng vào bất cứ vụ án nào, ta cùng David sẽ tiếp thu hết thảy.”

“Mạng người quan trọng, không được cũng phải được.”

“Ta có thể gọi cảnh sát đến giám hộ hai mươi tư giờ.” Phù Lạc quát cường phản bác.

“Cũng không được, nếu đối phương thật sự muốn giết người, nhất định sẽ không từ biện pháp nào, hơn nữa nhân lực cảnh sát cũng có hạn, chúng ta không thể để người mạo hiểm.”

“Cho nên chúng ta nhất trí cho rằng, chỉ có Farl mới có thể bảo đảm an toàn cho người, người phải ở bên người hấn.”

Bọn họ hai người một đàn một hát, lý do hoàn mỹ không tỳ vết, ăn ý đến mức làm cho nàng không thể nói lời nào.

Khâu Phù Lạc trừng mắt nhìn biểu tình kiên quyết của bọn họ, ý đồ phản bác: “Các người không thể tự tiện quyết định, ta mới là người phụ trách ở đây.”

“Người nhân cơ hội này nghỉ ngơi đi, bọn ta sẽ thay người làm mọi việc.” David nói.

“Đúng, chúng ta sẽ làm tiếp công việc của người, sẽ không làm chậm trễ công việc.” Tony nói.

“Nếu người kiên quyết tạm thời không chịu lánh mặt, nhất định sẽ gây trở ngại chúng ta.” David còn nói.

“Gây trở ngại chúng ta chính là gây trở ngại tiến độ công việc.” Tony tiếp lời.

“Vì an toàn của người, người phải hai mươi từ giờ ở bên Farl.” Hai người nhất trí tuyên cáo quyết định cuối cùng.

Lời này nói được lời nói chính nghĩa, đạo lý rõ ràng, bắn trúng nhược điểm của nàng, làm nàng á khẩu không trả lời được.

“Muốn ta lánh mặt thì còn có thể, nhưng vì sao ta nhất định hai mươi tư giờ phải ở bên Farl?” Nàng vẫn là không phục.

“Bởi vì hấn cứu người nên mới bị thương!”

“Tri ân báo đáp là chuyện phải làm!”

“Cho nên người phải hảo hảo chiếu cố hấn!”

“Lời nói của Farl, không thể làm trái!”

Nghe được một chút! Đây là tiếng người sao? Muốn nàng không được làm trái Farl? Chuyện ma quỷ hết lần này đến lần khác, nàng là thủ trưởng nha! Là linh hồn của khoa giám thức nha! Cư nhiên muốn nàng lưu lại hầu hạ hấn, còn phải hai mươi tư giờ đội lệnh, nàng cũng không phải lão bà của hấn!

Từ khi nào hai vị này lại thay đổi như vậy? Trước kia không biết ai suốt ngày ở bên tai nàng phiền toái muốn nàng cùng ma cà rồng bảo trì khoảng cách, tránh cho chết thể nào cũng không biết, hiện tại chẳng những muốn nàng chiếu cố Farl, còn muốn nàng hai mươi tư giờ không thể rời đi hấn.

Nàng không phải tiểu hài tử ba tuổi, cần bảo hộ đến như vậy, rất khoa trương!

“Các người có phải bị tên kia thôi miên không? Tại sao nghiêng về một bên!”

“Chúng ta không có bị thôi miên, xem ánh mắt chúng ta sẽ biết.”

“Người bị thôi miên ánh mắt sẽ không sáng, xem chúng ta hai mắt đều sáng ngời a.”

“Chúng ta là nói công đạo thôi.”

“Không thể, ta cho rằng –” Nàng còn muốn kéo hơi tàn giấy dựa, nhưng một câu còn chưa nói xong, tên lập tức bay đầy trời.

“Người dám phản đối, chính là không để ý đến đạo nghĩa.”

Đúng, một tên bắn trúng can nàng.

“Vô tình vô nghĩa!”

Một đao đâm vào phế của nàng.

“Lấy oán trả ơn!”

Một kiếm xuyên thẳng trái tim nàng.

“Ngay cả ma cà rồng cũng không bằng!”

Bị loạn đao chém chết.

“Uổng phí chúng ta luôn luôn kính trọng người, sùng bái người, bội phục người, thế nhưng người lại làm cho chúng ta thất vọng, lo lắng, khổ sở, ăn không ngon ngủ không yên, tùy hứng làm bậy như thế, công và tư chẳng phân biệt được.”

“Được rồi, được rồi! Ta đã biết! Đừng niệm nữa, ta đầu hàng!”

Sự tình, liền như vậy định rồi.

Không ai chú ý đến, bóng tối trong phòng thấp thoáng hai đạo lam quang, nhìn một màn này, ở nơi lóe ra quang mang kia đang hắc hắc cười trộm.

Số ít phục tùng đa số, cũng không muốn mọi người trong tổ thêm phiền toái, Khâu Phù Lạc tạm thời xin nghỉ dài hạn, coi như là báo đáp Farl đi, dù sao cũng bởi vì có hấn, nàng mới có thể bình an vô sự ngồi trong nhà, bắt chéo chân nhàn hạ xem tạp chí.

Nhưng là, đột nhiên không có việc gì làm thực sự không quen, cho nên rất nhanh tìm đến công việc, phương pháp thì có rất nhiều, nếu không thể đi đến trung tâm, nàng liền đem thiết bị thí nghiệm về nhà, tiếp tục khám phá thân thể vĩ đại huyền bí của ai đó.

“Trong tôi có chất kháng sinh, tác dụng kháng khuẩn, ta luôn luôn tự nghĩ, có thể trong cơ thể ma cà rồng các người đã tồn tại vi khuẩn nào đó qua trăm ngàn năm, mà tôi sẽ đem loại vi khuẩn này giết chết, cho nên các ngươi mới bị uy hiếp.”

Khâu Phù Lạc quan sát phản ứng hiển thị trên kính hiển vi, quả nhiên phát hiện có một vài thành phần không biết tên trong máu của Farl nổi lên bài xích kịch liệt với tác dụng của tôi.

“Có lẽ vậy.”

Farl thuận miệng đáp, giờ phút này hắn chính là đang nằm bên cạnh bàn thí nghiệm của Phù Lạc, rõ ràng có ghế dựa không ngồi, càng muốn ra vẻ tiêu sái nằm trước mặt nàng, bởi vì chỉ có như vậy, hắn mới có thể thường thức vẻ mặt chuyên chú xinh đẹp của nàng.

Hắn một tay chống mặt, lam mầu thâm thúy thủy chung không rời khỏi dung nhan của nàng, cô nam quả nữ ở cùng một chỗ, hắn đương nhiên không thay đổi bản tính ma cà rồng, lúc nào cũng đối với nàng nháy mắt đưa tình.

Khâu Phù Lạc tuy rằng không bị hắn thôi miên, định lực cũng cao, nhưng có người bên cạnh liên tục đưa tình, cảm giác cũng rất chói mắt.

Nàng hướng hắn liếc mắt một cái, ánh mắt nhiệt tình hồi báo càng nhiều khiêu khích, nhện không được làm nàng xấu hổ.

“Người không sợ bị mù sao?”

“Sẽ không.”

“Có thể hay không mời người nhìn chỗ khác, không nên hơi một tí liền mất đi mầy lại, thực chói mắt nha.”

Rõ ràng là đang châm chọc hắn, Farl lại cười đến vui vẻ, hai chữ chói mắt đến nỗi tai hắn tựa hồ thành từ ca ngợi, hại nàng một chút khoái cảm mắng người cũng không có.

“Người làm nghiên cứu của người, ta làm thí nghiệm của ta.”

Nàng dừng lại, tò mò hỏi: “Thí nghiệm cái gì?”

“Nhìn xem phải mất bao nhiêu thời gian mới có thể thành công quyến rũ người.”

Chỉ biết miệng hắn phun ra lời nói không đúng đắn! Khâu Phù Lạc trừng mắt liếc nhìn hắn một cái, vốn định răn dạy hắn một phen, nhưng khi thoáng nhìn thấy miệng vết thương thực kinh tâm kia, lại lập tức mềm lòng.

Đêm qua xem xét vết thương cho hắn, trên mặt hắn chỗ bị tia tử ngoại làm bỏng đã muốn khôi phục lại, nhưng thân thể vẫn chưa hoàn toàn khôi phục, nghĩ đến hắn mạo hiểm có thể bị hóa thân 2h tro tàn cũng đi cứu nàng, nàng không thể không thừa nhận chính mình thực sự cảm động.

Tony nói với nàng, khi Farl ôm nàng xuất hiện ngoài cửa sổ, sắc mặt hắc đã hiện ra màu gỉ sét, toàn thân đều là hơi nước, làm mọi người sợ tới mức tè ra quần, nhất khí cho rằng người cần cấp cứu chính là hắn, bởi vì nàng chỉ bị hôn mê mà thôi. Nhưng Farl kiên trì muốn bọn họ chiếu cố nàng trước, bởi vì hắn ở trên người nàng ngửi thấy một loại dược phẩm hóa học khác, kiên trì muốn bọn họ làm rõ ràng mới bằng lòng bỏ qua.

David nói nàng bị tiêm thuốc mê, nàng cũng đoán được, khi bị bắt cóc, nàng không ngừng giãy dụa kêu cứu, kẻ bắt cóc vì muốn làm cho nàng im lặng, ở trên cánh tay nàng đâm một châm, sau đó nàng liền mất đi ý thức, chờ khi tỉnh lại đã nằm ở trên giường bệnh của trung tâm giám thức.

Khi nàng nghe xong mọi người nói qua sự tình 2m trong đầu nàng chỉ có một ý nghĩ, nàng muốn gặp Farl.

Bởi trong người không có gì, lập tức liền trở về tìm Farl, nàng phải biết rằng hắn chỉ là nằm ở trong quan tài, mà không phải là đã chết.

Thẳng đến khi nhìn thấy Farl, cởi bỏ đi gánh nặng ngàn cân mới dần dần trầm tĩnh lại.

Farl ngày hôm qua tính mạng còn nguy kịch, hôm nay lại đối với nàng tán tỉnh, thật sự là cách xa vạn dặm.

“Miệng vết thương người sao rồi?” Lời nói muốn mắng chửi người, cuối cùng lại trở thành quan tâm ân cần.

“Đã không còn trở ngại, trừ khi bị thái dương thiêu đốt, hoặc bị cọc gỗ đâm vào tim, cái khác không chết được.” Hấn ngả ngón nói, ánh mắt tà khí chớp động nhìn nàng.

“Người khua môi múa mép.” Nàng vừa buồn cười vừa trách cứ.

“Ta là nói thật, con người hay nói dối, ta chính là khinh thường.”

Hấn là thân sĩ xã hội thượng lưu ba trăm năm trước, mặc dù mọi thời điểm đều có sự tà ác, nhưng ở chung càng lâu, nàng càng phát hiện hẳn hết lòng tuân thủ lời hứa, đáp ứng nàng không động đến bọn người Tony cùng David là sẽ không động đến, trừ khi có chuyện quan trọng, nếu không cũng sẽ không đi hút máu người khác, chỉ dùng máu do nàng cung cấp, so với ngục quân tử, hẳn càng biểu hiện sự chân thật.

Cùng hẳn ở cùng một chỗ, nàng ngoài ý muốn cảm thấy thoải mái tự tại, muốn nói đề tài gì cũng được, không cần lo lắng lời nói của chính mình dọa đến người khác, bởi vì lời nói của hẳn so với nàng càng dọa người hơn, Không cần phiền não chính mình rất đặc biệt, bởi vì hẳn cũng như nàng, không cần lo lắng cuộc sống tràn đầy máu me, bởi vì hẳn đối với máu càng hứng thú hơn nàng.

“Biểu tình của người thực nghiêm túc, tức giận sao?” Hấn đột nhiên mặt đối mặt dựa vào người nàng rất gần, một bộ dáng sợ nàng tức giận, nhưng biểu tình lại thực đáng đánh đòn, vẻ mặt có chút trêu tức, nhưng ánh mắt lại đầy nghiêm túc.

Đây là tác phong của hẳn, chỉ cần có cơ hội, hẳn sẽ ở thật gần nàng nói chuyện, cố ý dùng hơi thở nóng rựa kia trêu chọc nàng, mà nàng luôn cố ý không quan tâm, muốn bình tĩnh cho hẳn xem.

Trên thực tế nàng biết được, từ lần đầu tiên nhìn thấy hẳn, lòng của nàng đã không còn bình tĩnh.....

“Ta mới không nhỏ nhen như vậy, nhìn người bị thương, không so đo với người.” Nàng quay đầu, vì ngực rung động mà hai gò má dần nóng lên.

“Ta đây tình nguyện bị thương nhiều một chút, có thể có được đãi ngộ đặc biệt của người.”

“Nghĩ đến mơ.”

Hấn cười đến rất thích, cùng nàng tán tỉnh trở thành hưởng thụ cao nhất, chỉ sợ hẳn không cứng rắn chống đỡ. Nàng hôm qua hẳn đã bị thương rất nặng, uống máu, cũng chỉ có thể khôi phục nguyên trạng mà thôi, cổ cùng các bộ phận khác cũng còn bồng rất.

“Ma cà rồng không phải có năng lực tái sinh sao? Vì sao người chỉ có bộ mặt là phũ phàng hồi như cũ, các bộ phận khác thì không giống như vậy?”

“Người cho rằng ta là thần thánh sao? Ta đây là bị tổn thương trầm trọng, hiện tại lại không phải trăng tròn, là thời điểm mặt trăng yếu nhất, ít nhất là phải chờ tới khi trăng tròn, ta mới có thể hòa toàn hồi phục, đương nhiên, có cách khác rất nhanh hồi phục như cũ, trừ khi ...” Hấn lại lộ ra cái loại tươi cười tràn đầy tà khí mê chết người kia, con người lóe lên quang mang, khi lam khi hồng.

“Trừ khi cái gì?” Nàng ngẩn đầu.

“Trừ khi người cho ta cắn một ngụm.” Nói xong, hẳn đã muốn chạy biến đi, miễn cho bay tới một cây châm đồng, phạt châu hoặc là củ tỏi.

Nhưng người khác cho dù có các thứ này cũng không thể uy hiếp hẳn được, bởi vì hẳn chỉ cần dùng ánh mắt thôi miên, liền có thể khống chế đối phương đem củ tỏi nuốt vào bụng, đem châm đồng cắm vào móng chính mình, mà phạt châu phải đối với người tín ngưỡng thành kính mới có hiệu lực, bất luận kẻ nào lấy phạt châu uy hiếp hẳn chỉ biết hẳn lấy làm đạn đánh lại, lấy kính phạt đến đâu bị hẳn làm giấy vệ sinh.

Chuyện gì cũng chưa phát sinh!

Hấn đợi cả buổi, không có châm đồng bay đến, rất ngoài ý muốn.

“Máu của ta có thể giúp người hồi phục lại như cũ?” Nàng hỏi.

Hắn nhú mào. “Ta nói rồi, máu của người thực thuần khiết, trong trăm ngàn người mới có, máu càng tinh khiết càng có thể cho ta thêm lực lượng.”

Nàng lại nói: “Nếu người hút máu của ta, ta có bị biến thành ma cà rồng không?”

“Sẽ không, trừ khi ta hút máu của người, khi trái tim người không còn đập nữa, ta đem huyết của ta rót vào cơ thể người, người mới có thể biến thành ma cà rồng.”

“Thì ra là thế.....”

“Như thế nào? Người sẽ không đột nhiên ‘tâm huyết dâng trào’, nguyện ý cho ta vào trăm cc?” Hắn tươi cười.

“Được, ta cho người máu.” Nàng nói.

Nhẹ nhàng bâng quơ một câu, làm cho hắn kinh ngạc không thôi.

Hắn một phen ôm nàng vào lòng, nháy mắt tiếp theo, ánh mắt hắn, hơi thở hắn, tản ra ma tính mãnh liệt.

“Đây chính là người nói.”

Nàng nuốt nước miếng, cho dù hắn ở chung lâu như vậy, hắn nhìn không được bị khuôn mặt trên choker của hắn làm tâm hoảng ý loạn.

“Ta nói sẽ không.....hối hận.....” Sẽ không mới là lạ, nhưng lời đã nói ra, không thu trở lại, nàng cũng không muốn nhận.

Hắn nở nụ cười tà khí, có chút đắm chiêu nhìn nàng chằm chằm, giống như muốn xem chỗ sâu nhất trong linh hồn nàng, giải độc tâm tư nàng.

“Làm sao nhìn ta như vậy?” Nàng bị nhìn thấy thực không tự nhiên.

“Vì sao?”

“Cái gì? Vì sao?”

“Vì sao đột nhiên đáp ứng? Trước kia mặc kệ là như thế nào, người cũng không chịu bỏ thí một chút, chỉ cóa2n ta có ý đồ bất lương, liền giống như đại pháp sư thu yêu, không lưu tình chút nào, vì sao lại đột nhiên đổi ý?”

“Trước khác nay khác, trước kia ai cũng không thể xem như không có việc gì để người ta ở trên cổ cần một ngụm? Bất luận kẻ nào bị muỗi cắn, đều thẳng tay đánh nha!”

Hắn da mặt rút lại. “Ta cũng không phải muỗi.....”

“Đạo lý giống nhau thôi, người muốn máu máu của ta, ta đương nhiên đề phòng a, nhưng hiện tại người là vì cứu ta mới làm tổn thương nguyên khí, quyền chút máu cho người, coi như báo đáp ân tình của người.”

“Là như thế sao?”

Ánh mắt sắc bén của hắn làm nàng tim đập nhanh, rất sợ bị nhìn ra tâm tư chân chính, nàng mới không cần cho hắn biết tâm ý chính mình, rất xấu hổ, nàng mới không cần!

“Đương nhiên, hoài nghi sao?” Nàng cố ý biểu hiện không cần, nhưng hai má đỏ bừng chính là không hợp lắm.

“Thực khả nghi.” Hắn tới gần, chính là chưa từ bỏ ý định, không nên tìm căn nguyên, đem nàng làm thấp thỏm, có chút tức giận.

“Rốt cuộc có muốn hay không? Không cần cũng được!”

Nàng muốn đẩy hắn ra, ngược lại tim càng đập nhanh.

“Đương nhiên muốn, ta làm sao có thể buông tha mỹ vị người ban cho.” Hắn cười nhẹ, tiếng nói khêu gợi ở bên tai nàng nhẹ phẩy, hơi thở mị hoặc kia đã trở lại.

“Ta cảnh cáo ngươi nha, không được uống quá nhiều, nhiều nhất chỉ có thể uống hai trăm cc.” Nàng tim đập ngày càng nhanh, cố gắng ức chế, ý đồ dùng ngữ điệu lạnh nhạt che dấu chính mình không được tự nhiên.

“Yên tâm, ta có thể tiết chế.” Hắn hơi thở ấm áp cẩn thận ở trên cổ nàng lưu luyến, cũng không có lập tức cắn xuống, giống như đùa, hai nàng nổi lên một trận nổi da gà.

“Rất ngứa..... Ngươi nhanh một chút được không?”

“Đừng nóng vội.” Hắn thanh âm khàn khàn mà có từ tính, ở bên tai nàng nhẹ giọng nói lời nhỏ nhẹ, coi như có sợi bông phất qua. “Hút máu là nghi thức thần thánh, tuyệt đối không thể đùa bỡn, ta không muốn làm đau ngươi.”

Cảm giác này thực kì diệu, nàng chưa bao giờ từng có, ở trong xã hội Phương Tây cởi mở, nàng lại bảo lưu tư tưởng Phương Đông bảo thủ, cùng bạn trai ít nhất chỉ tới trình độ hôn môi, hơn nữa mỗi một đoạn tình cảm lưu luyến rất nhanh đều chết non, cho nên thậm chí trình độ dắt tay cũng không có.

Cảm giác bị hắn ôm..... Nàng cảm thấy thân thể nóng lên, tâm tựa như không khống chế được. Cánh tay rắn chắc của hắn ở trên cổ nàng chậm rãi duy chuyển thực mê người, biết rõ ý định khiêu khích của hắn, cũng không thể nào cảm thấy chán ghét, cũng không ngăn cản.....

“Thơm quá..... Kỳ quái? Ngươi như thế nào đột nhiên trở nên thơm như vậy?”

“Ngươi không cần thừa cơ kéo dài thời gian có được không?”

“Không, là thật, ta cảm giác được nhiệt độ cơ thể ngươi đang nóng lên, lỗ chân lông cũng co duỗi, mùi hương trên người càng nồng nàn hơn.”

“Ta không có sử dụng nước hoa.”

“Ta là đang nói hương vị tinh thuần trên người ngươi, tựa hồ như.....” Về mặt hắn có chút say mê, một bên tinh tế hít thật sâu, muốn xác định lại một chút, chớp mũi lướt qua da thịt non mềm của nàng, cảm giác nhận nhận hai nhiệt độ cơ thể nàng bay nóng nhanh hơn.

“Ngươi là cái hay sao? Đừng ngủi ta như vậy!” Nàng nhẹ giọng kháng nghị, muốn thoát khỏi kiềm chế của hắn.

“Ta biết, chính là thập yêu vị đạo.” Hắn rất cuộc xác định.

“Cái gì?” Nàng quay sang, không ngờ lại vừa lúc chống lại tuần dung của hắn gần ngay trước mắt, rất gần rất gần, gần đến gần chớp mũi hai người chạm vào nhau, tầm mắt giằng co.

Lam mâu lóe quang mang sáng ngọc, không phải tươi cười như bình thường, mà là chuyên chú, ma mị, dụ hoặc.

“Nàng nhìn thẳng lam mâu xem thử chỉ nhìn thấy lam mâu nở nụ cười, đặt ra một chút nhu tình, ý cười làm cho người ta say mê.

“Một loại mùi hương của xử nữ động tâm.....”

Tiếng nói khàn khàn như thôi miên nàng, môi hắn cũng chụp xuống, nàng muối giã dựa, hai tay cũng không tự chủ phủ trên bả vai rộng lớn của hắn.

Không phải muốn hút máu nàng sao? Như thế nào lại biến thành miệng.....

Tinh lực đã bị hút hết.....

Vô lực.....

Nàng thiếu chút nữa đã quên đi đặc dị công năng của hắn, chỉ cần cho hắn một giọt máu, một sợi tóc, một chiếc răng, hắn cũng có thể nói rõ ra thân phận cùng đặc thù riêng của đối phương, cho nên hắn khó kìm lòng nổi lên phản ứng, tim đập kịch liệt, cùng với nhiệt độ cơ thể đột ngột tăng nhanh, hoàn toàn không thể gạt được hắn.

Hai môi ấm áp giao nhau, dây dưa không rõ, nàng thân bất do kỷ nhắm mắt lại, cảm nhận được xâm nhập của đối phương, ôn nhu triển miên nhưng cũng tùy ý làm vậy.

Hắn hôn ôn nhu như thế, đầu lưỡi linh hoạt cuốn lấy nàng, dường như muốn nuốt lấy nàng cùng tia lí trí cuối cùng.

Đây không phải là nụ hôn đầu tiên của nàng, nhưng không có phần khích như hắn, tao nhã, cuồng dã, thần bí cùng tà mị, độc chiếm đôi môi ngọt ngào của nàng.

Giống như đã trải qua một thế kỉ, khi môi hai người rời nhau, nàng mở mắt ra, ngóng nhìn một mảnh lam mâu trong suốt như biển.

“Người thôi miên ta?”

“Không có, không nhớ rõ sao? Ta nói rồi, thôi miên của ta không có tác dụng đối với người.”

“Nhưng.....nhưng.....”

Tay hắn xoa xoa khuôn mặt mềm mại như tơ của nàng, mỗi một giây trôi qua, ánh mắt càng trở nên cuồng si.

“Máu của người nói cho ta biết người có bao nhiêu động tâm, tiếng tim đập nhanh của người cho ta biết người có bao nhiêu rung động, người yêu ta, Phù Lạc.” Khi hắn tuyên bố lời này, lam mâu cũng trở nên thâm thúy rộng lớn hơn.

“Không có.” Nàng biểu tình kháng nghị mười phần như là tiểu nữ nhân bị ủy khuất, trong lúc vô ý tiết lộ càng nhiều chứng cứ xác minh lời hắn nói.

“Còn dám nói không? Nói dối, nên phạt.” Tiếng cười khàn khàn mê người nỉ non trong không trung, hắn lời lẽ là đòi lấy kích tình, cũng là muốn che lại cái miệng nhỏ nhắn không chịu thua.

Hôn đến cánh môi nàng ửng hồng, hắn mới vừa lòng buông tha, môi dần dần di chuyển xuống cổ mảnh khảnh của nàng, hiển thị kích tình chưa giảm. “Lần này là thật sự, người Thật sự có thể chứ?”

“Àn.....” Nàng chưa từng khấn thề như vậy, mối tình đầu như bình tĩnh, hô hấp trở nên gấp gáp.

“Yên tâm, chỉ có điểm đau đau mà thôi.....” Tiếng nói của hắn cũng giống như đang làm pháp thuật thôi miên nàng.

“A!” Nàng thở nhẹ một tiếng, tay tại thời điểm hắn hướng cổ nàng cắn đi xuống.

Máu, đang bị hút ra.

Nàng vô lực hé mở cái miệng nhỏ nhắn, nhưng kêu không ra tiếng, lực chú ý đều tập trung ở cổ, có điểm..... đau..... Nhưng sẽ không thoải mái, trong choáng váng mang theo một chút kích thích, toàn thân nổi lên da gà, đầu tiên là phiếm lạnh, nhưng sau lại..... Thân mình dần dần nóng lên, giống như đang uống rượu.

Khâu Phù Lạc nắm chặt tay, lẳng lặng thỏa mãn hắn, tứ chi vô lực xụi lơ ở trong lòng hắn, ý thức dần trở nên mơ hồ.

Nàng nhất định là bị thôi miên, nhất định là thế.

10. Chương 10

Cảm giác hôn ma cà rồng, thực kỳ diệu.

Sau Khâu Phù Lạc mới nghĩ đến, làm sao nhất định phải để cho hắn cắn cổ mới có thể hút máu? Trực tiếp dùng ống tiêm lấy máu không được sao?

Kết quả hắn vẫn là hút hơn hai trăm cc, hại nàng mê man rất lâu mới tỉnh lại, về phần chỗ bị hắn cắn, thực kỳ diệu, chỉ hiện lên hai nốt đỏ hồng. Mà sau khi Farl hút máu nàng, quả nhiên đã hồi phục lại như cũ.

Hắn chẳng những hôn môi của nàng, còn đem lãnh địa mở rộng đến lỗ tai của nàng, được một tác lại càng muốn tiến thêm một thước.

Nói thật, nàng nàng không có chuẩn bị tốt luyện ái lần nàng, nhưng có người đã muốn khẩn cấp.

Có hôn lần đầu tiên, còn có lần thứ hai, lần thứ ba, lần thứ tư —

Farl làm cho nàng biết hắn có bao nhiêu nhiệt tình, tình yêu của hắn như bài sơn đảo hải đánh tới, có khi như sóng thần không kềm chế được, có khi lãng mạng đa tình, có Tây Phương romantic, cũng có Đông Phương tình thơ ý họa.

Thực lạ! Nàng giống như đã lâm vào vũng lầy ái tình này nha! Yêu thương một ma cà rồng, cảm giác thực kinh ngạc, người bình thường nghe được chắc chắn sẽ bị dọa đến chết đi sống lại, nhưng..... Dù sao công tác cùng cuộc sống của nàng khác với người bình thường, nàng cũng sớm hiểu được chính mình độc đáo, cùng nam nhân bình thường rất khó kết giao.

Trước kia, nàng luôn sống một mình, hiện tại có người ngày đêm làm bạn, như vậy cũng không phải không tốt.

Ban ngày, Farl ở trong quan tài ngủ say, tới đến liền qua nhà nàng cùng nàng ồn ào, lấy lý do bảo vệ nàng, tiến vào cửa của nàng, ở phòng của nàng, còn ngủ trên giường của nàng.

Hắn ở trước mặt người khác là một thân sĩ không hơn không kém, nhưng trước mặt nàng liền lộ ra bản tính tà khí, đối với nàng hết sức khiêu khích cùng trêu chọc.

Nàng là muốn quyền máu, không phải hi sinh thân mình nha! Chính mình cũng không chịu nổi dụ hoặc của hắn, khi hắn công hạ, đã trải qua một hồi say đắm.

Hắn hàng đêm ôm lấy nàng, mỗi một tác trên người nàng, đều nhiệt tình hôn sâ triền miên, ý đồ như là muốn đem nàng thiêu đốt, chỉ có thể ở dưới thân hắn chảy mồ hôi, thẹn thùng, lúc này hắn sẽ trở nên tà khí cuồng dã, ý định muốn đánh đi tia lực lượng cuối cùng của nàng.

Mỗi khi nàng kiệt sức nặng nề ngủ đi trên tay hắn, ánh mắt buồn ngủ lơ mơ, luôn luôn có loại ấn tượng mơ hồ, giống như lúc này hắn sẽ thừa dịp rời đi, biến mất bên trong bóng đêm, bên giường mất đi độ ấm, nàng cảm thấy lạnh lẽo, nhưng rất nhanh, giường còn chưa kịp lạnh đi thì hắn lại đến, nàng không tự giác giờ lên nụ cười hạnh phúc, biết chính mình không phải cô độc, trong mê man mở miệng.

“Farl.....”

“Ân?”

“Người đi đâu.....”

“Ta làm sao có thể đi đâu.....”

“Gạt người.....”

“Ta vừa rồi trở về quan tài.”

“Ngủ giường không quen sao?”

“Đúng vậy.”

“Ta cùng người vào quan tài ngủ.....”

Nam nhân không nói gì, siết chặt cánh tay tỏ ý che chở cùng sủng ái.

Đêm đen u tối, cũng không có người thoát được ánh mắt đang ẩn sâu trong bóng đêm kia, hô hấp nhẹ nhàng, cũng không có người có thể nhìn thấy hắn, bởi vì hắn là chúa tể bóng đêm.

Farl đang phục ở trên nóc nhà, bóng dáng dung nạp vào trong đêm tối, ánh mắt lạnh như băng bởi vì một cái bóng dáng lẳng lẽ lên lút tới gần mà trở nên sắc bén.

Đến rồi!

Hồng mâu ở dưới ánh trăng chăm chú nhìn mục tiêu, bóng dáng gọn gàng nhảy sang nóc nhà khác, như đại bàng giương cánh phi thẳng lên không trung.

Sát thủ tay cầm súng, nhắm cửa sổ nhà đối diện, cửa sổ lộ ra ánh đèn, bên trong mơ hồ nhìn thấy bóng dáng một nữ nhân.

Sát thủ hết sức chăm chú, một lòng thầm nghĩ muốn tốc chiến tốc thắng hoàn thành nhiệm vụ.

Mục tiêu đã nhắm, chỉ cần xuống tay liền xong.

Đột nhiên, tầm mắt nhắm mục tiêu bị chặn, ánh trăng đột nhiên bị che khuất.

Nam tử kinh ngạc ngẩn đầu, cảnh tượng trước mắt hắn là hình ảnh đáng sợ nhất đời này hắn chưa từng thấy qua.

Một người ở giữa không trung, ánh mắt đỏ rực như lửa mở to, tóc dài bay lên, tay áo bay bổng, thoảng như sứ giả địa ngục tản ra hàn ý khiến người ta kinh hãi.

“Người là người thứ năm.” Farl trầm thấp nói, móng tay ben 1nho5n xẹt qua cổ đối phương, chảy xuống một giọt máu, hắn chậm rãi liếm máu.

“Cũng có dùng thuốc..... Cũng là một người phái tối.”

Nam nhân này có hiện tượng hít thuốc phiện, cũng giống như những kẻ bắt cóc Phù Lạc, bên trong máu có thành phần thuốc giảm đau đến từ một người, chỉ có thể tìm ra hắn mới có thể biết được chủ nhân phía sau.

Nhưng hắn cũng thực giảo hoạt, ngay cả sát thủ cũng không biết chính mình là do ai phái tới, chính là lấy tiền làm việc mà thôi. Bất quá sát thủ hôm nay rất khác, hắn không có chuyên nghiệp, không có hơi thở lạnh lùng của một sát thủ, hơn nữa người này cũng không có lập tức bóp cò súng, chính là cách màn nhắm nhìn lên con muỗi, tựa như sắc quỷ bình thường, trước khi hạ thủ, thường hưởng thụ một chút đường cong thước tha của nữ nhân.

Một sát thủ chuyên nghiệp, người này chẳng những không chuyên nghiệp, còn lộ ra sơ hở trong hành động.

“Dám nhìn lên nữ nhân của ta thay quần áo, te nên móc tròng mắt của người xuống.” Hồng mâu trong đêm tối đằng đằng sát khí.

Nam tử sắc mặt trắng xanh, sợ hãi nhìn hắn, cho dù chân tay nhanh nhẹn, chỉ sợ cũng là sợ tới mức bất động.

“Quý..... Người là quý.....”

Khóe miệng hiện lên ý cười, hắn cảm giác được, người này là do tên cầm đầu phái đến, hắn nhất định là đã gặp qua tên chủ mưu phía sau.

“Người thực may mắn, ta sẽ không giết người, bởi vì ta muốn người đưa ta đi gặp tên chủ mưu phía sau.

Hồng mâu lóe lên quang mang tà mị, thôi miên tâm trí đối phương, muốn hắn nghe theo mệnh lệnh chính mình.

Nam tử bị thôi miên, thoảng chốc như một pho tượng vô tri vô giác, cứng ngắc gập đầu.

“Vâng.”

Thời điểm chiều tối, trong bất tri bất giác, Phù Lạc đã có thói quen ý lại vào Farl.

Có Farl ngày đêm bảo hộ, nàng không hề bị tập kích, tuy là vì suy tính an toàn mà không thể không nghỉ ngơi, nhưng có Farl bảo hộ nàng như vậy, làm cho nàng giống như hưởng tuần trăng mật, mỗi ngày đều thực khoái trá.

Nàng nghỉ ngơi đến khi David gọi đến nói, đỡ bỏ tuyên cáo.

David kinh hãi nói với nàng cảnh sát đã tra được kẻ chủ mưu tập kích nàng là ai, đó là một nghị viên rất có danh vọng. Không biết vì sao, thủ hạ của hắn hoàn toàn phản bội, tự động đầu thú với cảnh sát, cùng nói

là nghị viên mua sát thủ giết nàng, bởi vì vụ án nàng đang điều tra, có thể tiết lộ nghị viên cùng hắc đạo cấu kết, buôn bán thuốc phiện, kiếm tiền tài đi tranh cử.

Khâu Phù lạc còn chưa kinh ngạc, David lại nói, từ nghị viên này tra ra một tập đoàn hắc đạo, không thể tin được tập đoàn hắc đạo này chính là thủ phạm phía sau màn đánh bom công kích năm đó, bởi vì hại chết rất nhiều người, cho nên bọn họ được xếp vào phần tử khủng bố.

Nhân chứng, vật chứng vô cùng xác thực, xem như cảnh sát đã xử lý xong vụ án oanh động, mặc danh kì diệu tuyên cáo phán án tử.

Trong đó thần kì nhất là, thủ phạm đều nguyện ý ngoan ngoãn hợp tác, nghe lời cực kỳ, làm cho người ta cảm thấy không thể tin được, nhưng cũng không thể nào hoài nghi, ngay cả tên nghị viên cũng nhận tội, xanh sát suy luận có lẽ hẳn là hít thuốc phiện qua 1nhie62u gây ra ảo giác, mới có thể tự chạy tới đầu thú.

Treo điện thoại lên, Phù Lạc chén kinh rất lâu, lâu đến cơ hồ đã quên sự tồn tại của thời gian.

Là Farl! Nghe xong lời David, nàng liền biết tất cả đều là Farl làm, cũng giải thích được vì sao mỗi ngày buổi tối đều cảm thấy hẩn biến mất, bởi vì hẩn ban ngày ngủ đêm đi truy tìm tung tích kẻ xấu, nói không quan tâm nàng là gạ nàng.

Kích động vỗ về ngực, nước mắt không ngừng chảy xuống, tuy rằng hiện tại là ban ngày, nhưng nàng đã chờ không kịp muốn nhào vào trong lòng hẩn.

Nàng đi đến phòng bên cạnh, xông thẳng vào căn phòng quanh năm suốt tháng đều u ám, nàng gạt đi nước mắt, hít một hơi thật sâu, nhẹ nhàng đẩy cửa quan tài, trong bóng đêm, một đôi mắt nhấp nhem mở ra nhìn nàng.

“Phù Lạc?”

Nàng cúi người, chủ động hôn một cái thật sâu, làm hẩn giật mình không thôi.

“Người khóc?”

Cái gì cũng không nói, nàng cởi giày, tiến vào trong quan tài nằm cạnh hẩn.

“Ta cùng người ngủ.”

“Người.....”

Nàng ghé vào trên người hẩn, chọn tư thế thoải mái nhất, mới nói nhỏ: “David vừa gọi đến.”

“Nha?”

“Chủ mưu bắt cóc ta đã bị bắt.”

“Thật sự?”

“Đám người kia tự động đến cảnh sát đầu thú.”

“Vậy thì tốt.”

Nàng trong lòng thầm nói, người này còn giả ngu!

“Đây chính là vụ án lớn nhất từ trước đến nay, khẳng định sẽ là tin tức chấn động toàn thế giới.”

“Vậy người có thể an tâm, từ nay về sau sẽ không còn có người đến hại người.”

“Đúng vậy, càng khéo là, hung thủ đánh bom hại chết phụ mẫu ta cũng tra ra được, người nói xem có tuyệt hay không? Tựa như có người phù hộ ta, mà người phù hộ ta mỗi buổi tối đều không chịu ngủ, vụng trộm chạy đi điều tra, lúc này mới một mỗi nằm trong quan tài, mà không quần quít lấy ta.”

“.....”

“Giả chết không phải là ý kiến hay.”

Nàng nghe được tiếng hẩn thở dài, thanh âm mềm nhẹ từ trên đầu truyền đến. “Ta muốn bảo hộ người.”

“Người là đang bảo hộ ta.”

“Thực có lỗi, trừ bỏ tìm ra kẻ hại chết ta mẹ người, ta không thể dùng phương thức khác an ủi người.”

Nàng cúi đầu vào ngực hắn, hai tay đặt trên vai hắn, cảm nhận được cơ thể rắn chắc hữu lực, người này vì nàng làm nhiều chuyện như vậy, nàng sớm nên nghĩ đến đều là hắn bảo hộ làm cho nàng an tâm.

Nàng ôm hắn thật lâu không buông, đã muốn đem cảm kích cùng yết ết của nàng truyền cho hắn.

Không tring trầm mặc không tiếng động, hai trái tim dựa vào gần như thế, không cần nói nhiều, một cái ôm đã nói hết thiên ngôn vạn ngữ.

Nàng tâm tình bình phục đôi chút, hồi phục bình tĩnh, lại cùng hắn trò chuyện.

“Ta hiện tại mới phát hiện, nguyên lai nằm trong quan tài cũng rất thoải mái.” Nàng nhắm mắt lại, dùng xúc cảm ở tay cảm nhận đường cong trên mặt hắn.

“Farl....”

“Ân?”

“Ta yêu người.....”

Nằm trong quan tài u tối, nàng chỉ nhìn thấy ánh trăng chiếu rọi ngoài cửa sổ, tuy rằng chính mình không có năng lực nhìn xuyên màn đêm, nhưng nàng cảm giác được hắn đang cao hứng, bởi vì hắn đem nàng ôm càng chặt hơn, môi cũng càng lại gần, chuẩn xác phủ lên môi nàng.

Một cái hôn thâm tình thật lâu dài, sau đó, thanh âm ôn nhu vang lên bên tai nàng.

“Ngủ đi.”

Nàng gật đầu, bởi hắn cùng ngủ, nhưng bởi vì trời còn chưa tối hẳn, nàng một chút buồn ngủ cũng không có, hơn nữa nàng là người quen động não, đầu óc nghĩ đến cái gì, liền không nhận được phải biết.

“Farl.”

“Chuyện gì? Thân ái.”

“Vì sao ma cà rồng lại ngủ trong quan tài?”

“.....” Tùy tiện hỏi một vấn đề liền đem hắn đánh ngã.

“Vì sao không phải là trên giường, trong sơn động, hay là nhà xác?”

“Này.....”

“Là sợ người khác làm ồn sao? Vậy sao không chọn nơi vắng người, động thạch nhũ hoặc hầm bỏ hoang a, cũng thực ẩn mật.”

“Này.....”

“Lần sau ta sẽ tìm giúp người một cái sơn động.”

“Ách....” Không nói gì lại xấu hổ!

“Nhưng như vậy giống như bị chôn sống, người có hay không từng bị chôn sống?”

“.....”

Yêu một người điên cuồng nghiên cứu, ngay cả hắn cũng không có cách, phương thức tốt nhất, chính là trực tiếp dùng miệng.

Khâu Phù Lạc cuối cùng cũng có thể trả phép, trở về làm việc.

Nhìn thủ trưởng trở về, thành viên trong tổ đều thực vui vẻ, David và Tony báo cáo cùng nàng tiến độ các vụ án.

Chiều tà ngày đó, cuối chân trời xuất hiện chấm nhỏ, bọn họ ban đêm đúng giờ hiện thân.

“Hi! Farl!” David cao hứng tiến lên cùng hấn vỗ tay hoan nghênh, một bên kê vai sát cánh một bên dùng quyền đánh trên trên thân thể cường tráng của hấn, tựa như huynh đệ, thấp giọng nói: “Làm tốt lắm! Farl.”

Vụ án tử cảnh sát mới phá được mấy ngày nay, hấn cùng Tony hiểu được là kiệt tác do Farl làm.

Phía sau Tony chào đón, cũng vui vẻ ôm hấn, ở trên mặt hấn hôn một cái: “Hoan nghênh trở về, soái ca! Hắc, người càng ngày càng suất a.”

“Nhờ phúc của người.

Tony nháy mắt đầy ái muội: “Không phải đâu, hấn là nhờ ph1luc Phù Lạc, xem bộ dáng tỏa sáng của người, so sáng với thời điểm bị thương, hiện tại chẳng những hoàn toàn khác hấn, còn ngày càng anh tuấn.”

Ba người cười đùa không ngừng, David cùng Tony đối với hấn phục sát đất, nói với hấn, mặc kệ là tivi, báo chí, đều nhiệt liệt thảo luận vụ án này, nhất là có thể tra ra kẻ chủ mưu đánh bom nhiều năm trước, đối với nước Mỹ mà nói, không khác gì là đại sự.

“Phù Lạc đâu?” Hấn hỏi Tony.

“Đang kiểm nghiệm ghi chép, sáng nay đã bắt đầu làm việc, người có biết, thủ trưởng của chúng ta là không chịu nổi nhàn rồi mà.” Tony nói.

“Ta đi tìm nàng.” Hướng bọn họ nói một tiếng, liền trực tiếp đi đến phòng kiểm nghiệm.

Nhìn bóng dna1g hấn biến mất ở cuối hành lang, Tony khẽ thở dài: “Khó được một hảo nam nhân, chỉ tiếc.....”

David thay nàng nói hoàn câu nói: “Đáng tiếc là ma cà rồng.”

“Đúng vậy.....”

Phù Lạc cùng Farl hai người tình đầu ý hợp, bọn họ đã sớm nhìn thấy, nếu Farl không phải là ma cà rồng, bọn họ tuyệt đối tàn thánh hai người bọn họ ở cùng một chỗ, nhưng không ai hiểu được, càng kéo dài thời gian cna2g nảy sinh vấn đề, Farl thuộc về bóng đêm, hơn nữa hấn sẽ không chết, Phù Lạc sớm hay muộn cũng già đi, tình yêu này nhất định sẽ không có kết quả.

Bọn họ hiểu được, Farl cùng Phù Lạc lại cùng hiểu rõ, chính là tình cảm này, người ngoài cuộc không thể cho ý kiến gì, sớm hay muộn vẫn là tự bọn họ sẽ đối mặt.

Nghĩ vậy, David cùng Tony hai người nhất trí thở dài, không cần nhiều lời, cũng biết ý đối phương giống mình, bọn họ cái gì cũng không cần nói, chỉ có thể ở cạnh bên, chỉ có thể hết lực giúp hai người kia.

Về phần khác, chỉ có thể thuận theo tự nhiên.

Mấy ngày nay. Sắc mặt Farl thực âm trầm, cả người tản ra sát khí chói tới gần.

David từ phòng kiểm nghiệm đi ra, đã bị biểu tình âm tar26m của Farl dọa đến.

“Farl..... Người làm sao vậy.....”

Farl lạnh lùng liếc mắt nhìn hấn một cái. “Không có việc gì.” Sau đó liền rời đi, nhưng lại đột nhiên dừng bước, quay đầu hỏi: “Có hay không cần trợ giúp?”

“Ách.....” David nuốt nước miếng, kì thực khi cần kiểm nghiệm, được Farl hỗ trợ, tiến độ liền thần tốc, ngay cả cảnh sát cũng kinh ngạc với tốc độ của bọn họ.”

“Nhờ ph1luc của người..... Tạm thời không có.” David kinh hồn táng đảm trả lời.

“Thật không?” Farl lo lắng gãi đầu, lau mùi hương phòng cuối hành lang đi đến, cửa đã đóng chặt, Phù Lạc ở trong.

“Ta đi tìm Phù Lạc.” Nói xong, liền hướng hành lang nhanh đi đến.

David buồn bực một lúc lâu, cảm báo cáo không yên lòng nhìn bóng dáng Farl, đi đến bên cạnh Tony.

“Tony.”

“Ân?” Tony đang viết tư liệu giao cho cảnh sát.

“Người có biết Farl bị làm sao không? Một hai ngày nay mặt thực đen, có phải hay không cãi nhau cùng Phù Lạc.”

“Bởi vì Phù Lạc đến kì sinh lý.”

“Chuyện Phù Lạc, liên quan đến Farl cái gì — a!” David dần hiểu ra.

Tony một bộ biểu tình ‘người đã hiểu’. “Cho nên Phù Lạc quy định tuần này Farl không được tới gần nàng.”

“Khó trách Farl lại như vậy, nguyên lai là biến chứng.” David đồng tính lắc đầu, máu của Phù Lạc là dự hoặc rất lớn đối với Farl, chỉ cần một cc cũng đủ làm cho hắn đông lạnh, kì sinh lý của nữ nhân chẳng phải càng làm cho hắn điên cuồng, xem bộ dáng muốn phát điên của hắn, đáng thương nha! Biện pháp duy nhất là cách xa ra, tránh cho chịu không nổi dự hoặc.....

“A!” David kinh sợ kêu lên, làm Tony quay đầu quái dị nhìn hắn.

“Làm sao vậy?”

“Nhưng vừa rồi, Farl.... Farl đi đến phòng Phù Lạc.....”

Hai người kinh ngạc nhìn nhau, đều có thể đoán được kết quả, mà không bao lâu sao, quả nhiên nhìn thấy u tối đi ra, tóc đen thật dài, ánh mắt hồng hồng, răng nanh mọc dài, chính là trên gương mặt tuần mỹ hiện rõ năm ngón tay thật dài.

“Cái nữ nhân kia thực nhỏ nhe, ta lại không phải muốn cắn cổ nàng, chính là đề nghị nàng đem vệ sinh miên đưa cho ta, nàng lại không nói hai lời thưởng cho ta một cái bàn tay.” Hắn tức giận đối với bọn họ kể khổ.

David nghe được ghen hống nhìn hắn trân trối. “Người Nói với nàng”

“Như thế nào? Dù sao cũng tránh lãng phí.”

Thoáng chốc, David cùng Tony cười đến đau cả bụng, nước mắt chảy dài, cầm rút gân. Hắn cư nhiên muốn Phù Lạc đưa cho hắn vệ sinh miên, Trời ạ ~~ có loại sự tình này sao ~~”

Farl đỏ bừng mặt lên, hắn đường đường là một vị ma cà rồng hơn ba trăm tuổi, lại bị người chê cười

Hắn cũng không nguyện ý a, nhưng chính mình chính là không có cách khống chế khát vọng đối với huyết mà thôi, mà 2lai5 là cực phẩm khó gặp như vậy

Ai!

“Quên đi, ta nên đi là tốt nhất, tránh cho không thể khống chế được.” Hắn ảo não xoay người, hắn đi đến cửa, vẫn có thể ngửi thấy mùi máu của Phù Lạc.

Đã quên chính là bộ dáng còn mà vẻ ngoài của ma cà rồng, hắn không suy nghĩ nhiều mở cửa ra, không ngờ khi hắn mở cửa, một người khác vừa vặn tiến vào.

Hai người bốn mắt nhìn nhau, hoàn toàn giật mình.

Hắn nhìn Uy Đức chăm chăm, Uy Đức cũng dõi theo hắn, một giây tiếp theo, tình huống không thể khống chế được.

Uy Đức lập tức móc súng lục ra nhắm vào hắn. “Không được nhúc nhích.”

Farl nháy mắt xoay người chạy trốn, lục tức phát ra tiếng súng, chấn động cả tầng lầu.

“Không được!” Tony hét lên chói tai.

“Này Đức tham viên, mau dừng tay!” David xông lên ngăn cản.

“Chết tiệt! Buông ra!” Bỏ David ra, hắn nhanh chạy đến cửa sổ, nhưng mà chỉ kịp nhìn thấy đối phương bay vọt vào trong không trung, tránh thoát viên đạn của hắn, không khỏi khiếp sợ với tốc độ của đối phương.

Hắn tuyệt đối không buông tha cơ hội bắt hung thủ, lập tức gọi tiếp viện.

Lúc này đây, hắn muốn bắt Farl là không thể!

Từ cửa sổ nhìn ra, có thể nhìn thấy cơ sở ngầm của cảnh sát, cảnh viên từng là người quen thuộc với bọn họ, hiện tại lại là nơi giám sát bọn họ, hai người một tổ, mà mỗi người đều có trang bị kính mắt chống chói miên.

“Đã qua hai tháng, bọn họ còn chưa bỏ cuộc.” Kéo xuống rèm cửa sổ, Tony tức giận nói, tuy rằng cục điều tra không có chứng cứ, chứng minh bọn họ cùng Farl có quan hệ, nhưng vì Uy Đức tham viên chính mắt nhìn thấy Farl từ trong phòng bọn họ đi ra, David lại ngăn cản hắn nổ súng bắn Farl, quan hệ của bọn họ rất khó giải thích, hơn nữa hắn cũng thấy trên gáy Phù Lạc lấm tấm nốt hồng, càng làm cho hắn khả nghi.

“Hai tháng nay, hắn chẳng những cho người vây kín nơi đây không một kẻ hở, ra vào cũng phải trải qua khám xét nghiêm ngặt, ngay cả khi chúng ta ra ngoài, cũng phải có hai cảnh sát đi theo, bên ngoài thì nói bảo hộ chúng ta, nhưng kỳ thật bọn họ hoài nghi chúng ta thông đồng cùng Farl.” David vẻ mặt trầm trọng thở dài.

“Thật là tức chết, bọn họ còn muốn giám sát chúng ta bao lâu, mặc kệ là đi làm, ăn cơm, ngủ, ngay cả nhà chúng ta ngày đêm đều có cảnh viên theo dõi.”

“Không có biện pháp, Uy Đức là người của cục điều tra, lại là thần tượng của bọn họ.”

Hiện tại mặc kệ bọn họ như thế nào, đều có rất nhiều cảnh sát đi theo, nhất là Phù Lạc, từ khi Uy Đức nhìn thấy trên cổ nàng lấm tấm màu hồng, cho rằng nàng chính là mục tiêu của Farl, chẳng những tự mình nhận trách nhiệm bảo hộ Phù Lạc, còn ra quy định mặc kệ Phù Lạc muốn thế nào, cũng phải xin phép hắn.

Bị giám sát nghiêm mật như thế, Phù Lạc cùng Farl hai tháng chưa gặp mặt, trong lòng rất thống khổ? Lúc ấy thực may mắn Farl thuận lợi chạy đi, nhưng từ đó đến nay nàng cũng không thấy hắn, là vì trúng đạn rồi sao? Hay là vì nguyên nhân khác? Điều đó là Tony cùng David lo lắng không thôi, hơn nữa cục điều tra rất nhanh tra ra thân phận của Farl, những chỗ liên quan đến hắn đều bị niêm phong, càng làm cho Uy Đức tham viên tin tưởng, Phù Lạc chính là mục tiêu của Farl.

Hiện tại, bọn họ giống như chim bị nhốt trong lồng, mà càng làm cho bọn họ lo lắng chính là Phù Lạc, bởi vì Farl hai tháng chưa biết sinh tử, Phù Lạc cũng trở nên im lặng, chính xác mà nói, là rất im lặng!

Tony lặng lẽ nói với Gavid: “Chẳng lẽ cứ như vậy sao? Người nói có phải hay không Farl đã..... Bằng không vì sao hai tháng nay vẫn không có tin tức?” Cho dù hắn là ma cà rồng, nhưng không chừng viên đạn bắn trúng trái tim, hay là điểm yếu của ma cà rồng.

David nhẹ nhàng đối với nàng lắc đầu, không nói gì.

“Sẽ không.” Phù Lạc thu hồi ánh mắt ngoài cửa sổ, dùng ở trên mặt hai người bọn họ. “Hắn nhất định còn sống, hơn nữa còn nghĩ biện pháp đến gặp ta.”

“Phù Lạc.....”

“Ta tin tưởng hắn.” Nàng lại nhìn ra cửa sổ, mắt thấy mây tan lộ ra ánh trăng sáng rọi, lại một đêm nữa sắp trôi qua.

Nàng tin Farl sẽ không mặc kệ nàng, hắn nhất định là cần thời gian chữa vết thương, cho nên tạm thời ẩn nấp, chờ vết thương hồi phục như cũ, hắn nhất định sẽ nghĩ biện pháp tới gặp nàng.

Nàng hàng đêm chờ đợi, nhìn ánh trăng từ từ mọc rồi lại tàn, lại tàn rồi lại mọc, hôm nay, lại là ngày trăng tròn.

Lúc này, một gã nhân viên trợ lý đến thông báo.

“Khâu tiến sĩ, cảnh sát đưa đến một xác chết, mời người đến xét nghiệm.”

Phù Lạc buồn bực nhìn về phía trợ lý, nàng cũng không có nhận được thông báo của cảnh sát nha?

“Vị cảnh viên ấy?”

“Là Kiệt Nhĩ Tư cảnh viên.”

“Kiệt Nhĩ Tư.....” Nàng thân mình hơi hơi chấn động, Pháp Nặc Kiệt Nhĩ Tư là dòng họ gia tộc nhà Farl, nàng lập tức đứng lên, hướng bên ngoài đi đến. “Thì thể ở đâu?”

“Đã được đưa đến phòng xét nghiệm.”

“Được, ta lập tức đến, Tony, David, đi theo ta.” Nàng ánh mắt ý bảo, bọn họ lập tức tỉnh táo trả lời.

“Vâng!”

Bọn họ vừa vào phòng xét nghiệm tử thi, Khâu Phù Lạc mở túi tử thi ra, nhìn nam nhân nằm trên đài giải phẫu, trong mắt hiện lên một trận kích động, nhưng mặt ngoài vẫn bình tĩnh, đối với hai người bọn họ nói: “Các người đi ra ngoài nhìn, đừng cho bất luận kẻ nào tiến vào.”

Hai người hưng phấn gật đầu, trước khi rời đi, Tony thừa cơ nói bên tai người chết: “Thực mệt cho người.” Sau đó cùng David nén cười đi ra ngoài.

Hai bóng đen đi rồi, Phù Lạc mới lại gần người chết, nhưng người chết lại một phen kéo lấy nàng, chuẩn xác áp lên môi của nàng.

Nàng muốn mắng chửi người cũng đem tưởng miện trong lòng nói ra hết, nhưng tất cả đều bị hôn cuồng nhiệt cùng kích động nuốt hết, nàng thân mình mềm nhũn, ngã vào trong lòng hắn, người này không phải người khác, đúng là Farl mà nàng ngày đêm nhung nhớ giả trang.

Khấp thiên hạ đại khái chỉ có người này mới có bản lĩnh giả chết, dung nhan tái nhợt, đồng tử mở to, tim cùng mạch không đập, người bình thường tuyệt đối không thể làm được, cũng chỉ có phương pháp này mới có thể lừa gạt người của cục điều tra, cũng từ cảnh sát tự động đưa hắn vào cửa gặp nữ nhân hắn yêu thương.

Sau khi hôn thật sâu, tất nhiên là một đoạn liếc mắt đưa tình chất vấn.

“Hai tháng nay người chạy đi đâu!” Nàng đánh hắn, khóe mắt cũng phủ một tầng sương mỏng.

“Ta không phải chết cũng đến bên người hay sao?” Farl gợi lên ý cười, ở trước mắt nàng hắn vẫn đầy tà khí hài hước như cũ không thay đổi.

“Vì sao bây giờ mới đến tìm ta?” Nàng ủy khuất hỏi.

“Ta cần thời gian để hồi phục lại như cũ, viên đạn đó xuyên qua tim của ta, may mắn là, viên đạn không có thành phần thủy ngân, bằng không, ta nhất định phải chết.”

Nàng vừa nghe, lập tức mềm lòng, một tay cẩn thận sờ trên ngực hắn.

“Không có việc gì chứ?” Nàng mềm nhẹ hỏi.

“Yên tâm, bởi vì như thế này, ta mới có thể gặp được người.” Hắn xoa nhẹ má nàng. “Ta rất nhớ người.”

“Ta cũng vậy.” Nàng tiến sát vào trong lòng hắn, kể ra tưởng niệm cùng tình yêu vô tận, hai tháng không có hắn, nàng cuối cùng cũng kiên định.

Đột nhiên, tiếng bước chân dồn dập truyền đến, làm hai người đề cao cảnh giác.

“Phù Lạc, Phù Lạc, nguy rồi, Uy Đức tham viên đến!” David vừa vào cửa, khàn trương nói.

Phù Lạc nghe vậy liền thay đổi sắc mặt. “Hắn đến đây làm gì?”

“Không biết được, hình như là vì nghi ngờ gì đó, cho nên hắn muốn đích thân đến kiểm tra. Tony đang cảnh báo, nếu để cho hắn phát hiện ra Farl thì nguy rồi!”

Farl lập tức đứng lên, hắn vừa cử động, Phù Lạc lập tức biết hắn muốn làm gì.

“Không cho phép đi!” Nàng mệnh lệnh.

Farl sửng sốt, nhều mày nói: “Ta không đi, sẽ liên lụy đến các người!”

“Ta không muốn người lại biến mất, một giây một phút cũng không muốn!”

“Phù Lạc!” Hấn do dự, hấn càng ngàn lần vạn lần không muốn.

“Phù Lạc, Uy Đức đang đến!” David đã gấp đến độ chảy đầy mồ hôi, trong lòng thầm than.

“Yên tâm, ta đã có biện pháp.”

“Biện pháp gì?” Hai nam nhân đồng thanh hỏi.

Phù Lạc bày ra nàng thân là pháp y một mặt bình tĩnh cùng lý trí, không chút hoang mang trả lời.

“Tiếp tục giả chết.

lygiasontrang.wordpress

Uy Đức tham viên xông thẳng vào phòng khám nghiệm tử thi, vừa rồi khi nghe thủ hạ trình bày, liền cảm thấy có chút kì quái, lúc ấy hấn chất vấn thủ hạ vì sao không nghe lời đề cho người khác tiến vào, thủ hạ giải thích là vì cảnh sát đưa tử thi đến xét nghiệm, cho nên liền đáp ứng.

Chỗ càng dễ dàng làm cho người ta bỏ qua, hấn càng hoài nghi, cho nên nhất định phải chính mình đi kiểm tra thực hư mới được, chỉ sợ hung thủ lẫn vào khi cảnh sát đưa tử thi đến.

“Này Đức tham viên..... Người không thể xông vào nha! Tiến sĩ đang giải phẫu thi thể!” Tony tỏ ý ngăn cản hấn, trong lòng như kiến bò trên chảo nóng.

Nàng càng gấ, càng làm cho Uy Đức khả nghi.

“Ta chỉ đến nhìn xem, tránh cho hung thủ trà trộn vào, cũng là vì an toàn của các người tránh ra!”

Tránh khỏi Tony, hấn trực tiếp đi vào phòng khám nghiệm tử thi, cách cửa thủy tinh có thể nhìn thấy được nhất cử nhất động bên trong, hấn nhìn thấy Phù Lạc mặc đồ phòng hộ màu trắng, lại nhìn thấy David làm trợ thủ bên cạnh, sau đó liếc mắt nhìn người chết một cái, xác định ngoài bọn họ, không còn người khác.

Tony đi theo phía sau hấn, thật cẩn thận nói: “Xem, ta đã nói, tiến sĩ đang khám nghiệm tử thi.”

Uy Đức tuần tra bốn phía, không muốn vào phòng khám nghiệm tử thi, bởi vì nếu vào phòng khám nghiệm tử thi, mùi tử thi sẽ dính trên quần áo hấn, sẽ làm hấn buồn nôn không nuốt suốt được, cho nên hấn tình nguyện cách cửa sổ thủy tinh mà quan sát.

“Dao nhỏ.” Phù Lạc hướng David vươn tay, một bộ như muốn chuẩn bị khám nghiệm tử thi, David sợ tới mức tròn mắt thiếu chút nữa rơi xuống.

“Phù Phù Lạc.....”

“Chúng ta phải diễn cho giống thật, mới có thể lừa gạt Uy Đức tham viên.”

“Nhưng là.....”

“Cứ làm như ta nói.”

“Vâng.....” David đưa dao phẫu thuật cho Phù Lạc, sau đó trở mắt nhìn nàng mổ bụng Farl, may mắn là hấn đưa lưng về phía Uy Đức tham viên, lại có khẩu trang che khuất nửa mặt, bằng không nhất định sẽ bị lộ.

“Người, người, người..... Thật sự mổ bụng hấn.”

“Sợ cái gì, hấn có năng lực tái sinh, chỉ cần không động đến tim hấn, những cái khác đều có thể, đúng hay không? Farl.”

Người nằm trên đài giả chết kia, nhàu mày nói: “Muốn mổ tới khi nào?”

“Đến khi đối phương đi mới thôi.”

“Đừng làm loạn vị trí nội tạng của ta.”

“Yên tâm, kỹ thuật của ta không phải là hư danh.”

Bên trong bọn họ đối thoại, bên ngoài nghe không được, mà vị trí của David vừa vặn che khuất gương mặt của Farl, cho nên Uy Đức tham viên không thể nhìn thấy mặt, chỉ thấy người chết bị mổ bụng.

“Farl , đáp ứng ta một chuyện.” Phù Lạc một bên lấy ruột hắc ra, vừa nói.

“Chuyện gì?”

“Nếu người phải đi, nhất định phải mang ta theo.”

“.....”

“Đừng cho là ta không biết, người lần này tìm đến, là muốn cáo biệt ta, sau đó liền vứt bỏ ta biến mất.”

“Đây không phải là vứt bỏ, Phù Lạc, ta không thể liên lụy người.” Hắc nghiêm túc sửa chữa lời nàng.

“Đây không phải lý do, người đã muốn trở thành sinh mệnh của ta, không thể cứ như vậy mà rời ta đi.” Nàng phản bác.

“Phù Lạc..... Đi theo ta sẽ rất vất vả, ta là ma cà rồng, không thể ở lại một chỗ lâu được.”

“Ta đương nhiên biết rõ, đừng cho là ta không nghĩ đến vấn đề này, ta đã quyết định, nếu người không đem máu của ta hút đến một giọt cũng không dư thừa, ta liền đem nội tạng của người lấy ra tất cả.”

Hắc chấn động, mâu quang kinh dị gắt gao khóa trụ nàng.

“Người là..... đang nói đùa sao?”

“Người xem ta là đang nói đùa sao?” Nàng vẻ mặt kiên định nhìn thẳng hắc, trên tay còn nắm thận của hắc.

“Người cũng biết điều này có ý nghĩa gì?”

“Có nghĩa là ta sẽ ở cùng người cả đời, không nghĩ tương lai chính mình rời khỏi cuộc đời, lưu lại một mình người sống cô độc mấy trăm năm, ta không muốn, mà phương pháp duy nhất chính là, làm cho ta trở nên giống người, ta mới có thể ở bên cạnh người.”

Nàng hốc mắt đỏ hoe, cảm giác trừng mắt nhìn hắc, coi như nện hắc không dám ứng, nàng sẽ chết cho hắc xem.

Người có biết, nếu trở thành ma cà rồng, người sẽ không thể nhìn thấy mặt trời mọc, một ngày nào đó sẽ phải nhìn thấy bằng hữu của người rời khỏi người, sẽ phải thừa nhận rất nhiều thống khổ, cũng không phải đơn giản như người nghĩ.” Hắc là đang khắc chế, có thể nghe thấy lời này của nàng, hắc vui vẻ cỡ nào, nhưng hắc không thể không vì nàng suy nghĩ, nàng không thể thừa nhận cuộc sống không có ý nghĩa, kích tình là nhất thời, nhưng sự thật là vĩnh hằng.....

Nàng nở nụ cười, thanh âm cũng nghẹn ngào: “Có người bảo hộ ta, đem hung thủ hại chết cha mẹ ta ra cho pháp luật xử lý, ta nghĩ không ra, trên đời này trừ người ra, còn có ai có thể quan tâm yêu thương ta đến như vậy, hơn nữa hai tháng nay, không nhìn thấy người, làm cho ta rất thống khổ, ta yêu người, Farl, nếu ta không thể đi theo người đến chân trời góc biển, ta sống còn hơn chết.”

Hắc đầu hàng, thuận phục thông báo trắng trợn của nàng. Vô số đêm cô độc, nếu có nàng làm bạn, đối với hắc mà nói chính là ước nguyện xa xỉ cầu còn không được.

Hắc thật sâu, thật sâu ngắm nhìn dung nhan của nàng, nhẹ nhàng gật đầu.

“Ta đáp ứng người.”

“Thật sự?”

“Ta có khi nào nuốt lời với người sao?”

Nàng nín khóc mỉm cười, khẩu trang che khuất một nửa mặt của nàng, nhưng từ cặp mắt rưng rưng kia, hắc nhìn thấy nàng tươi cười rạng rỡ đầy hạnh phúc, lặng lẽ cầm tay nàng, cảm thụ độ ấm của nàng, tâm lạnh như băng của hắc cũng dần trở nên ấm áp.

“Hắc đi rồi.” Phù Lạc vui sướng phát hiện Uy Đức tham viên đã không còn ngoài cửa, đã thuận lợi lừa gạt hắc. “Ta hiện tại đem nội tạng người trả lại như cũ.” Nàng ôn nhu nói với Fal.

“Phiền cho người, thân ái.” Hắc cũng thâm tình đáp lại nàng.

“David, mời người khâu lại cho ta – đi? Người làm sao vậy?”

Không biết từ khi nào David bên cạnh đã chạy đi, chỉ nòn thanh âm: “Ta..... ta muốn..... nôn....”

“Người cũng không phải chưa thấy qua ta mổ bụng người chết, người nôn cái gì?”

“Ta cũng có giải phẫu qua người chết..... Nhưng hắn là người sốnga.....”

“Thật vô dụng, gọi Tony đi, Tony đâu?” Nhớ rõ lúc này còn nhìn thấy nàng ngoài cửa.

Kết quả nàng nhìn thấy ngoài cửa thủy tinh, Tony đã té xỉu trên mặt đất,

Phù Lạc thở dài. “Thật là, sao các người có thể là trợ thủ đắc lực của ta được, bắt quá chỉ là giải phẫu ma cà rồng mà thôi, có cái gì đáng sợ.....”

Quay trở lại công việc, nàng tiếp tục nhiệm vụ sắp xếp lại nội tạng, một bên giúp người yêu khâu bụng, một bên cùng hắn nói chuyện yêu đương.

Cách ngày, Khâu Phù Lạc từ khoa giám nghiệm biến mất, ngay cả người của cục điều tra cũng không tìm thấy nàng.

Sau đó, trên đời này lại có thêm một nữ ma cà rồng xinh đẹp, cùng với người nàng yêu, hành tẩu khắp các quốc gia trên thế giới, không lo không nghĩ, xem sao ngắm trăng.

Nữ ma cà rồng thông minh nghĩ ra mở trung tâm hiến máu, làm cho người khác tự động đến quyên máu, trải qua kiểm tra an toàn, trừ máu khỏe sạch, mỗi khi trăng tròn, không hề thiếu máu, cũng không vất vả tìm người hút máu, còn có thể uống các loại nhóm máu khác nhau.

Nam ma cà rồng hàng ngày ôm lấy thê tử, không hề cô đơn chiếc bóng, mặc dù bằng hữu thân ái già đi, rời khỏi nhân gian, bọn họ vẫn ở bên nhau như cũ, không hề cô độc.

Thẳng đến một ngày nào đó, nữ ma cà rồng dùng hết các công cụ khoa học tối tân nhất của khoa giám thức, rốt cục cũng có thể tìm được cách tránh khỏi tia phóng xạ của mặt trời cùng tia tử ngoại c.

Từ đó về sau, nàng cùng lão công có thể tự do hành tẩu dưới ánh mặt trời, quang minh chính đại sinh hoạt.

Bất quá, đây cũng là chuyện chín trăm chín mươi chín năm sau

End

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/yeu-thuong-ma-ca-rong>